

నీతిమంజరి

శ్లో॥ ప్రాణం వాపి పరిత్యజ్య
మానమేవాభి రక్షతు
అనిత్యో భవతి ప్రాణో
మానమా చంద్ర తారకమ్

ప॥ ఎప్పుడే విపత్తు లే తెంచినను, మాన
రక్ష వలయు ప్రాణ రక్షకంబె
నిముసమేని ప్రాణి నిలుచునో నిలువదో !
మాన దనము నకము మను ధరితి

శ్లో॥ దీన హస్తే ధనం దద్యత్స్వ
భార్యాయాం చ యౌవ్యనమ్
స్వామి కార్యేషు చ ప్రాణం
నిశ్చయో మమ మాధవ

ప॥ స్వార్థకమ్మ పేదజనుల బాదలయందు
పరువము తన భార్య ప్రణయ మందు
ప్రాణము యజమాని పనులయందు వ్యయంచ్చి
సఫలత గొనవలయు నజ్ఞునుడు.

శ్లో॥ దాతాదరిద్రః కృషణోధనాధ్యః
పాపీ చిరాయుస్సు కృతీగతాయః
రాజా కులీన స్సుకులీన సేవ్యః
కలీయుగే షడ్గుణ మాత్రాయంతి

ప॥ దాతపేద, లోబ్ధి ధనికుండు పాపి చి
రాయువును, సుకృతి గతాయ వరయ
హీన గుణుండు వ్రతువు, శ్రేష్ఠగుణుండుబంబు
కడు విచిత్ర చరిత కలియుగంబు.

—పుధివి సుబ్బనాగయ్యకవి

అభిప్రాయవేదిక

“ ఈ మధ్య మాష్టార్ శ్రీ పి. మోహన్ గారి ప్రోత్సాహంతో శ్రీవాణి ని వదివాను ఓ చుంచి పత్రిక చదివా నన్న సంతృప్తి కలిగింది. అలాటినుండి శ్రీవాణి ఎప్పుడు వస్తుందా అని ఎదురు చూస్తుంటాను. ”

—ఎస్. ఎమ్. గౌరీశంకర్, కోరుకొండ

“ డా. సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్ జీవిత చరిత్ర చాలా బాగుంది. శ్రీవాణి ముఖచిత్రాలు చాలా బాగుంటున్నాయి. ఇటువంటి పత్రిక ప్రచురిస్తున్నందుకు ధన్యవాదములు. ”

—జె. వి. రత్నం, పల్లకిమిడి (ఒరిస్సా)

“ శ్రీవాణిలో సాహిత్యం ఉన్నది, సంస్కృతి పరి రక్షణ వుంది. ఉత్తమత్వం, ఉన్నత తత్వమూ కలుగుతుంది శ్రద్ధగా శ్రీవాణిని అధ్యయనం చేస్తే. శ్రీవాణి ప్రజా హృదయాలను కదలించగలదు. ముఖచిత్రాలలోనే పవిత్రత, సభ్యత, జాతీయత, అధ్యాత్మికత దర్శన మీ స్తున్నది. విజ్ఞాన ప్రదాయిని శ్రీవాణి. శ్రీవాణిని నడపడంలో పడే సాదక బాధకాలు ఆలోచిస్తున్నాను. వదాన్యులంతా ముందుకు రావాలి జాతికి అవసరం శ్రీవాణి. ఈ తరంవారికి శ్రీవాణి గొప్ప పత్రిక ”

—గన్నాబత్తుల సుబ్బారావు (పెదతాళి), భీమవరం

“ శ్రీవాణి పత్రిక ఎంతో ఉన్నతస్థాయికి చెందిన దనడంలో ఏమాత్రం సందేహం లేదు. వర్తమాన సమాజంలో ఇలాంటి పత్రిక నడపడం సామాన్య విషయం కాదు. రిజర్వే పస్ట విషయంలో మీరు వెలుబుచ్చిన అభిప్రాయంతో నేను పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నాను. ప్రతి పత్రికను అమూల్యగ్రం చదివించుకొని వింటున్నాను. (వీరికి రెండు కళ్ళూ లేవు, అయినప్పటికీ పిహెచ్. డి చేసారు.)

డా॥ యం. సత్యనారాయణ, గుంటూరు

“ శ్రీ సాయిబాబాగారి పరిచయం మీలో ఎంతో మార్పును తీసుకొనివచ్చింది. బాబాగారి సందేశములు చదువరులను ఎంతో ప్రభావితం చేస్తున్నాయి. బాబాగారి నుండి వెండి బంగారముల వంటి వస్తువులు గాకుండా, పవిత్రమైన సాలగ్రామును పొందిన మీ అదృష్టమేమని చెప్పాలి. ”

—యస్. వి. రామారావు, ముస్తాబాద

నవంబరు - 1986

సంపుటి : 2

సంచిక : 11

నీతి

సాంస్కృతిక మాసపత్రిక

సంపాదకుడు: కొమరగిరి శ్రీకృష్ణమోహనరావు

మేనేజర్

కొమరగిరి చంద్రశేఖర్
24-51 రామానాయుడుపేట
మచిలీపట్నం-521 001
ఫోన్ : 2818

చందా వివరాలు

విడిప్రతి : రు. 3-00
సంవత్సర చందా : రు. 33-00
2 సం॥ల చందా : రు. 60-00
4 సం॥ల చందా : రు. 116-00
జీవిత సభ్యత్వం : రు. 500-00

EDITED, PRINTED &
PUBLISHED BY

**Komaragiri
Krishna Mohan Rao**

Printed at

SPANDANA PRINTERS
MACHILIPATNAM

విషయ సూచిక

అమృతవాణి	- కూచిపట్ల చంద్రశేఖరశర్మ	2 పుట
సంపాదకీయం	-	3
రంజనిమాల	- డా॥ వి. ఘంటేండ్రుడు	4
దీపావళి	- భాగవతుల కుటుంబరావు	5
జనహర్ లాల్ నెహ్రూ	- కాశీనాథుని ప్రొద్దుమల్లి కాద్దనుడు	8
ప్రశ్నలు - సమాధానాలు	-	9
బాలవాణి	- సోమంచి రామం	10
చిత్ర శుద్ధి గలవానికే	- శ్రీ సత్యసాయిబాబా	11
భగవదనుగ్రహం లభిస్తుంది	-	11
పూలు తగలపెట్టొద్దు (కథ)	- టి. వాణీరంగారావు	17
వైద్యవాణి	- యస్. యస్. దుర్గారావు	21
హరివిల్లు	- ఎస్సారే	22
వక్షల పరిశోధకుడు సలీమ్	- డా॥ దుగ్గరాజు శ్రీనివాసరావు	24
కస్తూరి	- జానమద్ది హనుమచ్ఛాస్త్రి	25
మనకు తెలియని ప్రపంచం	- మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి	27
హ్యూమానిటీ ఫర్ సేర్ (సీరియల్)	- డా॥ ముదిగొండ శివప్రసాద్	28
పాండవుల ప్రయాణం	- వడలి మండేశ్వరరావు	31
మన కళారంగం	- డా॥ సంతీపదేవ్	34
పరిష్కారం (మినీకథ)	- చిర్ర రాజేంద్రప్రసాదరెడ్డి	37
పుస్తక సమీక్ష	-	38
జ్యోతిషవాణి	- కవిరా కామేశ్వరశర్మ	40
శ్రీ జగదీశ్చంద్రబోస్	- క్రోవి వెంకటరత్నం	41
సూర్యనాథ ఉపాధ్యాయ	- కొమరగిరి	42
గ్రంథ స్వీకారం	-	44

ముఖచిత్రం

జనహర్ లాల్ నెహ్రూ

శ్లో॥ సహసా విదధీత సక్రియాం

అవివేకః పరమాపదాం పదం

వృణతేహి విమృశ్యకారిణం

గుణలుభాః స్వయమేవ సంపదః ॥

ప్రపంచంలో ప్రాణికోటి కంతటికి ఆకలి మొదలయిన లక్షణాలు సమానమైనా కొన్ని జీవుల్లో కొన్ని విశిష్ట లక్షణాలు కనబడతాయి. ఆ లక్షణాలవల్లనే ఒక జాతికంటే మరో జాతి ప్రత్యేకతను సంతరించుకొంటుంది. అలాంటి విశిష్టతను సంపాదించుకొన్న జాతి మానవజాతి.

మానవుడు బుద్ధిజీవి కావటం చేతనే ఆ నైలక్షణ్యం యేర్పడిందని చెప్పాలి. అంతఃకరణ చతుష్టయంలో బుద్ధి యొక్క స్థితి గొప్పది. బుద్ధితత్వమే పేరు. మనస్సు మొదలయినవి చేయలేని నిర్ణయాన్ని బుద్ధిచేయగలుగుతుంది. కనుకనే మనం ఎలాంటి జవతపాలు చేసినా యీ బుద్ధి ప్రచోదనం బాగా జరగటానికే.

సాధారణంగా నిర్మలమైన బుద్ధికి విజమే గోచరిస్తుంది. అందుకని బుద్ధినెప్పుడు నిర్మలంగా చేసికొనేందుకు ప్రయత్నించాలి. బుద్ధిలో నిశ్చయజ్ఞానం కలుగుతుంది. ఇంద్రియాలకు దాసులు కానివారికి బుద్ధి వికసిస్తుంది, నిర్మలమౌతుంది. ఆ బుద్ధిలో గోచరించే ప్రతీది విశిష్టంగా భాసిస్తుంది. మంచిచెడులు ఆ బుద్ధికి స్పష్టంగా తెలుస్తాయి.

మంచిచెడులను తెలుసుకొనే తెలివి వివేక మనిషిమీద కొంటుంది. వివేకం వల్ల కర్తవ్యమేదో పరిహార్యమేదో తెలుసుకో గల జ్ఞాన మేర్పడుతుందన్నమాట. వివేకం ఆ జీవి సంస్కారాలను వల్ల యేర్పడుతుంది. ఇందువ గింజ వాది గంధాన్ని ఒండ్రు నీటిలో కలిపితే ఒండ్రు

మట్టి క్రిందికి దిగి నీరు తేటబారినట్లుగా వివేకం వల్ల బుద్ధిలో నైర్మల్యం, నిశ్చలత్వం యేర్పడుతుంది. అప్పుడుచేసే ప్రతి ఆలోచన పరోన్ముఖమవుతుంది.

అందుచేత మనం ఏ పని చేసినా ముందు చక్కగా బుద్ధితో ఆలోచనచేసి ప్రవర్తిస్తే ఆ పని సత్ఫలితాన్నిస్తుంది. ఆలోచనలేకుండా తొందరబడి చేయవలసిన పని కూడదు. తొందరపడి చేసిన పని రాజించదు. వివేక వంతు డెవడూ అనాలోచితంగా ఏ పని తొందరపడి ప్రారంభించడు. తొందరపడి పనిచేయటమనేది అవివేక లక్షణమే. అలాంటి అవివేకంవల్ల ఆపదలను కొవి తెచ్చుకోవడమే అవుతుంది. అవిమృశ్యకారిత్వంవల్ల ఆన్నీ ఆపదలే తటస్థ పడతాయి.

అందుకని విమర్శించుకొని యేపని చేసినా అది చక్కగా వుంటుంది. అలా ఆలోచనతో చేసే వ్యక్తి బుద్ధిమంతుడు, గుణవంతుడు. అలాంటివాడిని సర్వసంపదలు తమంతట తామే పరిస్థాయట.

ఈ భావం సార్వకాలికం, సార్వజనీనము. అందరూ గుర్తింపవలసిన విషయం. ప్రజలను పరిపాలించే ప్రభుత్వమూ గుర్తించాలి. అలాగే ప్రజలూ గుర్తించాలి. ఏదో వాకటి చేళామా లేదా అని చేయటం, దానివల్ల అనర్థాలేర్పడటం, తిరిగి దాన్ని దిద్దుకోటానికి ప్రయత్నించటం సరియైన పద్ధతికాదు. అటును తొక్కట మొందుకు ? కాలు కడుక్కోటమొందుకు ?

సంపాదకీయం

జస్టిస్ చల్లా కొండయ్య కమిషన్

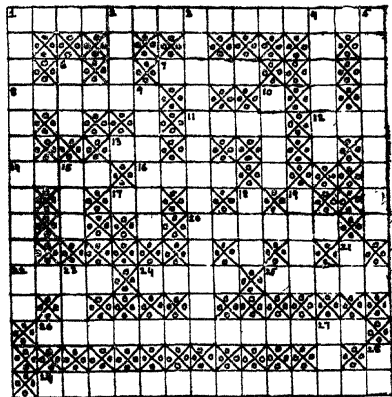
శ్రీ ఎన్. టి. ఆర్. వేవారణ చూచి హిందూధర్మమును పునరుద్ధరించడానికి ఏతెంచిన మహనీయుడని హిందూధర్మ ఆరాధకులు భ్రమించారు. సెక్యూలర్ స్టేట్ లో ఒక ముఖ్యమంత్రి ధరించవలసిన వేషంకాదని నాస్తికులు విమర్శించారు. పీడిత దళిత ప్రజల సమర్థరణకు ఏతెంచిన సర్వసంగ పరిత్యాగిని శ్రీ ఎన్. టి. ఆర్. సగర్వంగా చెప్పుకున్నారు. 'మానవసేవే మార్గసేవ' అని చెప్పి తిరువతి దేవస్థానం డబ్బును కొంత ప్రభుత్వ ప్రైవేటీకీ తరలించారు. ఇప్పుడు చల్లా కొండయ్య కమిషన్ చేసిన 276 సిఫార్సులలో 236 సిఫార్సులను యథాతథంగా ఆమోదిస్తూ మిగిలిన 40 సిఫార్సులను స్వల్ప సవరణలతో ఆమోదించి సంక్షోభాన్ని సృష్టించారు. అనువంశికరణ హక్కులను రద్దు చేయాలని, దేవాలయముల భూములను వేలం వేసి, ఆ డబ్బును ప్రభుత్వ ఖజానాలో డిపాజిట్ చేయాలని నిర్ణయించారు. కొండయ్య కమిషన్ సిఫార్సులను అమలు పరుస్తే తీవ్ర పరిణామాలు తప్పవని, వేద మంత్రాలను వక్రీకరించి, తప్పుడు నిర్వచనాలనిచ్చి, అనందర్పు వ్యాఖ్యలను కమిషన్ చేసిందని శ్రీ వైష్ణవ పీఠాధిపతి శ్రీ త్రిదండి జియ్యర్ స్వామివారు పేర్కొన్నారు. ఇంకా అనేకమంది హిందూధర్మ ఆరాధకులు ఈ కమిషన్ సూచనలను తిరస్కరిస్తున్నారు. దీర్ఘ కాలంగా సాగుచేస్తున్న రైతులు నష్టపోతారని, కొలుదానీ చట్టమును ఈ భూములకుకూడా వర్తింప జేయాలని దేవాలయ వ్యవస్థమీద ఏమాత్రం సమృద్ధి లేని కమ్యూనిస్టు అభిమానులు ప్రభుత్వానికి సూచనలు చేస్తున్నారు.

ఈ విషయంలో ప్రభుత్వం పూర్వావాలను సమగ్రంగా పరిశీలించకుండా, హిందూ ధర్మ పీఠాధిపతుల అభిప్రాయములను తెలుసుకొనకుండా, ఏకపక్షంగా వ్యవహరించినట్లు కనబడుతున్నది. ఇదే విధమైన నిర్ణయం ఇతర మతస్తుల ఆరాధనాలయాల విషయంలో ప్రభుత్వం గైకొని ఉండి ఉంటే ఈసాటితే గందరగోళం ఏర్పడి ఉండేది. సహజంగా హిందువులు శాంతిప్రియులు, అహింసా వాదులు కావడం వలన పరిస్థితులను ప్రశాంతంగా పరిశీలిస్తున్నారు. ప్రభుత్వం దీనిని అసరాగా గైకొని ఏకపక్షంగా ఈ కమిషన్ నిర్ణయాలను అమలు పరచ ప్రయత్నించితే అనేక తీవ్ర పరిణామాలను ఎదుర్కొనవలసి వస్తుంది.

అసలు స్థిరాస్తులను ఎవరు యిచ్చారు ? వారి పరమావధి ఏమిటి ? వాటిని వేలం వేయడం ఎంతవరకు సబబు ? నగదు రూపంలో ఎంతకాలం ఉంటుంది ? అది ఆయిపోయిన తరువాత దేవాలయముల నిర్వహణ బాధ్యత ఎవరిది ? అసలు ప్రభుత్వానికి ఎంతవరకు హక్కు ఉన్నది ? నా స్థితుల అభిప్రాయములను ఈ విషయంలో పాటించవచ్చునా ? వంశపారంపర్య హక్కు ఎందుకు ఏర్పడింది ? అర్చకులను ఉద్యోగులుగా పరిగణిస్తే వచ్చే ప్రమాదాలు ఏమిటి ? భక్తి ప్రధానమా ? వృత్తి ప్రధానమా ? మంత్రాలు వల్ల వేయడమే ప్రధానమా ? లేక ధార్మికవృత్తి ప్రధానమా ? అర్చకులను ఉద్యోగులుగా భావిస్తే, ఉద్యోగుల నియమ విబంధనలను, పేళ్ళను, ఇంక్రిమెంట్లను అమలు చేయవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడదా ? ప్రేమ్ యూనియన్ హక్కులను పొంది ఉద్యమాలు జరగవా ? అప్పుడు ఈ డబ్బు సరిపోతుందా ? పవిత్రములైన ఆరాధనాలయాలు ఉద్యమాలకు ఆలవాలం కావా ? ఈ విషయాలను సమగ్రంగా పరిశీలించకుండా తొందర పడి నిర్ణయాలను గైకొంటే అలయాల పవిత్రత పోయి, అలయాల నిర్వహణకోసం స్థిరాస్తులనిచ్చి వెళ్ళిపోయిన వారి ఆత్మలు సంక్షోభించవా ? ఈ విషయాలను గురించి సమగ్రమైన వర్ణ జరిపి సముచితమైన నిర్ణయాలను గైకొనుటకు పీఠాధిపతులు, పండితులు, న్యాయాధీశులతో ఒక " ధార్మిక మండలి " ఏర్పర్చడం సముచితం. అంతవరకు ఈ విషయంలో తొందరపడటం విజ్ఞత మాత్రం కాదు.

ఈ రంజనిమాలలో వాడిన పదములు / వాక్యములు చలనచిత్ర ప్రసిద్ధ మధుర గీతముల నుండి తీయబడినవి. ఈ దిగువ నీయబడిన ఆధారములతో రంజనిమాలని పూరించండి.

అడ్డం :

1. “ పాటలా ధరరాగ భావనలు కన్నాను.... ఎడలోని తుమ్మెద పాట విన్నాను ”
7. “ కలువరావే హాయి హాయిగా ”
8. “లా చెలి కన్నులలో బిత్తర చూపులు ”
11. “ నవ వసంత గావముతో నీవు నటన ”
12. “ ఆ కనులు పండు వెన్నెల ”
18. “ మోము చూపించవా గోపాల ”
14. “నిన్నే రమ్మని పిలువ చేరరావేల ”
16. “ తీగె లాగ విన్ను చేరుకున్నాను ”
17. “ నా అలివేజీ వార్షిరాగ ”
20. “ అనురాగములు రావే ”
22. “ చెలియా, కనులా ”
24. “ ఎవరూ లేనిచోట ఇదిగో ”
25. “ గల గల వెలియేడలలో లు రేగగా ”
26. “ తావి లేక లే ”
28. “ చెలికాని నాటి భావాలు తెలుసుకోవాలని ”

విలుపు :

1. “ ఏవో తెలియని భావాలు రేపు ”
2. “ ఎదురు చూసే ”
3. “ రాజీకీ ”
4. “ బాలా, లోకము చిత్రము చాలా ”
5. “ అమ్మాయి, నీ పోజుల్లో ”
6. “ కలసిన శుభవేళ ”
9. “ మిసిమి వయసు కొనరి విన్నానులే ”
10. “ పోనీ పొమ్మంటే ”
15. “ పికారుకెళ్ళే పాల బుగ్గల ”
19. “ రాగాల ”
21. “ కానిది విలువైనది ”
23. “ మరులు మనసులో స్థిరపడితే అపై జరిగేది ”
27. “ నీ నల్లని వెలసే ”
29. “ కన్నుల నీడలలోన ”

చిత్రాల పేర్లు

- అడ్డం : 1. ఏకవీర 7. అప్పుచేసి పప్పుచూడు 8. ఆత్మ బలం 11. శ్రీకృష్ణార్జునయుద్ధం 12. తూర్పు వడమర 13. అమరశిల్పి జక్కన 14. వలగోత్రాలు 16. పూల రంగడు 17. పుణ్యవతి 20. జయభేరి 22. విప్రనారాయణ 24. మంచి కుటుంబం 25. శ్రీకృష్ణార్జునయుద్ధం 26. మంచిమనసులు 28. మూగమనసులు.
- విలుపు : 1. నర్తనశాల 2. అనందనిలయం 3. ఇద్దరు మిత్రులు 4. బాటపాడి 5. ఆత్మబలం 6. మాయాబజార్ 9. బందిపోటు దొంగలు 10. మంచి చెడూ 15. తోడి కొడళ్ళు 19. శాంతినివాసం 21. వెలుగు నీడలు 23. సుమంగళి 27. మంచి చెడూ 29. గుడిగంటలు.

దీపావళి

నరక చతుర్దశి

అదివరాహమూర్తికి, భూదేవికి పుట్టినవాడు నరకుడు. గర్భరాత్రుల సమయ దోషమువలన రాక్షస ప్రవృత్తి కలిగిన వాడైనాడు. గిరి శత్రు సలil దహన వనన- దుర్ములతో మురాళరసాళములతో పరివృతమైన ప్రాగ్జ్యోతిషపురమున నున్నాడు (ప్రాక జ్యోతిషము. పూర్వము జ్యోతిస్సుందె డిది.) ఇంద్రాదులను హింసించినాడు- 16000 రాజకన్యకలను బలాత్కారముగ తెచ్చి విరచించినాడు- ధర్మగ్ధుని కలిగినది. శ్రీకృష్ణుడు సత్యభామా సహితముగ వచ్చి సరకుని దుర్గములను కూల్చినాడు. విద్యుల్లతవలెనున్న సత్యభామ విల్లు నంబులు ధరించి, శక్తిస్వరూపిణియై నరక సేనను నాశనముచేసినది. “శ్రీకృష్ణుడు తన కుమారుడేయైన నరకుని సంహరించినాడు. భూమ్యంశ సంజాతయైన సత్యభామా సమక్షముననే నరక సంహారము జరిగినది. భూమాత ఆగ్రహింపలేదు. శ్రీకృష్ణునకు కానుకలిచ్చి స్తుతించినది. ఈ నరక సంహారమును సూచించునదియే నరక చతుర్దశి. లోక కంటకుడైనపుడు పుత్రుడైనను వధ్యుడే అని తెలియుచున్నది. బలిచక్రవర్తి పాతాళము నకు వెళ్ళిన దినము కూడ విదియే నవయు నొక ప్రసిద్ధి కలదు.

దీపావళి అమావాశ్య

శ్రీరాముడు, అరణ్యవాసమును పూర్తిచేసికొని అయోధ్యలో పట్టాభిషిక్తుడైన దీనాదే అందురు. ఏకమార్కుని పట్టాభిషేక దినముకూడ విదియే యనియు నొక యభిప్రాయమున్నది. ఆదర్శ పురుషుడై, ధర్మరక్షకుడైన శ్రీరాముని యందలి ఖక్తిని సూచించుటకే, ఈ దీపావళి యుత్సవము అని విశ్వాసము. బలి చక్రవర్తి సంవత్సరమున కొకసారి, ఈ దినములలో, ఇటకు వచ్చుననియు నందురు. ఇవి కంఠాశములకు సంబంధించిన విషయములు.

గిరి దుర్గాలు సంవభూతాత్మకములైన అయిదు కోశములు. శ్రీకృష్ణుడు సంహరించిన వీడ్గురు సేనానులు సప్తావరణములు. నరకుడు- అజ్ఞానము- ప్రాగ్జ్యోతిష పురము- శరీరము- సత్య-భామ. చిచ్ఛక్తి- క్రియాశక్తి- ఇచ్ఛాశక్తి రూప- శక్తి విశిష్టుడు. ప్రజ్ఞానమునుడు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ-నరక- సంహారము అజ్ఞాన నాశనమే.

భాగవతుల కుటుంబరావు

16000 రాజకన్యలు- షోడశ కళాంశములే, నాడీ రూపములు కూడను. వానినే శ్రీకృష్ణుడు గ్రహించినాడు. లోకమునకు అజ్ఞాన విముక్తి కలిగినది. “నాశయా మ్యాత్మ భావస్థో జ్ఞాన దీపేన బాన్వతా” అను గీతా వచనము “అదర్శన్య నాశోస్తు, ధర్మన్య విజయోస్తు” అను అశలు ఫలించినవి. దైవీ సంపద అసురీ సంపదను గెలిచినది- ఇది ఆధ్యాత్మిక సందేశము.

కాలము దైవస్వరూపము.. ఒక్కొక్క కాలమున ఒక శక్తి విజృంభించును. ఆశ్వయుజ శ్రయోదశి మొదలు కొని కార్తిక విదియవఱకు గల అయిదు దినములను - లేదా చతుర్దశి అమావాస్య పాడ్యమి అను మూడు దినముల నైనను దీపావళి దినములుగానే భావించుట సంప్రదాయ జ్ఞుల యభిమతము. ఈ తిధులు, అలక్ష్మీ - లక్ష్మీప్రవర్తకములగు ప్రాణ దేవతలకు సంక్రమణ కాలము. పరుణుడు, విముతి, యముడు వీరి సంబంధవిశేషముండుటచే నీవత్సరక నరక చతుర్దశియైనది లక్ష్మీ కుబేరుల సంబంధము గూడ నుండుటచే దీనినే ‘రూప’ చతుర్దశి యనియు నందురు. అలక్ష్మీ సహచరులు, వరుణయములు లక్ష్మీకి సహచరులు ఇంద్రకుబేరులు- ఆశ్వయుజాస్తము వఱకు నున్న వరుణయము ప్రాబల్యము, కార్తికపాడ్యమి నుండియు తగ్గును. ఇంద్రకుబేరుల ప్రాధాన్యము క్రమముగ పెరుగును. అలక్ష్మీ నిర్గమనము, నిష్సరణము-

దీపం వెలిగించు

సోదరీ ఈవేళ

మనిషిలో క్రొర్యం పెరిగింది

స్వార్థం పెరిగింది

ద్వేషం పెరిగింది

కోపం పెరిగింది

పాపం పెరిగింది

దేశంలో అలజడి పెరిగింది

ఆందోళన పెరిగింది

హింస పెరిగింది

పీడన పెరిగింది

మనిషిలో సౌజన్యం పెరిగే

త్యాగం వెలిగే

స్నేహం పెంపొందే

శాంతం వికసించే

పావిత్ర్యం విలసిల్లే

దేశంలో ప్రశాంతత నెలకొనే

స్థిరత్వం పెంపొందే

అహింస రూపొందే

ఆత్మీయత వ్యాపించే

చైతన్య దీపం వెలిగించు

జాతిని వెలుగులోకి నడిపించు

ఈవేళ పాపం తొలగించే

దీపం వెలిగించు.

— తిరునగరి

లక్ష్మికి ఆహ్వానము ఆరాధనము వట్టాభిషేకము జరుగును
ఇది వేదాగమ పరిభాషా రహస్యము-

స్వాతి నక్షత్రమున్న సమయమున నరకపతుర్జనాడు,
అభ్యంగనస్నానము చేయవలయును- చేయుటకు ముందు,

భూమిలో నుండి పీకిన ఉత్తరేణువును ఆ మట్టితో నున్న
దానిని, తుమ్మికొమ్మను, జిల్లేడు కొమ్మను తన చుట్టు
ముమ్మారై నను తిప్పు కొనవలెను. “నా సావమును పరి
హరింపుము” అని ప్రార్థింపవలెను-

అభ్యంగన స్నానము చేసి తిలకము ధరింపవలెను,
యమతర్పణము చేయవలెను. లక్ష్మీపూజను, కుబేర
పూజను (ధనపూజ) చేయవలెను. ఈ పండుగలలో
ఇండ్లు కడుగుట, ముగ్గులతో నలంకరించుట, దీపములు
వెలిగించుట, పూజ సేయుట, అభ్యంగనస్నానము -
ఆలక్ష్మీ నిస్సరజమునకు - లక్ష్మీ ప్రతిష్ఠకు సూచకములు.
రానున్న పంటల లక్ష్మిని, పైరు మహాలక్ష్మిని - కొరుదు
అగ్రయజ్ఞేష్టి అను క్రతువును ఈ అమావాస్యనాడు చేయు
టయు గలదు. “కేదార గౌరి” పదము గమనార్హము.
అర్థరాత్రి సమయమున లక్ష్మీపూజ సేయవలయును. ద్వార
ములు వేసికొనగూడదు అనుట సంప్రదాయ విడుల సమ
యము. దీపములను వెలిగించి ద్వారములు తెరిచి యున్నచో
లక్ష్మీ మన యిండ్లలో ప్రవేశించునని విశ్వాసము.

దీపావళి అమావాస్యకు భూలోకమునకు వచ్చిన పితృ
దేవతలు అమావాస్యనాడు తిరిగి వెళ్ళుదురు. వారికి
మార్గ దర్శకముగా ఉల్కాదానము - దీపదానము సేయ
వలయుననుట ధర్మశాస్త్ర వాక్యము “తైలే లక్ష్మీః
జలే గంగా దీపావళి దినే వసేత్” అను వాక్యము
ననుసరించి దీపావళినాడు తైలమునందు లక్ష్మి వివ
సించును. అగ్నిలోపడి చనిపోయిన, అగ్ని సంస్కారము
జరుగనితీపులకు మనమిచ్చు ఉల్కాదానము, దీపదానములు
ఉత్తమ లోకములను కల్పించునని, మన మహర్షుల ధర్మ
సము, ఘూర్జరుల సంవత్సరాదియు, ధనలక్ష్మి పూజయు
నీదీపములలోనే జరుగును.

దీపము

పరంజ్యోతి స్వరూపమునకు ప్రతీకము - “ఉద్దివ్యస్వ
జాతవేదః ఆపఘ్నన్ విరుణుతిం మమ” - నా సావ

శ్రీవాణి

మును పోగొట్టు దీపమును వెలిగించుము. అగ్నిదేవా ! అని ప్రార్థన. దీపము వర్జబ్రహ్మ స్వరూపము. ఆ సర బ్రహ్మయే నేను “ జ్యోతిరహం విరజో విపాస్యా ” అను బావన శ్రేయోదాయకము. అగ్ని చంద్రాదిత్య తేజస్సులకు మూలమైనది - సరంబ్రహ్మజ్యోతిః. ఆ తేజస్యే కేనేనవిషత్తునందు ఉమా హైమవతిగా దేవతలకు దర్శనమిచ్చినది. ఆ తేజోరూపమైన దీపమునే మనము

ఈ వండుగలలో ఆరాధించుచున్నాము. శ్రీ వక్తరూప మున పేవించుచున్నాము.

ఈ దీపావళి భారతదేశమునందే కాదు ఇతర దేశము లలో గూడ, రకరకములుగా ఆచరణలో నున్నదనుట గుర్తింపవలసిన విషయము.

“ తమసోమా జ్యోతిర్గమయ

మృత్యోర్మా ఆమృతం గమయ ” ★

ప్రపంచ వింతలు

ప్రపంచంలో మానవ నిర్మిత మహా నిర్మాణములలో ఏడింటిని మాత్రం ప్రపంచ వింతలుగా పేర్కొంటున్నారు.

1. ఈజిప్టులోని పిర మి డ్లు (The Pyramids of Egypt) : ఇవి ఈజిప్టులోని రాజుల సమాధులు. పూర్వం ఈజిప్టులోని రాజులను “ఫారోన్” అనే వారు. 70 మంది ఫారోన్లకు పిరమిడ్లు నిర్మించబడినవి. 1200 సంవత్సరాల ఈజిప్టుదేశ చరిత్రను ఇవి ప్రతిబింబిస్తున్నవి. పిరమిడ్లు అన్నింటిలో నిచియోప్స్ పెద్దది. ఒక్కొక్కటి 2 1/2 టన్నుల బరువుగల 2 లక్షల రాళ్ళతో నిర్మించబడినది.
2. హేలాడే తోటలు (The Hanging Gardens of Babylon) : బాబిలోనియాలోని యూఫ్రేట్స్ నదీసమీపంలో ఇవి నిర్మించబడినవి. భూమికి 70 మంది 300 అడుగుల ఎత్తులో లతలు, కరువులు మొదలగునవి పెంచబడినవి. ఎత్తయిన రిజర్వాయర్ల ద్వారావీటికి నీటి సరఫరా చేయబడుతూ వుండేది. ఇవి క్రీ. పూ. 600 సం. నాటివి.
3. ఆర్టిమిస్ దేవాలయం (The Temple of Artemis) (Diana) : ఎఫిసస్ అనే పురాతన పట్టణంలో ‘డయానా’ అనే దేవత స్మృతి చిహ్నంగా నిర్మించబడిన దేవాలయం ఇది. 425 × 225 అడు

గుల కొలతలతో చలువరాతితో నిర్మించబడినది. ఒక్కొక్కటి 150 టన్నుల బరువు 60 అ. ఎత్తు గల 127 స్తంభములు ఉపయోగించబడినవి. ‘హీరో స్ట్రాటస్’ అనే నిరంకుశ పాలకుడు ఈ దేవాలయాన్ని దగ్ధం చేశాడు.

4. మాసోలస్ సమాధి (The Tomb of Mausolus) క్రీ. పూ. 352 లో ఆర్టిమిసియా అను రాణి కారియా స్మృతి చిహ్నంగా చలువరాతితో నిర్మించింది. భూకంపం మూలంగా యిది నశించింది.
5. రోడ్స్ లోని కొలాసస్ (Colossus of Rhodes) : ఇది గ్రీకుల సూర్యదేవుడైన హెలియస్ కంచు విగ్రహము. దీని ఎత్తు 109 అడుగులు. క్రీ. పూ. 280 లో దీని నిర్మాణము పూర్తి అయినది. ఇది క్రీ. పూ. 224 లో భూకంపం వలన శిథిలమైనది. క్రీ. శ. 672 లో తురుష్కులు స్వాధీన పరచుకొని దీనిని అమ్మివేశారు.
6. జూపిటర్ విగ్రహము (The Statue of Zeus (Jupiter) : ఒలంపియాలో ప్రతిష్ఠించబడిన విగ్రహం. క్రీ. పూ. 432 లో ఫిథియాస్ అనే శిల్పి దీన్ని నిర్మించాడు. చలువరాయి, దంతం, బంగారుపూతతో నిర్మించబడిన అత్యద్భుతశిల్పం ఇది.
7. అలెగ్జాండ్రీయాలోని ఫైట్ ఫోన్ (The Pharos of Alexandria) : క్రీ. పూ. 265 - 247 లో తోలమీ ఫిలడెల్ఫస్ అనే రాజు దీని నిర్మాణాన్ని పూర్తిగావించాడు. దీని ఎత్తు 600 అడుగులు. ★

అదర్శ పురుషుడు, నవభారత నిర్మాత జవహర్ లాల్ నెహ్రూ

‘దేశమంటే మట్టికావోయ్ దేశమంటే మనుజు లోయ’ అన్నాడు మహాకవి గురజాడ అప్పారావుగారు. ఒక దేశము యొక్క ఔన్నత్యము ఆ దేశములోని ప్రజల మీదనే ఆధారపడి యుంటుంది. ఒక విధముగా చూస్తే దేశములోని మహా పురుషుల చరిత్రయే ఆ దేశ చరిత్రగా భాసిస్తుంది. ఆధునిక భారతదేశ చరిత్రను, ప్రవాసంగా రాజకీయాల దృష్టిలో తీసుకొంటే, మహాత్మా గాంధీ మొదలగు నాయకుల చరిత్రయే భారతదేశ చరిత్ర యని చెప్పవలసి యుంటుంది. స్వరాజ్యము సిద్ధించిన తర్వాత రాజకీయ పురోగతికి పండిత జవహర్ లాల్ నెహ్రూ, స్టార్ వల్ల భాయిపటేల్ వంటి నాయకుల చరిత్రయే ఆధారము. 561 స్వదేశ సంస్థానములను రక్త పాతము లేకుండా భారతదేశములో లీనముచేసి భారత దేశము యొక్క ఏకత్వమును, సమగ్రతను పరిరక్షించిన రాజకీయ ధురంధరుడు స్టార్ వల్ల భాయిపటేల్. అటులనే ఆర్థిక పరమైనట్టియు ప్రజాస్వామిక పరమైనట్టియు దేశ వికాసమునకు ప్రవాస కారణ భూతుడు, పండిత జవహర్ లాల్ నెహ్రూ.

కాశీ నాథుని పూర్వ మల్లికార్జునుడు

అయన కుటుంబమే త్యాగనిరతికి ప్రతీక. అయన తండ్రి పండిత మోతీలాల్ నెహ్రూ. తల్లి స్వరూపరాణి. మోతీలాల్ నెహ్రూ అలహాబాద్ హైకోర్టులో ప్రముఖ న్యాయవాది. ఆరోజులలోనే నెలకు ముప్పది వేలుకు పైగా సంపాదించేవాడు.... భోగి. అయినను గాంధీమహాత్ముని పిలుపు మేరకు. అపార ధనార్జనకు మూలమైన న్యాయవాద వృత్తిని, తృణ ప్రాయముగా

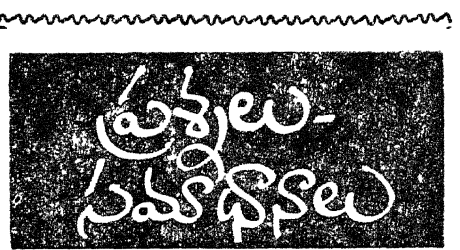
విసర్జించి, మహాత్ముని సహచరుడు, అనుచరుడు అయినాడు.

భోగి, త్యాగిగా మారినాడు. ఆత్మంతు సుఖములు అనుభవించినవాడు అనేక దుర్భర కష్టములకు గుటియైనాడు. ఆరోగ్యమును లెక్కచేయక కారాగారవాసమును అనుభవించి ఆరోగ్యమును కోల్పోయినాడు. తనయొక్క విశాల సుందర భవనమును స్వరాజ్య భవనమును కాంగ్రెసునకు వితరణగా యిచ్చినాడు. ఆయన గర్భవాసమున జన్మించిన జవహర్ లాల్ తండ్రిని మించిన తనయుడు అయినాడు. మన సంప్రదాయములో “పుత్రాదిచ్ఛేత్ పరాజయం” అను సూక్తిగలదు. అనగా మంచి తండ్రి తన కుమారుడు తనను మించిన వాడు కావలయునని కోరుకొనునట. ఆవిధంగా జరిగినది. తండ్రిగారు న్యాయవాద వృత్తిని విసర్జించకయే, తన ఆదాయమును అంతకు కాంగ్రెసునకు ఆర్పించుచు సేవచేస్తే బాగుంటుందని తలచినట్లును, కాని కుమారుడు ఆయనకు నచ్చ జెప్పి, వృత్తిని మాన్పించి నట్లున్నూ ఆ రోజులలో చెప్పుకునే వారు. జవహర్ లాల్ కూడా న్యాయవాద వృత్తినే చేపట్టటము జరిగింది. కాని, అయన దేశభక్తి దేశసేవా తృప్తి ఆ వృత్తిలో కొనసాగ నీయలేదు. న్యాయవాద వృత్తిని వదిలివేసి గాంధీ మహాత్ముని ప్రవాస అనుయాయులలో ఒకడైనాడు. భార్యతో కూడ కారాగారవాసము అనుభవించినాడు. అతికోమల శరీరియైన అయన భార్య కమలా నెహ్రూ ఆనారోగ్యము నకు గుటియై ఆకాల మరణము నందుట జరిగినది. వారి కుటుంబమువారు, దేశ సేవా హుతాశనుకు ఆహూతియైనారు. సింహమునకు పుట్టిన పిల్ల సింహము కాక వేరుగనా?

శ్రీవాణి

త్యాగశీలత్వము, మేధావిత్వము, పాండిత్యము, నేతృత్వము, కార్యదక్షత్వము, సౌమ్యత్వము, నిర్విరామ కృషి కర్తృత్వము, రచనా సామర్థ్యము, విషయ శీలిత్వము, దేశభక్తి మొదలగు నద్భుతములెన్నో రాశీభూతమై ఆయనలో చూర్జితమైనవి. అంత సంపన్న కుటుంబములో జన్మించినను, దేశసౌభాగ్యము కొరత కష్టపరంపరను బచ్చితముగా అనుభవించుట ఆయన త్యాగ శీలత్వమునకు, దేశభక్తికి నిదర్శనము. ఆయన రచించిన గ్రంథములు ఆయన మేధావిత్వమునకు, పాండిత్యమునకు, రచనా నైపుణ్యమునకు అదర్శములవంటివి. గాంధీమహాత్ముని నిర్వాణానంతరము అఖిల భారత కాంగ్రెసు సంస్థను, స్వతంత్రభారతమును నడిపించుట ఆయన కార్య దక్షతకు నేతృత్వ నిర్విరామ కృషికి సాక్ష్యము. గాంధీ మహాత్మునితో కొన్ని ముఖ్య విషయములపై అభిప్రాయ భేదమున్నను ఆయన మాటకు తిరుగు చెప్పలేదు. ఆయన వాక్యమునే పరిపాలించినాడు. 1942 నం॥ లా “క్విట్ ఇండియా” ఉద్యమమును గాంధీమహాత్ముడు సంకల్పించినప్పుడు బేదాభిప్రాయమును వర్కింగు కమిటీ సమావేశములో వెలిబుచ్చియు, తన నాయకుని, అతి విధేయతతో అనుసరించినాడు. గాంధీగారి ఆజ్ఞలను ఎన్నడూ ఆయన ఉల్లంఘించలేదు. తనకు తాను గొప్పనాయకుడు అయి ఉండియు, తన నాయకుని అతి వినయముతోను భక్తితోను అనుసరించుట మాహపురుష లక్షణము.

భారతదేశ పురోగతికి, దేశ సౌభాగ్యమునకు ఆయన చేసిన సేవ అపారము. రాజ్యాంగ నిర్మాణ సభా సమావేశములలో, రాజ్యాంగము యొక్క పూర్వపీఠిక (Preamble) తయారు చేయుటలో ఆయన పాత్ర విశిష్టమైనది.... ఆయనకు ప్రజాస్వామ్య వద్దతి యందు మిక్కిలి విశ్వాసము కలదు. అందువలన భారత రాజ్యాంగము ప్రజాస్వామ్య వద్దతిమీద నుండవలయుననియు, యుక్త వయసు వచ్చిన వారందరికి వోటింగు హక్కు ఉండవలయుననియు ఆయన అభిప్రాయము. తదనుసారముగానే రాజ్యాంగమును నిర్మాణము చేయించినాడు.

1. ప్రపంచంలో కెల్లా బంగారం ఎక్కువగా దొరికే దేశమేది ?
2. WED అంటే ఏమిటి ?
3. పోటోగ్రఫీని కనుగొన్న దెవరు ?
4. బాల్ పాయింట్ పెన్ ను కనుగొన్న దెవరు ?
5. రోమన్ అంకెల్లో XM అంటే ఎంత ?
6. జూపిటర్ గ్రహానికి ఎన్ని ఉప గ్రహాలున్నాయి ?
7. పరంగల్ దగ్గర ఉన్న వెయ్యి స్థంభాల గుడి పొడవెంత ?
8. హుస్సేడియా కంపెనీ మనదేశానికి ఏ సం॥లో వచ్చింది ?
9. ఎల్. ఏ రికార్డు మొదటగా ఎప్పుడు ప్రవేశ పెట్టబడింది ?
10. నాలుగు మోకాళ్ళు ఉన్న జంతుమేది ?
11. కాంతి వేగాన్ని మొదటగా కొలిచిన వారెవరు ?
12. కామన్వెల్త్ లోని దేశాల సంఖ్య ఎంత ?
13. టాయ్ లాండ్ దేశం యొక్క పూర్వపు పేరు ఏమిటి ?
14. 'ఐరన్ మాన్ ఆఫ్ ఇండియా' ఎవరు ?

14. ఇర్విన్ థామ్సన్
10. ఏ.ఎస్. టాంబుల్
7. 1219 AD 8. 1600 A.D 9. 1948
4. లాండ్ టెయిల్
3. ఫ్యాక్టోరియల్ డే
1. South Africa (దక్షిణాఫ్రికా)

బాలవాణి

సామంతరామం

పందెం

అందాల రెక్కలై నాకుంటే
అంబర వీధినె ఎగిరి
అందుకుంటా ! నిన్నందుకుంటా !
పందెం వేయి చందమామా ||అం||

సింగారంగ నింగి నుంచీ
తొంగి తొంగి చూచేసంటూ
పొంగి పొంగి పోడోకోయ్
చెగున నీ దరి చేరంగ
హంగూలెన్నో కూర్చానోయ్ ||అం||

చల్లని వెన్నెల మూపై చల్లి
ఉల్లము బుప్పొంగించానంటూ
ఉల్లాస పడదోకోయ్
మెల్లగ నీ దరి చేరంగ
పల్లకి సరిచేశానోయ్ ... ||అం||

ఆరూ పోరులె లేకుడ
ఆకనమే యేలే నంటూ
అదిరీ పడదోకోయ్
వదిలంగ నీ వక్క చేర
అదను సమకూర్చానోయ్ ||అం||

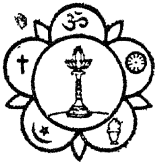
న్యాయము, స్వేచ్ఛ, సమానత్వము, సౌభ్రాతృత్వము అనే
పునాదులతో రాజ్యాంగమును ఏర్పాటు చేయించినాడు.
ఈ సూత్రములు పూర్వపీఠికలో పొందుపరువబడినవి.
ఈ సూత్రములకు అనుగుణముగనే రాజ్యాంగ నిర్మాణము
జరిగినది. మన రాజ్యము సర్వ స్వతంత్రమైన ప్రజా
సత్తా రాజ్యముగా రూపొందించినాడు.

ఆయనకు సామాజిక వాదముపైన విశ్వాసముండుట
చేత, సోషలిస్టు విధానములోని కొన్ని పద్ధతులను అవలం
బించినాడు. అందులో ప్రధానమైనవి ప్రజాశక్తి బద్ధమైన
ఆర్థిక పురోగతి, భారత దేశమువంటి పెద్ద దేశమునకు,
విశాలమై ఆత్మశుద్ధి జనసంఖ్య గల దేశమునకు, పంచవర్ష
ప్రజాశక్తిలద్వారా మాత్రమే ఆర్థిక వికాసముజరుగగలదని
ఆయనవిశ్వాసము. రష్యాదేశములో మొదటగా ప్రజాశక్తి
నిర్మాణ పద్ధతి అవలంబింప బడినది. దానిననుసరించి పంచ
వర్ష ప్రజాశక్తిలను తయారు చేయుటకై, ప్రధానమంత్రి
అధ్యక్షత క్రింద ఒక సంఘమును ఏర్పాటు చేసినాడు.
కొన్ని లోపములు సంభవించినను ఈ పద్ధతి వలన
మన దేశము ఆర్థికముగా పురోభివృద్ధి చెందిన దనుటలో
ఎట్టి సందేహమున్నూ లేదు.

భారతదేశము ప్రధానముగా వ్యావసాయిక దేశమై
యున్నందున, సౌభాగ్యవంతము కావలెనంటే పరిశ్రమబి
వృద్ధి జరుగువలెనని ఆయన నంకల్పము. అందులో భారీ
పరిశ్రమలయెడ ఆయనకు నమ్మకముమెండు. అందువలన
మౌళికములైన ఇనుము ఉక్కు, విద్యుచ్ఛక్తి, అణుశక్తి,
మొదలగు పరిశ్రమలకు ప్రాధాన్యమిచ్చినాడు.

అన్నిటికంటే ముఖ్యమైన విషయము మన రాజ్యాంగ
మును లౌకిక (Secular) రాజ్యాంగముగా, ఏర్పాటు
చేసినాడు. అది లేకున్న దేశములో పూర్తిగా ఆశాంతి స్థిర
పడిపోయి ఉండేది. లౌకిక రాజ్యమనగామత విషయముల
యెడ ద్వేషభావముకాదు. ప్రభుత్వమునకు అన్నిమతముల
యెడ సమాన గౌరవ భావము, ఏ యొక్క మతమునకు
ప్రాధాన్యమివ్వకుండుట మాత్రమే.... అంతర్జాతీయ రంగ
ములో కూడా ఆయన నిర్వహించిన పాత్ర ప్రశంస నీయ
మైనది. ప్రపంచ శాంతి సుహృద్భావములకు, పంచశీల
అనే ఐదు సూత్రముల మీద అంతర్జాతీయ వ్యవస్థను
నిర్మించుటకు ఆయన చేసిన కృషి గణనీయము.

భారత దేశమునకు మొట్ట మొదటి ప్రధానమంత్రియై
దేశ సౌభాగ్యమునకు స్థిరమైన పునాదులను నిర్మించి,
యశః కాయముతో దేశప్రజలను విడిచి వెళ్ళిన జనహరు
లాల్, ధన్యజీవి, ఆదర్శ ప్రాయుడు, మార్గదర్శకుడు. ★

చిత్తశుద్ధిగలవానికే

భగవదానుగ్రహం లభిస్తుంది

“ మృత్పిండ మేకం బహు భాండ రూపం
సువర్ణ మేకం బహు భూషణాని
గోక్షీర మేకం బహు దీన తాపం
ఏకం పరాత్మా బహు దేహవర్తి ”

మట్టి ఒక్కటే, కాని కుండల రూపములు భిన్నములు. సువర్ణము ఒక్కటే, కాని ఆభరణములు వివిధములు. గోవుల రంగులు భిన్నములు, కాని గోవు క్షీరము పనిత్రము అనగా తెలుపురంగు. అత్మ ఒక్కటే, అయితే మానవుల యందు భిన్నత్వమైన రూపములలో ప్రకటితమవుతున్నది.

“ ఏకోదేవో నర్య భూతేషు గౌఢః ” ప్రతి భూతమునందును అంతర్భూతముగా ప్రకటించేటటువంటి దేవుడు ఒక్కడే. అతడే సత్యస్వరూపుడు. అతనే అనంత ప్రభావుడు. కానీ సత్యం ఒక్కటైనప్పటికీనీ అనుభవజ్ఞులు దానిని అనేకంగా అనుభవిస్తూ వచ్చారు.

“ ఏకం సత్ విప్రా బహుధా వదన్తి ” ఉన్న సత్యం ఒక్కటైనప్పటికీనీ వారి వారి అనుభూతులను, వారి వారి అనుభవములను పురస్కరించుకొని భగవంతునికి అనేకవిధములై నటువంటి రూప నామములను కల్పించుతూ వచ్చారు. మూలాధారములను ఎవ్వరూ మార్చలేదు, లేక కూర్చలేదు. ఈనాడు భగవంతునియొక్క తత్వాన్ని అర్థం చేసుకొనలేనివారు అనేకులు. అర్థం చేసుకున్నట్లుగా అభినయం చేసేటటువంటివారు మరింత అధికులు. కాన దైవత్యమును ఎవ్వరునూ, ఏనాటికీ పరిపూర్ణముగా అర్థం చేసుకొనలేదు. మనస్సునకు గాని, వాక్కునకు గాని అతీతమైనటువంటి దివ్యత్వాన్ని, పవిత్రతను ఏరీతిగా వారు వర్ణించగలరు ? ఏరీతిగా వారు చిత్రించగలరు ?

మానవులకు అవసరమైన వస్తువులనన్నింటినీ భగవంతుడు ఉచితంగా సృష్టిస్తూ వచ్చాడు. భగవంతుడు అనుగ్రహించి ప్రసాదించిన మట్టి, విప్పు, నీరు, గాలి, సూర్య కాంతులనుండి వ్యక్తి, వైజ్ఞానికుడు అనేక విధములై నటువంటి రూప నామములను సృష్టించుతూ వస్తున్నాడు. కానీ ఈ వైజ్ఞానికుడు ఈ వదార్థములను సృష్టించినట్లుగా త్రమిస్తున్నాడు. లేని పదార్థములను ఏ వ్యక్తి సృష్టించలేడు. ఉన్నదానికే కన్న రూపములను ఏర్పర్చి భిన్నమైన భిన్న మార్గములయందు ప్రబోధిస్తూ వస్తున్నాడు.

శ్రీ సత్య సాయి బా బా

నీరులో విప్పున్నది. కాని వైజ్ఞానికుడు తన విజ్ఞానశక్తి చేత దానినుండి విద్యుచ్ఛక్తిని ప్రసరింప జేయుచున్నాడు. ఈ విద్యుచ్ఛక్తి వైజ్ఞానికుడు సృష్టించినది కాదు. అగోచరమై, గుప్తముగా ఉన్న శక్తిని తాను వ్యక్తంచేస్తూ వచ్చాడు. ఈ నీరునందే ఈ విద్యుచ్ఛక్తి లేకుండిన తాను ఏమాత్రం దీనిని సృష్టించలేడు. వ్యక్తిని ఆధారముగా గైకొని వైజ్ఞానిక శాస్త్రం విరివిగా పెరుగుతున్నది. లేనటువంటిదానిని సృష్టించినట్లుగా త్రమించటం మాత్రం అజ్ఞానం. భూమిలో అట్టుడుగున జలమున్నది. వైజ్ఞానికుడు శాస్త్ర సాంకేతిక విజ్ఞానంతో దీనిని పైకి తెప్పిస్తున్నాడు. అసలు లేనిదానిని సృష్టించడం లేదు. ఉన్న మూల దాతువును సంహారం చేయడం లేదు. నిర్మా లించడం గాని నిర్మాణం చేయడం గాని మానవుని చేతిలో లేదు. ఈ దివ్యత్వమును ప్రతి వ్యక్తి గుర్తించినప్పుడే దైవత్యమనేటటువంటిది సర్వత్రా వ్యాపించినదనే సత్యాన్ని అర్థం చేసుకోగలడు. మానవునిచేత ఇవి

కేవలం సృష్టించబడటమో, లేక దీనిని సంహరించడమో జరుగుతున్నదని మనం భావిస్తున్నాం - ఇది కేవలం మానవలక్షణాలు మాత్రమే.

భూమికి అర్ధశక్తి సహజమైనటువంటిది. సూర్యుని శాస్త్రజ్ఞుడు పరిశోధన చేసి దీనిని వెలుగుతోనికి తెచ్చాడు. ఈ అర్ధశక్తికి భూమికి సూర్యుని కనిపెట్టుటకు పూర్వమే భూమియందున్నది. అదే విధముగానే దైవశక్తి అనేటటువంటిది గుప్తముగా, గోప్యంగా సర్వత్రా ఉండినప్పటికిని వారివారి సాధన సంతృప్తికరంగా దానిని సాక్షాత్కరించుకోగలుగుతున్నారు.

గంగ దే కులం ? గాలి దే కులం ?

సత్యం ఒక్కటే. కాని ఇది బ్రాహ్మణుల సత్యం, క్షత్రియుల సత్యం, భారతీయుల సత్యం, అమెరికావారి సత్యమని. ఈ సత్యాన్ని ఒక కులమునకు, ఒక దేశమునకు పరిమితం చేయలేముగదా! అదే విధముగా నిప్పు, నీరు తత్వమును కూడాను. ఇది బ్రాహ్మణుల నిప్పు, సూర్యుల నిప్పు, భారతీయుల నిప్పు, విదేశీయుల నిప్పుని దీనికి ఎట్టి భేదములూ లేవుగదా! “గంగదేకులం? గాలిదేకులం?” అందరం అనుభవిస్తున్నాము గదా! ఇట్టి విధముగానే దైవత్వమనేటటువంటిది ఏకత్వమై ఉండినప్పటికిని మనయొక్క భ్రాంతులచేత భిన్నత్వంగా విభజించి దానిని భ్రాంతితోనే అనుభవిస్తున్నాము. దైవత్వాన్ని జాతి మత దేశ కాలములకు ఏమాత్రం దీనిని పోల్చుకొనరాదు. కృష్ణుని విషయం చూడండి. కృష్ణుడు ఏ తెగకు చెందినవాడు? ఇది బ్రాహ్మణులకు కులదేవత కాదు. క్షత్రియులకు ఒక సంపదకాదు. వైశ్యులకు ఇది ఒక ఐశ్వర్యం కాదు. లోక సంరక్షణకై అవతరించి నటువంటి ఒక స్వరూపం. కృష్ణుడు నావాడు, నీవాడు అనుభవదం కేవలం ఒక విధమైన మమకారమే, అభిమానమే. కనుక దైవత్వం అందరివారు. ఏ ఒక్కటి వారు మాత్రంకాదు. ఉన్నది ఒక్కటే, ఒక్కడే దైవం. ఈ ఒక్కడై నటువంటి దైవము పెక్కు రూపములను పొంది అనేక విధములై నటువంటి భ్రాంతులను సంతృప్తి

పరుస్తూ వస్తున్నాడు. ఇలాంటి దైవత్వాన్ని మనం అర్థం చేసుకొనవలెనంటే కేవలం సాధన మాత్రమే సరిపోదు. విచారము కూడను అత్యవసరం. ఈనాడు భిన్నత్వమును ప్రోత్సహించి అభివృద్ధి పరచేటటువంటివారు అధికమై పోతున్నారు. ఏకత్వమును అనేకత్వంగా భావిస్తూ వస్తున్నారు. కనుకనే దివ్యత్వమనేటటువంటిది అడుగున పడిపోతున్నది. దైవత్వముయొక్క నిజతత్వాన్ని గుర్తించలేక పోతున్నారు.

అధర్మమును ప్రోత్సహిస్తున్నారు

ఏ దేశమున ధర్మదేవత, శాంతిదేవత కలకలలాడుచుండునో అదేశము నందే సంపత్తి కిలకలలాడుతూ ఉంటుంది. ఈనాడు ధర్మమునకు విరుద్ధంగా, నీతికి విరుద్ధంగా నాతిని ఆధారంగా చేసుకొని అనేక విధములైన అశాంతిని అభివృద్ధి పరుస్తున్నారు. ఇలాంటి అధర్మమును అభివృద్ధి పరచేటటువంటి వ్యక్తులను పెద్దలు చూస్తున్నారు. విద్వాంసులు, పండితులు పరికిస్తున్నారు. ఉన్నతస్థాయిలో వున్న అధికారులు చూస్తున్నారు. ఎవ్వరూ దీనిని అరికట్టలేక పోతున్నారు. అధర్మమని తెలిసినప్పటికీ దీనిని ఎదుర్కోనలేక పోతున్నారు. కనీసం ప్రయత్నం కూడా చేయడంలేదు. ఇట్టివారు అధర్మమును అచరించక పోయినప్పటికీ, ప్రోత్సహించిన వారవుతున్నారు.

మహాభారత ఉదంతం

మహాభారతమునందు యుద్ధ ప్రమాదమును ధర్మజుడు ముందుగానే గ్రహించి కృష్ణుని రాయబారినికీ అంపాడు. నిండు సభలో కృష్ణుడు రాబోవు ప్రమాదాన్ని చక్కగా పర్చింపాడు. మహాజ్ఞానులైన భీష్మ ద్రోణ కృపాద్రుయుని విని ఊరుకుంటాడు. కొరవుల చెంత చేరడం చేతనే, వారి సహవాస దోషముల చేతనే అన్ని తెలిసిన వీరుకూడా దానిని ప్రోత్సహించే వ్యక్తులుగా తయారైనారు. అధర్మమును అక్రమమును గుర్తించిన విరురుడు మాత్రం కృష్ణ పరమాత్మయొక్క పవిత్రమైన సూక్తులను ఆచరించడం మంచిదని అనేక విధముల నవ్వచెప్పాడు. ప్రయోజనం లేక పోవడం వలన, దుష్టులు, దుర్మార్గుల చెంత ఉండటం

కంటే యాత్ర పోవడం మంచిదని విదురుడు ఆ రాజ్యమునే విసర్జించి పోయాడు. భీష్మ ద్రోణ కృపాచార్యులు మాత్రం ఆ దుష్టులు దగ్గరనే జీవిస్తూ వచ్చారు. అందరూ గొప్ప ఆచార్యులే. ధర్మాధర్మములను గుర్తించినటువంటి వారే. నిత్యానిత్య విషయములను పరిశీలించినట్టివారే. అవరణలో లేని యీ జ్ఞానములన్నీ నిరుపయోగములై పోయినాయి. కనుకనే కొరపులు వివిధంగా మరణించారో ఈ ఆచార్యులు కూడను అదే విధంగా మరణించారు. అక్రమములను ధిక్కరించి వాటిని సరిచేసే శక్తి సామర్థ్యములున్నప్పటికీ వాటిని ఎవరు సరిచేయుటకు ప్రయత్నించరో అట్టివారు దుష్టులతో సమానమేనని, దుర్మార్గుల యొక్క ఫలితాన్ని వీరు కూడను అనుభవించవలసి వస్తుందని మహాభారత యుద్ధం ఋషివు చేస్తున్నది. దుర్మార్గుల సాహచర్యమే దీనికి కారణం.

రాత్రివేళలయందు మనలను ఒకటో రెండో దోమలు కుడుతాయి. కొన్ని నల్లులు కరుస్తాయి. ఈ బాధను సహించలేక మందును ప్రే చేస్తాం. కుట్టినది కొన్ని దోమలైతే, కరిచింది కొన్ని నల్లులై నప్పటికీ అన్ని చస్తాయి. కుట్టిన, కరిచిన వాటినే చంపుతున్నామా? అన్నింటినీ చంపుతున్నాం. అదే విధంగా దుష్టులు, దుర్మార్గుల చెంత మన జీవితాన్ని గడపడం చేతనూ, అక్రమాలను అరికట్టలేక పోవడం చేతనూ మనం కూడా ఆ ప్రమాదంలో భాగమై పోతున్నాం. అక్రమ, అన్యాయ, అనాచారములు జరుగుతున్న సమయము నందు దానిని ఆదరించి అరికట్టలేని వ్యక్తులను నయితం దుష్ట సహారం చేస్తున్నాడు పరమాత్మ. దోషికి సరైన బోధ చేయకపోవడమే నీ దోషం. సమాజంలో జరుగుతున్న అక్రమ అన్యాయములను సాధ్యమైనంతవరకు ఎదుర్కొనే విషయంలో పాల్గొనినప్పుడు మాత్రమే ధర్మ సంస్థాపనకు తోడ్పడిన వారమవుతాము.

విభీషణుని ఆదర్శం

రావణుడు చేస్తున్న అక్రమాలను చూచి విభీషణుడు సహించలేక పోయాడు. సోదరునికి అనేక విధముల

మాజీ ముఖ్యమంత్రి

అంజయ్య నిర్యాణం

అధికారంలో వున్న లేకపోయినా ప్రజల అభిమానాన్ని, ప్రతిపక్షాల అభిమానాన్ని విశేషంగా చూరగొని; “ఆరణాల కూర్చి” నుండి “ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి” స్థాయివరకూ ఎదిగిన ప్రజల మనిషి శ్రీ టంగుటూరి అంజయ్య ది. 18-10-86న న్యూఢిల్లీలో పరమపదించినారు. ఆయన మృతికి “శ్రీవాణి” తన సంతాపాన్ని ప్రకటిస్తోంది.

— ఎడిటర్

పోదించాడు. నచ్చచెప్పి ప్రశంసించాడు. వితిమీరి పోవడంతో అక్కడ ఉండుటకు ఇష్టంలేక ధర్మమూర్తి శ్రీరామచంద్రుని పాదములను వట్టాడు. దోషములను గావించినటువంటివాడు రావణుడు ఒక్కడే. కానీ దానిని ప్రోత్సహించిన రాక్షసులు సహితం శిక్షలు పుచ్చుకోక తప్పలేదు, మరణమూ తప్పలేదు. కనుక మన బంధువులు గాని, పుత్రులు గాని దోషములు ఆచరించినప్పుడు, వారికి సరైన శిక్షనిస్తూ, ఎదుర్కొంటూ, సరిదిద్దుటకు ప్రయత్నించినప్పుడే మనం దోష రహితులమవుతాం గాని, దోషములను ప్రోత్సహిస్తూ, వాటిని అనుసరిస్తూ వచ్చిన వారు కూడా పరమ దోషులే అవుతారు.

ఏకత్వం

పూర్వకాలమందు దుర్యోధనుడు దుర్యోధనునిగా, శకుని శకునిగా, ధర్మజుడు ధర్మరాజుగా ప్రవర్తించేవారు. కాని ఈనాడు ధర్మరాజు దుర్యోధనునిగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. పేరు ధర్మజుడు, వారియొక్క వినయవిధేయతలు, చూస్తే చాలా ధర్మంగా కనిపిస్తాయి. అహంభావములు

చదవాలి - ఎదగాలి

అమ్మ : చదవాలి పాపా

ఎదగాలి బాబూ

చదవాలి మంచి చదువుల

ఎదగాలి మనుషులుగ

పిల్లలు : చదివేకాం అమ్మా

వ్రాసేకాం అమ్మా

అమ్మ : అక్షరాలు నేరిస్తే చాలదు

అణకువ ఉండాలి

పాఠాల్లాస్తే చాలనా

ఆ అర్థం తెలియాలి ||చద||

అమ్మ : ఎవరడిగారని ఈ వెలుగు

ఇలా పంచుతాడూ సూర్యుడు ?

ఏమిచ్చామని వెన్నెలలు

ఇలా ఒంచుతాడూ చంద్రుడు ?

పిల్లలు : నాన్న మాకు సూరీడు

అమ్మ చందమామ

చిన్నపిల్లలము చుక్కలము

చక్కని కొండే మా ఇల్లు ||చది||

అమ్మ : నీవు నాటినా లేకున్నా

నీడ నిచ్చు చెట్టు

మంచి వారనీ ఎంచి చూడదు

అందరికీ పంచు సమంగా

పిల్లలు : పెద్దచెట్టు మా పాఠశాల

చల్లని నీడే మాష్టరూ

చక్కగ చదివే పిల్లలము

విత్తనాలు మేమౌతాము ||చది||

—డి. సుజాతాదేవి

ప్రవర్తన చూస్తే శకునిగా గోచరిస్తాయి. అందరూ భక్తులుగానే కనిపిస్తారు. రక్తులతో కూడిన వ్యక్తులేగాని భక్తులుకాదనే విషయం వారి నడవడికలో స్పష్టంగా కనిపిస్తూ ఉంటుంది. భక్తులు చేయవలసిన పనులు చేస్తున్నారా? పేరుకు మాత్రమే వీరు భక్తులు. మా బజారంతా బ్రాహ్మణులే, కోడిపెట్టమాత్రం కనిపించడంలేదన్నట్లున్నది ఈ భక్తుల సంగతి. మనం భక్తులం ఆనుకున్నప్పుడు భక్తి ప్రవర్తన నిరూపించాలి ఎటుచూచినప్పటికీ ఏకత్వమే దృక్పథమై ఉండాలి. కాని ఈనాటి భక్తి తత్వం విరుద్ధంగా మారుతున్నది. కనుకనే దైవత్వాన్ని అర్థం చేసుకోలేని మూర్ఖులుగా తయారవుతున్నారు. దీనికి కారణం స్వార్థం, స్వప్రయోజనమే. మానవునియందు దుష్టబుద్ధులు ప్రవేశించినప్పుడు, ఎంతటి క్రూరులుగా నయినా తయారు కావడానికి సిద్ధమవుతారు. ఇదికాదు మానవత్వం యొక్క విశిష్టత. దివ్యత్వంయొక్క పవిత్రతను చవిచూడటానికి ఆపనరమైన కృషిచేయాలి మన ప్రాపంచిక సంబంధమైన దివ్యత్వాన్ని కూడా ప్రకటించాలి.

భౌతికవాదులు

ఏక కాలమందు ఆనేక విధములైన వ్యక్తిత్వములు ప్రకటితమైనప్పుడు దీనిని భౌతికవాదులు అంగీకరించరు. రసాయనిక శాస్త్రజ్ఞునికి వద్దార్థ విజ్ఞాన శాస్త్రం అంతగా తెలియదు. యం. బి. బి. యస్ చదివేదాక్టర్కు ఇంజనీరింగ్ విషయం ఏమాత్రం అర్థంకాదు. తెలివితేటలు తన విద్య యందు మాత్రమే అభివృద్ధి గావించుకోవచ్చు. మరొక విషయంలో తన తెలివితేటలు ఏ మాత్రం పనికిరావు. అదే విధముగనే భౌతిక శాస్త్రజ్ఞుని యొక్క విజ్ఞానం యొక్క పరిమితి ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానంయొక్క పరిమితితో పోల్చుకోవడానికి వీలుకాదు. ఆధునిక సాంకేతిక విజ్ఞానం విశిష్టమైనది లావిచ్చున్న ఈకాలంలో, ఎక్కడో ఢిల్లీలో ఆకాశవాణి, ఔరివిజన్లలో ప్రసార మవుతున్న పాటలను ఎవరింట్లో వారు కూర్చోని విసగలుగుతున్నారు, చూడ గలుగుతున్నారు. ఏక కాలంలో కోట్లాదిమంది ఈ ఆను భూతిని పొందుతున్నారు. అటువంటిప్పుడు అలనాడు

గోపాలకృష్ణుడు 16వేలమంది గోపికలకు తమ ఇంద్రులలో ఒకే వర్ణాయం కనిపించాడని చెబితే అనేక ప్రశ్నలు, విమర్శనలు చేస్తున్నారు. ఈనాటి యంత్రశక్తికి యంత్ర శక్తి ఉన్నప్పుడు అలాటి మంత్రశక్తికి ఎందుకు ఉండ కూడదు? దీని అంతరాధాన్ని గురించలేని వ్యక్తులు ఇది సాధ్యమా? అని విమర్శిస్తున్నారు. శబ్ద తరంగములు విద్యుచ్ఛక్తి తరంగములతో లీనమై అనంతమైన శక్తిగా మారి ఈడర్లో సంచారంచేసి రేడియోలో వినిపిస్తున్నాయి, టెలివిజన్లో కనిపిస్తున్నాయి. ఈ వాస్తవాన్ని మనం గురిస్తున్నాము గదా! దీనికి జీవితం అవసరంలేదు. జీవితం తదుపరి కూడా దీనిని అనుభవించడానికి వీలవుతుంది. ఘంటసాల శ్రావ్యంగా పాడేటటువంటివాడు. కాని అతను గతించాడు. కాని ఈనాటికూడా అతని స్వరమును స్వచ్ఛంగా మనం వినగలుగుతున్నాం. దీనికి కారణమేమిటి? శబ్ద తరంగములు విద్యుత్ తరంగములతో కూడి ఉంటున్నాయి. ఇట్టి తరంగములు ఏనాటికైనా, ఎన్నియూగాల వరకైనా నిలిచి వుంటాయి. ఇది కనిపెట్టక పూర్వం కూడా ఈ తరంగములు ఉన్నాయనే విషయం అర్థం చేసుకోవాలి. మన ఇంట్లో రేడియో లేకపోతే ఢిల్లీలో పాడే పాటలను వినగలుగుతామా? రేడియో వున్నప్పటికీ ఢిల్లీ స్టేషన్ ను ట్యూన్ చేయకుండా, మద్రాసు స్టేషన్ పెడితే ఢిల్లీ పాటలు వినవడవుగదా! ఈ ఎడముగనే సర్వత్రా వ్యాపించినటువంటి దైవత్వాన్ని, చిత్తము అనేటటువంటి రేడియోయందు, ఏకాగ్రత అనే స్పీచ్ ను వేసి దివ్యత్వమనేటటువంటి అనందంలో మనం మునిగి నప్పుడు, ఆ దివ్యత్వమనేటటువంటిది మనకు అర్థమవుతుంది. శబ్ద తరంగములు ఒక్కటికూడా వ్యర్థం కావటం లేదు. సర్వత్రా నిండి వున్నాయి. వాటిని మనం జ్యోతిర్ తరంగములుగా మార్చుకోవాలి. ఇది యే ద్యావశక్తి, యోగశక్తి, ఇట్టి శక్తిని వారు అనుభవించి, అనందించడం చేతనే గోపికల కందరికి ఏకకాలంలో శ్రీకృష్ణవర మాతృ సందర్శనం ప్రాప్తించగలిగింది.

శ్రద్ధాంజలి

ప్రముఖ సాహితీవేత్త, పండితుడు,

బహుభాషాకోవిదుడు

ఆచార్య దివాకర్ల వెంకటాచార్యుని

ది. 20-10-1986 న బొంబాయి జస్టోక్

ఆసుపత్రిలో పరమపదించారు. “శ్రీవాణి”

ప్రారంభ సంచికావిష్కరణ సభలో పాల్గొని

తమ ఆశీస్సుల సందించిన ఆచార్యుల వారికి

‘శ్రీవాణి’ పఞ్చన నా శ్రద్ధాంజలి

ఘటిస్తున్నాను.

— సంపాదకుడు

భక్తితత్వం

గోపికల చిత్తము ఎల్లప్పుడును భగవంతుని రూపం తోను, నామంతోను హత్తుకొని పోయి ఉన్నాయి. కనుక ఈ ఎడమైన భక్తి తరంగములకు ఏమాత్రం కూడను reason వెదకడానికి మనకు అధికారం లేదు. ఇలాంటి అనుభూతులు beyond reason. ప్రత్యక్ష ప్రమాణములు వీలుకావు. నేడు కొన్ని చిన్న చిన్న విషయాలకే ప్రత్యక్ష ప్రమాణములు ఏమాత్రం పని చేయలేనప్పుడు, దివ్యత్వమైనటువంటి ఆత్మ తత్వమైన భగవత్ తత్వమునకు ఏదీతిగా ప్రమాణములు గురికావాల్సి వస్తాయి. ఈ ఆధ్యాత్మిక తత్వాన్ని అర్థం చేసుకున్నవారు వ్యర్థమైన మార్గాలలో ప్రవేశించరు. ఎవరి భక్తి తత్వం వారిది. ఎవరి భావం వారికే తెలుసు. ఒకరి భక్తి మరొకరు అర్థం చేసుకోవడం కష్టం. ప్రాచీన కాలంలో అనేకమంది దివ్య షురువులు వీటిని దర్శించి, అనుభవించి, అనందించి తరించారు. వర్ణం కురుస్తున్నప్పటికీ కుండను బోర్లించి నవో ఒక్క చుక్క కూడా దానిలో ప్రవేశించదు. వర్ణమునకు ఎదురుగా మాత్రమే కుండ మూతని పుంచినప్పుడు కొంత జలం దానిలో ప్రవేశిస్తుంది. ఈనాడు భగవత్

“ శ్రీవాణి ” జీవితసభ్యులు

శ్రీ మల్లాది సూరిబాబు
శ్రీమతి మల్లాది రుక్మిణమ్మ
మ చి లి ప ట్నం

శక్తి సర్వత్రా దండిగా నిండుగా ఉంటునే ఉన్నది. అయితే సూటిగా ఆట హృదయాన్ని త్రిప్పడం లేదు. అడుగుడుగునా మనకు అనుమానలే. క్షణక్షణమూ సందేహలే. తనను తానే నమ్మలేక పోతున్నాడు. నాలుగు క్షణాలు జీవించే సరుని నమ్మలేనివాడు నారాయణుని నమ్మగలడా? మన నమ్మకంలో వున్న దోషమేగాని, దైవంలో ఎట్టి మార్పును లేదు. మనం ధృఢమైన విశ్వాసం కలిగి ఉంటాం. క్షణం క్షణం మనం మార్పు చెందరాదు. ఇలాంటి చిత్తశుద్ధి లేనటువంటివారు ఎంతకాలం తిరిగి నవ్వుటికీ, ఎన్ని విధములైన సాధనలు చేసినప్పటికీ దైవానుగ్రహమును ఏమాత్రం పొందలేరు. ఏ పూజలు నీవు చేయకపోయినప్పటికీనీ, ఏ ద్యావము చేయకపోయినప్పటికీనీ, నీ చిత్తశుద్ధిని నీవు వరైన రీతిలో ఉంచుకున్నప్పుడే దైవానుగ్రహం ప్రాప్తిస్తుంది. చిత్తశుద్ధి గలవానికే భగవదనుగ్రహం లభిస్తుంది.

అహంకారం

గోపికలు “ మేము మీ వారము ” అని ప్రార్థించారు. గోపికృష్ణుడు మావాడు అని ఏ శ్వశిం చారు కొందరు. మావాడు అనే విశ్వాసంచేతనే అహంకారం వారిలో పెరిగి పోయింది. అహంకారం ఎక్కడ వుండునో అక్కడ అధఃపతనం తప్పదు. కనుకనే యాదవ కులంలో మూసలం

వుట్టింది. ఎంతకాలమైనప్పటికీ స్వామీ ! మేము మీ వారమని ప్రార్థించిన గోపికలు క్షేమ సంతోషాలను అనుభవించారు. కనుకనే పిల్లలకు మూడు ముచ్చటైన మాటలు చెప్పాను. “ Don ’ t walk in front of me, I may not follow; Don ’ t walk behind me, I may not lead; walk still, walk beside me. Be my friend ” నా ముందు నీవు నడవడానికి ప్రయత్నించుతే నీవు నాకు తప్పు మార్గం చూపవచ్చు. మార్గం నీకు తెలియదు. పోనీ నా వెనుక నన్ను అనుసరించడానికి ప్రయత్నించుతే నన్ను తప్పించుకొని నీవు వెళ్ళవచ్చు. నా ప్రక్కవైతే నీవు తప్పించుకోవడానికి గాని, తప్పు మార్గాన పోవడానికి గాని అవకాశం వుండదు. ఎందుకనగా నేను నీ వెంటనే వున్నాను. దీనియొక్క అంతరార్థం ఏమిటంటే నీవు నేనూ ఒక్కటిగానే వున్నాము. అనగా దైవత్వం సర్వత్రా ఉంటున్నది. ప్రతి దేహమునందునూ దేహ అయివున్నాడు. అలాంటి సమయంలో నీవుముందుకు పోవడానికి గాని వెనుకకు రావడానికి గాని ఏలుకాదు. దైవత్వాన్ని నీతో కూర్చుకొని రావాలి, దైవాన్ని నీతో చేర్చుకొని రావాలి. ఇదియే నిజమైన సాధకుడి లక్షణం.

శీలత్రయము

పవిత్రము, సహనము, దైర్యములను శీలత్రయమంటారు. వీటిని సాధించినచో దేనినైనా మనం సాధించగలం. పవిత్రము లేనివానికే సహనం వుండదు. సహనం లేని వానికే దైర్యము చాలదు. దైర్యము లేనప్పుడు వాడు బలహీనుడై పోతాడు. తాను చెడబడేగాక పరిసరాలను కూడా చెడగొడుతాడు. ఇలాంటి జీవితము మానవ జీవితమేరాదు. కనుక మనం బాగుపడి ఇతరులను బాగుచేయడానికి కృషి చేయాలి. ఏకత్వమైన దైవత్వాన్ని మనం సాధించాలి. సర్వం కోల్పోయినా వరవాలేదు. దైవాన్ని మాత్రం కోల్పోరాదు. అటువంటి నిత్యమైన సత్యమైనటువంటి దానిమీద విశ్వాసం అభివృద్ధి చేసుకోవాలి.

(ది 11 - 10 - 86 న దసరా పండుగల సందర్భమున ప్రకాంతి నిలయంలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబు వారు యిచ్చిన ఉపన్యాసం)

పూలు తగల పెట్టొద్దు

(గతసంచిక తరువాయి - 2)

వాణీ రంగారావు

మర్నాడే స్కూలుకి శెలవలు.

“వదినా ! ఈ సెలవల్లో నా స్నేహితురాలి ఊరికి వెళ్ళామనుకుంటున్నాను. ఇల్లుకూడా ఇంత పెద్దది నాకు అనవసరం. అందుకే సామాను రవిగారి ఆఫీసు వెనక ఓ రూం ఖాళీగా వుంది, అక్కడ పడేసి వెళ్ళామనుకుంటున్నాను ” అంది.

“అయ్యో ! అదేవిటమ్మా ! మేము ఇక్కడే ఉండమనుకుంటున్నాము తల్లీ. ఒక్కదాన్నీ దిక్కులేవట్టు వదిలి ఎక్కడో మేం పడివుండటం ఎట్లా ? నలుగురూ నాలుగిందాల అనుకోరూ ! అయినా మాకయి ప్రాణం ఒప్పద్దూ ” అంది వదినగారు.

అయినా భవిష్యత్తు కళ్ళలో మెదిలి తన నిర్ణయాన్ని సడలించుకోలేదు. “ఫర్వాలేదోదినా ! రెండు సెలలపాటు ఉండను. నెలకి అయిదోందలు అద్దె మళ్ళీ దండగ. పైగా పిల్లలకి స్కూళ్ళుపోతాయి. ” అంటూ ఖచ్చితంగా మాట్లాడేసరికి వాళ్ళల్లో వాళ్ళే మల్ల గుల్లాలు పడి వెళ్ళి పోయారు.

అంత ఇంట్లో ఒంటరిగా మిగిలిపోయింది వల్లవి.

తన జీవన గానానికి చరణాలు లేవు వల్లవి తప్పు.

ఆ వల్లవి కూడా మూగవోయిన గుండెలో నిశ్శబ్దమై పోయింది.

రవి నలహా మేరకు వల్లవి ఆ ఇల్లు ఖాళీదేసి చిన్న ఇంట్లోకి మారింది. ఇల్లంతా నర్తకివస్తుడు ఎన్నోజాహళాలు. ముసాఫిర్ బద్దలు, అతని బాట్లు, అతని రిస్టోవానీ, అతని సెలెక్షన్ లో కొన్న ప్రతి చిన్న పస్తువా వల్లవి విడుఖపెట్టాంది.

రవి తానే స్వయంగా ముసాఫిర్ తాలాకు వస్తువులన్నీ ఒక ట్రంక్ లోపెట్టి తాళం వేసేశాడు. వల్లవి నవ్వుకుంది. అతని పస్తువులైతే దాచేశావు రవీ అతని స్వర్గలో అణు నణువా పునీతమైన ఈ భౌతికత నేంచేస్తావు అనుకుంది.

ఇల్లు ఖాళీదేసి కొత్త ఇంట్లోకి మారి సెటిల్ అయేంత వరకూ రవీ అన్నింటా సాయంచేశాడు. ముసాఫిర్ బ్రతికి ఉంటే ఇది ఇంతకంటే బాగా జరిగిఉండేది అనే భావన రానంతగా ఆ లోటు తనవడనీయకుండా రవి వల్లవికి అండగా నిలబడ్డాడు.

“వల్లవిగారూ ! మీరు మరోసారి ఆలోచించుకోండి. ఇకనైనా మించిందేమీలేదు. మీ ట్రాన్స్ ఫర్ కోసం ప్రయత్నిస్తాను. మీరూ మా పూర్వం చేస్తే బావుంటుందేమో!” రవికి వల్లవి నిస్సహాయంగా ఈఊళ్ళో ఒక్క స్త్రీ ఉండడం అంత ఇష్టంలేదు. ఎలాగైనా తన ఊరికి తీసికెళ్ళాలని ఉంది.

“లేదులేండి రవిగారూ ! ఎక్కడ ఉన్నా ఈ ఒంటరి తనం తప్పదుగా ! మళ్ళీ అలవాటుపడిన ఈ చోటు వదిలి ఎక్కడో కొత్త జీవితం మొదలుపెట్టాలి. దానికన్నా ఇదే నయం కదా. ” అంది వల్లవి.

రవి మేనమామ కూతురు వనజ, వీళ్ళిద్దరూ పుట్టగానే పెద్దవాళ్ళు నిర్ణయించేశారు. వీళ్ళిద్దరూ మొగుడూ పెళ్ళాలని ముద్ర వేసేశారు. వనజ తండ్రి ఓ పేదబూసామి. ఏదో మల్లె పువ్వులెత్తు రాకుమారిలాగా పెంచారు. రవి ఎం. ఏ

అయిపోయాక మెడికల్ కంపెనీలో రిప్రజంజెటివ్గా జాయిన్య్యాడు. వనజ బి. ఎ ఫైనలియర్లో ఉంది. గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తయ్యాక పెళ్ళి చేద్దామని చూస్తున్నాడు వనజ తండ్రి.

వనజ తన మాట ఏదైనా గుడ్డిగా చెల్లాలనుకుంటుంది. అలాగే చెల్లుతుందికూడా. ఒక్కటే కూతురు. అడిగినంత సంపద. అడింది ఆట పాడింది పాట.

అయినా ఆ అమ్మాయి మనసంతా రవే. ఆ పిల్ల ఊహలు, ఆపిల్ల కలలు, ఆమె లోకం అంతా రవిమయం.

మేనమామ అవడం మూలాన ప్రతి సెలవలకీ వాళ్ళ ఊరికి వెళ్ళడం వనజతో గడవడం అలవాటు. నెలకీ పదిహేను రోజులు కాంపు ఉంటే మిగతా పదిహేను రోజుల్లో అయిదారు రోజులు ఆఫీసువర్క్కు ఉన్నా మిగతా రోజుల్లో పనేమీ ఉండదు. ప్రతి నెలా కనీసం వారానికి తగ్గకుండా సెలవలు వనజతో గడిపేవాడు. అలాంటిది ముసాఫిర్ పోయిన దగ్గరినుంచీ అలా వెళ్ళడం కుదరక ఎప్పుడో ఒకసారి వెళ్ళడం ఓ రోజు ఉండిరావడం జరుగుతుంది. వనజకు అసంతృప్తిగా ఉన్నా ఏంఅనలేదు. రవివల్ల ఆమెకున్న ఆఖిమానం ఆమెను కట్టి పడేసింది.

అయినా ఒక్కసారిగా అతని వల్ల అయిష్టత గానీ, అసంతృప్తిగానీ వ్యక్తీకరించేంత అవివేకం ఆమెకు లేదు. అందుకే మవునంగానే ఉంది. రవి ఆమె మవునాన్ని గమనించలేదు. అతనికి తేడా తెలీలేదు రోజులు గడిచే కొద్దీ రవినించి దూరం అవుతూ వస్తూంది వనజ మనసు.

“బావా! ఈ మధ్య సెలవలకు రావడం మానేశావు? ఎందుకని?” ఉండబల్లలేక అడిగేసింది వనజ

“ఏవో పస్టు! నా ఫ్రెండ్ ముసాఫిర్ పోయాడు. పల్లవి ఒంటరిదై పోయింది. వాడు లేని లోపం మనం తీర్చేసి కామగానీ తనకు ఆత్మ విశ్వాసం కలిగించాల్సిన అవసరం ఉంది. నీకు తెలుసుగా ముసాఫిర్ నాకు చిన్నప్పటి ఫ్రెండ్. వాడు పోవడం పల్లవికి ఎంత నష్టమో నాకూ అంతే. వనజా! పల్లవిని అలా చూసొంటే నాకు

గుండెలు తరుక్కుపోతున్నాయి. ” కళ్ళనీళ్ళతో చెప్తున్న రవిని చూసి తానూ అంతగానూ కదిలిపోయింది వనజ.

“నేనూ ఓసారి పల్లవిని చూసి వస్తాను బావా! నన్ను తీసుకెళ్ళకూడదా!” అడిగింది వనజ.

“అలాగే వనజా ఈ సారి వెళ్తాం.”

ముసాఫిర్ పోయిన ఆరు నెలలకు పల్లవి ఇల్లుమారటం, రవి వనజతో కలిసి పల్లవి దగ్గరకు రావడంజరిగింది.

రవి, పల్లవి ఒకే రకమయిన బాధతో ఉన్నారు. ఒకరి నొకరు ఓదార్పుకునే స్థితిలో ఉన్నారు. ఒకరి దుఃఖాన్ని ఒకరు తగ్గించుకునే యత్నంలో ఉన్నారు.

“పల్లవీ! చాలా పాడయిపోయారు మీరు. ఇంతగా ఆలోచిస్తే మీ ఆరోగ్యం దెబ్బతింటుంది.”

“మీరు మాత్రం! ఎలా ఉండేవారు ఎలా అయి పోయారో తెలుసా! కావాలంటే వనజని అడగండి. ఏమూ వనజా?” నన్నివేళాన్ని ఎంత పల్లవి న చేద్దామన్నా అలముకున్న చిక్కదనం ఇంకా దట్టమవుతోందే తప్ప వదలడం లేదు.

నవ్వి ఊరుకుంది వనజ. వనజ ఎందుకో ప్రేమిగా ఉండలేకపోతోంది. బావ అంత చనువుగా మరొక అడపిల్లతో ఉంటాడా? ఇలాంటి ఊహలు ఆమెను ఇబ్బంది పెడుతున్నాయి.

ముగ్గురికీ ఎవరి ఆలోచనలు వాళ్ళకి ఉన్నాయి, అందరూ నటిస్తూనే ఉన్నారు.

“అబ్బి! ఏవీటీ సైలెన్సు. సినిమాకి పోదాం వదండి! పల్లవిగారూ మీ కిష్టమయిన “సాగర సంగమం” వచ్చింది. లేవండి.” రవికి ఆ చిక్కదనాన్ని పోగొట్టాలంటే అంతకంటే మరో మాట తోచలేదు.

“వనజకి ఏ సినిమా ఇష్టమో! చెప్పు వనజా దేనికి పోదాం?”

“మీ ఇష్టం.”

“వనజా! ‘డియ్యం డియ్యం’ లేకపోతే హాంబర్గ్, ఏం వనజా!”

“ అయితే జై భేతాళ గానీ, పారిపోయిన పైదీలు గానీ. ” అంది వల్లవి.

“ అబ్బ ! నేనా తల నా పిచ్చి తరింపలేను. పోతే సాగర సంగమం అంతే. ” రవి

“ సాగర సంగమానికి వెళ్దామండి ? ” అంది వనజ.

అందరూ వెళ్ళారుగానీ, వనజకు తెలియని అసంతృప్తి. ఇదీ అని చెప్పలేని బాధ. పోనీ కారణాలు వెతుక్కున్నా కనిపించడం లేదు. ఏదో వెళ్తి.

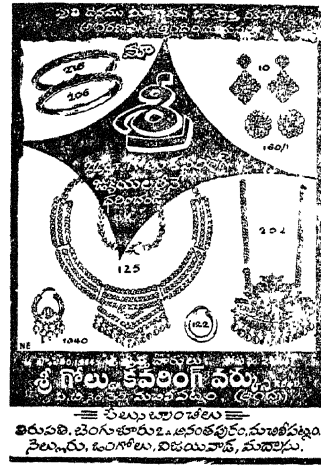
వది రోజులు సెలవులు గడుపుదామని వచ్చిన వనజ రెండు రోజులకే వెళ్ళిపోతానంది. ఉండమని ఎంత బతిమాలినా వనజకు ఉండబుద్ధికాలేదు రవికి ఇంకా కాంపు ఇక్కడేఉంది. రవికి వనజతో వెళ్ళడానికిలేదు బిమ్మదాకా రవీ, వల్లవీ వెళ్ళి బిమ్మెక్కించారు. బిమ్మలో కూర్చున్న వనజకు ప్లాటూఫారమ్మీద నుంచున్న వల్లవీ, రవి ఇంటగా- వనజ మనస్సులో వెళ్లి ఇంకా ఇంకా పెరుగుతుంది. బిమ్మ వెళ్ళిపోయింది. రవీ, వల్లవీ ప్లాటోఫారమ్మీద మిగిలి పోయారు.

ఎందుకో వల్లవికి ఈ స్థితి బాగాలేదు. ఇబ్బందిగా ఉంది. కాని తప్పు వట్టేందుకేమీ లేదు. ఎక్కడో శృతి తప్పకొంది.

రవికి ఒక్కటే ఆలోచన. ముసాఫిర్ ని పోగొట్టుకొని వల్లవి అనాధ అయిపోయింది. తనను అనాధను కానియ్య కూడదు. ఆమె ఒంటరితనాన్ని ఎలాగయినా పోగొట్టాలి. అందుకే తన కాలాన్ని ఆమెకే కేటాయించాడు. అతని దృష్టిలో ఈ ఒక్క విషయమే సజీవం. మిగతా వేవీ అతని హృదయాన్ని తాకడం లేదు. ఈ ఉద్వేగంలో ఒక్కసారి ఉచితానుచితాలను మరచి పోతున్నాడు. అది అతనికి ఎవ్వెట్టుగా తోచడంలేదు.

వనజ ఇంటికి వెళ్ళిందే గానీ ఆమె మనసు కుదుట పడడం లేదు. ఎవరికి చెప్పకోనూ ఏమీలేదు. అయినా ఏమీ లేకుండానూ లేదు క్లిశ్మకులు వరుగులు తీస్తూ ఉండే వనజ నిశ్చలంగా తిరుగుతోంది. తల్లిదండ్రులకు ఆశ్చ

Phone : 2235 (Shop)

ర్యంగా ఉంది. అజ్ఞాపించడం, అమలు పర్యవేక్షణతో అందర్నీ అదలాయించి తన పట్టుదల నెగ్గించు కోవడం ఆ ఆమ్మాయి అలవాటు. అందుకు భిన్నంగా ఎవరేం చేసినా చెయ్యక పోయినా పట్టించుకోకుండా నిర్లక్ష్యంగా ఉన్న వనజను చూస్తుంటే వాళ్ళ నాన్నకు ఏవిటోగా ఉంది. ఒక్కగా నొక్కకూతురు. దేనికి లోటు కాకుండా కష్టం అంటే ఏవిటో తెలికుండా పెంచాడు. ఆయనకి అర్థం కాలేదు ఎందుకు వనజ ఇలా ఉందో. అదగడానికి పెద్ద రికం అడ్డం వస్తుంది. అయితే ఒక్కటి గమనించదాయన. సెలవులకి రవి దగ్గరికి వెళ్ళొచ్చాకే ఇలా అయింది కూతురు అని. అసలేం జరిగిందీ ఆయనకు అంతు పట్టలేదు. ఎందుకైనా మంచిదని ఒకసారి రవి దగ్గరకు వెళ్ళొద్దామని బయలుదేరాడు.

విజయవాడ చేరేసరికి విట్టమచ్యన్నం వన్నెండయింది. రవి రూము తాళం వేసి ఉంది. హోటల్లో భోంచేసి మళ్ళా రూము దగ్గరకు వచ్చాడాయన. ఇంకా తాళం వేపే ఉంది అపీనుకి వెళ్ళాడు. అపీను ప్రొద్దుపోవడంతో మూసిపెట్టి

నెహ్రూ

దేగల సభలో

పావురం అద్భుత బాషణ

రాత్రి కనిన రంగుల కలలన్నీ

రాతి గట్టు మీద

తలలు పగులగొట్టుకుంటూన్న

కడలి అలలు !

చెరసాలను వరించిన

కుబేరుడు

సింహాసనం మీద చతికిలబడే

గొంతులో తులసిత్వీర్థం పోయించుకున్న

ప్రజాస్వామ్య దేవేంద్రుడు !

మనకు 'వచన రఘుమంజరి' ప్రసాదించిన

ఆదికారోజ్జ్వల సహస్ర కిరణుడు !!

- డా॥ తంగిరాల వెంకటసుబ్బారావు

వాచ్ మనవి అడిగాడు రవి ఎక్కడ అని. ఫలానాదొబ్బ ఉంటాడని చెప్పాడతను. వెతుక్కుంటూ పల్లవి ఇంటికి వెళ్ళాడు. అక్కడ ఉన్నాడు రవి.

ఇంటి ముందు లాన్లో చెరో కుర్చీలో కూర్చుని ఉన్నారు రవీ, పల్లవి. మేనమామను చూసి గభాయన లేచి ముందుకొచ్చి గేటు తీసాడు రవి.

“ రండి మావయ్యా ? ఎప్పుడొచ్చారు ?

“ మధ్యాహ్నం రవీ ! అప్పజ్ఞించి నీకోసం.... ”

“ నేను మూడింటికి వచ్చి ఇక్కడే ఉన్నాను. అయ్యో ఎండలో మీరెక్కడ తిరిగారో ! ” రవిమొహంలో ఎక్కడా గిల్లినై తోచలేదు.

“ పర్వా లేదులే ”

“ మీకే అర్థమే ఎలా తెలిసింది. ”

“ వాచ్ మన్ చెప్పాడు. ”

“ అఫీసు వాచ్ మన్ ? ”

“ ఆ ! ”

పల్లవి లేచి నిల్చుండి.

“ మావయ్యా ! వీరు పల్లవిగారు. నాన్నేహితుడు ముసాఫిర్ అని మీకు తెలుసు. తన వైఫ్. మొన్న ఆక్సిడెంటులో.... ”

“ ఆ ! ఆ ! అవును పాపం చాల మంచి కుర్రాడు. ఆరునెల్లయిందనుకుంటా. ” పల్లవిని చూస్తుంటే ఆయనకూ గుండె కలచి వేసినట్లయింది. మొహంలో పసి తనం పోలేదు. ఇంకా సంయమనశక్తితో తనని తాను అదుపులో పెట్టుకునే వయసు రాలేదు పాపం ఈ పిల్లకి అనిపించిందాయనకి. అనుభవజ్ఞుడు. ఎన్నో అటు పోట్లు తిన్నవాడు. ఒక్క జ్ఞానంలో అంతా అర్థం అయిపోయింది.

“ నమస్కారమండీ. కూర్చోండి. ” తాను లేచిన కుర్చీ చూపించింది.

“ నమస్కారమమ్మా ”

“ ఏం మావయ్యా ! నడన్ గా వచ్చారు. పని మీదే మైనా వచ్చారా ? ”

“ ఏం లేదు రవీ ! చూడాలిపించింది. ఏ మమ్మా కులాసాయేనా ? ”

“ ఆ ! ” ఏం చెప్పావి ? ఏనాటికీ ఈ స్థితినించి కులాసా చిక్కుతుంది తనకు ! ఏనాడూ తన విషయంలో పెద్దగా ప్రవర్తించాల్సిన అన్నా పదినెలు హుందాగా తన పట్ల నిజమైన బాధ్యతా, మమకారాలతో ప్రవర్తించ లేదు. వనజ తండ్రి ఈయన. ఎంత ఆదృష్టవంతురాలు. మంచిమనసూ, రూపం, ఉద్యోగం ఉన్న రవి తనవాడు. ఇటు తండ్రి అటు భర్త- వ న జ లాంటి అడవిల్లలు. జీవితంలో దేనికి కొరత పడాల్సిన పని ఉండదు. పల్లవి మనసులో ఈర్ష్య కాదుగానీ- ఆ అదృష్టం తనకు లేదు కదా అని మొదటిసారిగా బాధ కలిగింది. ఆయనలో తండ్రి కనిపించాడామెకు. కళ్ళలో నీటి వారిక.

“ కూచోండి బాబాయిగారూ కాఫీ తెస్తాను. ” గిరు కున్న వెనక్కి తిరిగి వంటింట్లోకి దారి తీసింది.

(సకేషం)

శ్రీవాణి

కంటి కలక ఎస్. ఎస్. దుర్గారావు

అంటువ్యాధులలో కంటి కలక ఒకటి. కంటి కలక వచ్చినవారిని చూచట ద్వారా, వారు ఉపయోగించిన వస్తువుల ద్వారా ఒకరినుంచి ఒకరికి త్వరితముగా వ్యాపిస్తుంది.

ఈ వ్యాధి రావటానికి గల కారణములు పరిశీలిస్తే, వాతావరణంలో మార్పులు సంభవించి తద్వారా వాతావరణ కాలవ్యం ఏర్పడినపుడు ఒక రకమైన “వైరస్” వలన కలుగుతుంది అని తెలియవచ్చింది.

ఈ కలక ఎక్కువ మందికి నిద్రిస్తున్న సమయంలోనే వస్తుంది. ఉదయం లేచేసరికి కళ్ళుమట్టూ పుసులు కట్టి అంటుకుని, కళ్ళు తెరవటం కష్టమౌతుంది. ఈ పరిస్థితిలో చల్లని నీటితో కళ్ళు చుట్టూ శుభ్రపరచి కళ్ళుతెరవాలి. ఈ పరిస్థితి ఏర్పడినపుడు మనకు కళ్ళు కలిగాయి అనే విషయం అర్థమౌతుంది. కంటిలో నలుసు పడినట్లుగా అని పిలుస్తారు, కళ్ళు ఎర్రబడతాయి. రెండువ రోజు కళ్ళు వివరీతంగామండుతూ, మూడవ రోజుకల్లా తీక్షణంగామారి కళ్ళ వెంటికి నీరుకారుట మొదలౌతుంది. కళ్ళ బాగా ఎరుపెక్కి తలనొప్పిగాకూడా ఉంటుంది. ఈ దశలో రెండు మూడు రోజులు బాదించి క్రమేపీ తగ్గుతుంది. కొందరికి ముందుగా ఒకకంటికి వచ్చి, తరువాత రెండవదాని కొస్తుంది.

కొందరికి కంటి కలక వస్తే ఎక్కువగా బాదించక రెండు మూడు రోజులలోనే పోతుంది. మరి కొందరికి తీక్షణంగా మారి వారం రోజులు బాధపెట్టి పోతుంది. అంటే వారి వారి వ్యాధి విరోధక శక్తిపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఇలా కళ్ళ కలిగినపుడు కొందరికి మందులు వాడకుండానే క్రమంగా తగ్గు ముఖం పడుతుంది. అలా అని అందరూ ఏ పరిస్థితిలోనైనా ఈ వ్యాధికి గురి అయిన పుడు నిర్లక్ష్యం చెయ్యక తగు చికిత్స చేసుకోవాలి నిర్లక్ష్యంచేస్తే ఒక్కోసారి కంటిలోని సున్నితమైన నరాలు దెబ్బతినే అవకాశం ఉండవచ్చు. అదీగాక మంచి రోజులను పాడుచేసుకున్న వారమౌతాము.

కళ్ళ మందుతున్నట్లుగా అన్నింటి కలక వస్తుందనే అనుమానం కలిగినపుడు, నిద్రపోయే సమయంలో నంది వర్తన పువ్వులుగాని కలువ పువ్వులుగాని, జాజి పువ్వులుగాని కంటిపై వేసి కట్టుకుని పడుకుంటే అదిరోనే ఇది రాకుండా జాగ్రత్త పడవచ్చు. వచ్చిన తరవాత నీరు కారుతుంటే పసుపు నీటిలో తడిపి ఆరవేసిన మంచి గుడ్డతో తుడుస్తుంటే త్వరగా తగ్గుతుంది. కంటిని శుభ్రపరచవలసినవచ్చినపుడు చల్లని నీరు మౌక్రమేవాలి.

కంటి కలకకు ఇతర చికిత్సలు చాలా వున్నాయి అయ్యర్వేదంలో. కొన్ని ముఖ్య చికిత్సలు క్రింద వ్రాయబడ్డాయి. ఏది అందుబాటులో ఉంటే అది చేసుకోవచ్చు.

1) తొలిమూలు తల్లిపాలు రోజుకు రెండు మూడుసార్లు రెండేసి చుక్కల చొ॥ న రెండు కళ్ళలో వేసుకోవచ్చు.

2) నంది వర్తనం చెట్టువర్తకు ఉదయం వెళ్ళి ఆకుగాని, కాడగాని తెంచితే పాలు వస్తాయి. ఒక్కొక్క చుక్క చొ॥ న రెండు కళ్ళలో వేసుకోవచ్చును.

3) పీరుల్లిరనం కంటిలో చుక్కచొప్పన వేయవచ్చు.

4) పటికను నిప్పుపై పొంగించగా వచ్చిన నురుగును కొంచెంగా తీసుకుని చనుబాలలో వేసి రంగరించి కంటిలో ఒక్క చుక్క చొ॥ న వేయవచ్చు.

కంటి కలక తగ్గేవరకూ కారము తగ్గించాలి. వేడిచేసే పదార్థములను, మాంసాహారమును మానివేయవలెను.

ఇంట్లో ఒకరికి కళ్ళు కలిగినపుడు ఆతను వాడే తువ్వలును మరి ఒకరు ఉపయోగించకుండా జాగ్రత్త పడాలి కళ్ళు కలిగిన వ్యక్తితో మాట్లాడ వలసినవచ్చి నపుడు కొంచెం దూరంగా ఉండాలి. కంటిలోకి చూస్తూ మాట్లాడ కూడదు.

కుల సంస్కృతిని కూల్చేద్దాం

అ మాసాలలో మనరాష్ట్రాన్ని అటు గోదా వరి వరదలు, యిటు రిజర్వేషన్ వుద్యమాలు కుదిపి వూపే సాయి. ఎప్పుడో 33 సం॥ క్రితం గోదావరికి వరదలు వచ్చి వూళ్ళకి వూళ్ళని ముంచేసినా ఈ నాటికీ కరకట్టల రక్షణకు ఎటువంటి జాగ్రత్తలు తీసుకొనట్లుగానే, షిహార్, మద్యపదార్థ, గుజరాత్ వంటి రాష్ట్రాలలో పెచ్చరిల్లిన రిజర్వేషన్ ఉద్యమాల ఫలితాన్ని తెలిసికూడా మన రాష్ట్రంలో వెనుకబడిన వారికి రిజర్వేషన్ల శాతాన్ని పెంచారు.

గోదావరికి ఉదృతంగా వరదలు వచ్చి గ్రామాలకు గ్రామాలను తనలో కలుపుకున్నట్లుగానే, రిజర్వేషన్ల ఫలితంగా కులాలకు కులాలు సంఘటితం కావడం, సమాజం నిట్ట నిలువునా చీలడం కనిపిస్తున్నది. ఇది ఎంత దూర మొచ్చిందంటే ప్రభుత్వ, ప్రయవేటు ఆఫీసులలో పుర్రోగ్థ గంతులంతా కులాల వారీ విడివడి ఒకొక్కరు ద్వేషించు కునే స్థాయికి వచ్చింది. గోదావరి యివ్వూ ప్రశాంతంగా ప్రవహించ వచ్చు.... కానీ ప్రళయ భీకర గర్జన చేస్తే మాత్రం మానవ యంత్రాంగం ఎదుకూ వనికీరాదని నిరూపించింది. అలాగే రిజర్వేషన్ వుద్యమాలు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాని కేషిటి అనలు ప్రభుత్వాలన్నిటికీ కళ్ళు తెరిపించాయి. అనలోచితంగా, స్వార్థం కోసం చేసే ఏ చర్యయినా అది బహుళ ప్రజానీకానికి ఆగ్రహం కలిగించ కలదని, ఆ ఆగ్రహం మెడలు వంచకలదని నిరూపించింది.

మొన్నీ మద్య ఫిలిమ్స్ డివిజన్ వారు నిర్మించి విడుదల చేసిన ఒక చిత్రాన్ని చూసేభాగ్యం కలిగింది. ఓ టీచర్ చిన్నారి బాల బాలికలకు జాతీయ గీతాలను నేర్పి వాళ్ళు యిళ్ళకేళ్ళేటప్పడు ఒక బాలికను పిలిచి ఈ అస్తి కేషన్ ఫారంలో మీ కులం ఏమిటో మీ అమ్మగార్ని అడిగి ప్రాయంచుకురా! అని చెప్తుంది. పాపం! చిన్నారి ఆ హృదయానికి తన కుల మేమిటో? ఎన్ని కులాలంటాయో....వీళ్ళలో ఎవరు ముందంజ వేసారో, ఎవరు వెనుకబడి వున్నారో ఈ వివరాలన్నీ తెలుసుకోవాల్సిన దుస్థితి ఏర్పడినట్టేకదా!

టి. వి. చూస్తున్న అమ్మనాన్నను మన కులమేమిటి? అనడుగుతుంది. కనిష్ఠ ఎయిర్ క్రాఫ్ దృశ్యాలను తడేకంగా చూస్తున్న నాన్న, అమ్మకోవగించుకుంటారు. అయినా తప్పుడు కదా! అమ్మగారు వివరించి చెప్తారు. మర్నాడు పాపాయి పుట్టినరోజు బిళ్ళల బాక్స్ చేతికిచ్చి సాయంకాలం తొందరగా యింటికి రా కేక కొయ్యాలి అని చెప్పి అమ్మగారు పీడ్గొలిస్తారు....

అనందంగా గంతులేసుకుంటూ స్వీట్స్ బాక్స్ టీచర్ కిచ్చి భారతమాతను స్తుతించే గీతాన్ని కమ్మగా అలపిస్తుంది ఆ పాప. సాయంత్రం గ్రౌండ్స్ లో టీచర్ పిల్లలందరి చేత బంతి ఆట ఆడిస్తుంటే బంతి వెళ్ళి చెట్ల చాటున దాక్కుంటుంది. ఈ పాపాయి ఆ బంతి తీసుకు రావటానికి వెళ్ళి బంతిలాగా ఆక్కడ కనిపించిన ఒక వస్తువును పట్టుకుని విసిరి వేసేసరికి అది ప్రేలబం, పొగలు రావటం ఆ మంటలకు పాప అహుతికావటం జరుగుతుంది. పాపం కేక మూడు కూర్చుని కన్నీళ్లు కారు స్తుంది ఆ కన్నతల్లి. యింతకీ ఆ చిత్ర నిర్మాతలు ఏం చెప్పాలనుకున్నారో స్పష్టంగా మాత్రం పోధపడదు. ఏ కులాల వారైనా అందరూ చేరే గమ్యం ఒక్కటే అది చావు అని చెప్పాలనుకున్నప్పుడు ఆ చిన్నారిని బలి

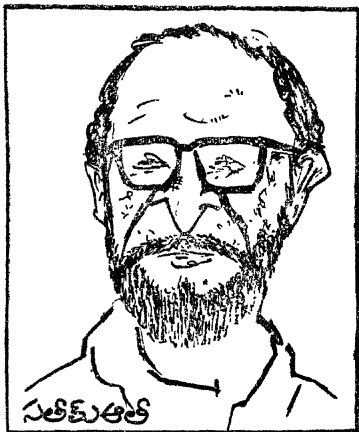
చేయటం ఎందుకు ? ఆ పాపాయి చేత మనమేకులం అని అడిగించటమెందుకు ? జాతీయ సమైక్యత గీతాలాపన ఎందుకు ? యివన్నీ అర్థం కాని ప్రశ్నలు ! ' అంటరాని తనం నేరం ' అని క్లాస్ పుస్తకాల వెనకాల ముద్రించి నట్లే వుంటుంది ? కుల వ్యవస్థ రూపు మాపాలనుకున్నప్పుడు అస్లికేషన్ ఫారార్లో కులాన్ని గురించి వివరణ ఎందుకు ! అంటరానితనం నేరమని చిన్నారి బాలల క్లాసు పుస్తకాల మీద ముద్రిస్తే బళ్ళో టీచర్లు, యింట్లో తల్లిదండ్రులు ఆ కుల వ్యవస్థ గురించి వారికి విపులీకరించాలా ? అంటే ఏమిటి చిన్నారి - పసికందులకు ఉగ్గపాలతో దేశ సంస్కృతిని నేర్పటానికి బదులు కుల సంస్కృతిని రక్తంలోకి యింజెక్ట్ చేస్తున్నా మనమాట. ఇందుకోసమే ఈ స్వాతంత్ర్యం ? కులాలు మతాల వారీ పాఠశాలలు, కళాశాలలు, ఇందులో కొందరు వెనుకబడినవారు, మరి కొందరు పెడ్యూర్లో చేర్చబడినవారు, మరి కొందరు అల్ప సంఖ్యాకులు, పీఠంధరికీ రాయితీలు. చివరకు రామకృష్ణా మిషన్ లాంటి పేరొందిన సంస్థకూడా అల్ప సంఖ్యాక సంస్థగా మమ్మల్ని గుర్తించండి అని ప్రభుత్వానికి విన్నవించిందట. అంటే ఏమిటి ? అల్ప సంఖ్యాకులకు కల్పింప బడుతున్న రాయితీలు తమకు కూడా కావాలని కోరుకోవటం. రాయితీలు యిస్తూపోతూ వుంటే సమాజంలో ఆక్కరలేని వారు ఎవరుంటారు ? అందరూ ఏదో రూపేణా రాయితీలు కోరాలనుకుంటారు. ఇది ఒక వ్యాధి లాంటిది. అందుకే దేశవ్యాప్తంగా ఆందోళనలు, ఉద్యమాలు చెలరేగుతున్నాయి. కాశ్మీర్ కు 370 అధికరణం క్రింద సైల్వర్ టేబిల్ యివ్వబడితే అదే విధానం మాకు కూడా యివ్వండిని పంజాబ్ మొదలైన రాష్ట్రాలు కోరుతున్నాయి. కోరబడేమిట ఐరిష్టాన్ దినాదాలను మూఢమోగిస్తున్నారు కూడా ! యివ్వడం అదే త్రోవలో లాల్ దెంగాగురు ఓజోరమెకు ప్రతిపత్తి కావాలంటున్నాడు మేమెందుకు పూరుకోవాలని గూర్ఖా వారు కూడా మొదలెట్టారు. ఇట్లా ఎక్కడికక్కడ కులాలు, భాషలు, ప్రాంతాలవారిగా దేశం చిన్నాభిన్నం

అయ్యే స్థితికి చేరుకుంటున్నదేమో అనిపిస్తున్నది. పరిపాలనా సౌలభ్యం కోసం భాషా ప్రయత్న రాష్ట్రాలు ఏర్పరచబడితే, యివాళ ఏ రాష్ట్రానికి ఆ రాష్ట్రం తమ తల్లులను ఏర్పరుచుకొని పూజలు చేస్తూ గీతాలు పాడుకుంటున్నవి; భరతమాత విస్మరింపబడుతున్నది.

ప్రకృతిలో ఎంతో వైవిధ్యం వుంది. రకరకాల చెట్లు, రంగురంగుల పూలు సువాసనలు వెదజల్లేవి కొన్ని, కంటికింపుగా కనిపించేవి మరికొన్ని; నీడ విచ్చేవి కొన్ని ఫలాన్నిచ్చేవి యింకొన్ని వంటచెరకుగా కొన్ని పువయోగవడితే, గృహ విరూణానికి మరికొన్ని పువయోగవడుతున్నాయి. మనం వదిలే గాలి పీల్చి స్వచ్ఛమైన గాలి నందిస్తున్నాయి. అలాగే కొండలు కోసలు, లెంకలు, వాగులు, అరణ్యాలు ఒక్కటేమిటి 33 కోట్ల జీవరాసులతో నిండివుంది. ఇదంతా మానవ సమాజానికి ఏదో విధాన పువకరిస్తునేవుంది. అయితే ప్రకృతిలో భాగమైన మానవుడు మాత్రం పుచ్చ, నీచ భావాలతో కొట్టుమిట్టాడుతున్నాడు. ప్రేమ, అత్యీయతల స్థానే ద్వేషం, జగుప్స చోటు చేసుకుంటున్నాయి. ప్రకృతిలో ఏది లేకపోయినా మానవ జీవితం దుర్లభం - అలాగే మనం చేసే పనులలో ఏ పని మందగించినా సమాజానికి నష్టమే. అలాంటప్పుడు వాటిపట్ల చిన్న చూపు ఎందుకు ? అది చేస్తున్నామనే చిన్నతనం ఎందుకు ? కించబరుచుకోవడం మెందుకు ? మానవ సమాజమంతా శరీరమనుకుంటే ఏ అంగం లేకపోయినా జీవితం వ్యర్థమేకదా ! పైనున్న కళ్ళు క్రిందనున్న కాళ్ళను అల్పంగా చూస్తున్నాయా ? కాలి వేలికి దెబ్బ తగిలితే పైనున్న నోరు అమ్మా అని విలపిస్తుందెందుకు ? కళ్ళు పీరు కారుస్తుందెందుకు ? సమాజంలోని వివిధ కులాల వర్గాలమధ్య కూడా యిదే బంధం వుండాలి. అనాదిగా వస్తున్న ఈ బంధం యిటీవలి కాలంలో విడదీయబడి ఒకర్నొకరు కొట్లాడుకొనే స్థితికొచ్చింది. ఈ స్థితి మారాలి ! సమాజంలోని వివిధ వర్గాల్లో పరమేశ్వరుణ్ణి

(తరువాయి 24 వ పేజీలో)

పక్షుల పరిశోధకుడు సర్మిఆలీ

భారత దేశంలో సుమారు పది వేల రకాల పక్షులున్నాయి. వీటి వివరాలను ప్రపంచానికి చాటి చెప్పిన వ్యక్తి సర్మిఆలీ. విశ్వవిద్యాలయాలిచ్చిన డిగ్రీలు లేక పోయినా స్వయంకృషితో ప్రపంచంలోని శాస్త్రజ్ఞులతో నమమైన ఖ్యాతి సంపాదించుకున్నాడు సర్మిఆలీ. ఈయనను ప్రపంచంలోని ఎన్నో విశ్వవిద్యాలయాలు గౌరవ డిగ్రీలతో సత్కరించాయి. భారత ప్రభుత్వం పద్మ విభూషణ్ బిరుదుతో సత్కరించటమే కాక, రెండు సంవత్సరాల క్రితం రాజ్యసభ సభ్యుడుగా నామినేట్ చేసింది.

సర్మిఆలీ 1896 లో నవంబరు 12 న బొంబాయిలో జన్మించాడు. ఒక పుట్టినరోజున బంధువు ఒకరు బహుమతిగా ఇచ్చిన తుపాకీతో పక్షులను పేటాడేవాడు. పేటాడిన ప్రతి పక్షి వివరాలను వ్రాసుకోవటం ఆయన అలవాటు. అలా ఒకరోజు కాల్చిపేసిన పక్షిలో పున్న కొత్తరకం లక్షణాలను గమనించటంతో ఆలీలోని పరిశోధకుడు బయట పడ్డాడు.

సుమారు పది సంవత్సరాలపాటు జర్మనీలో శిక్షణ పొంది, తిరిగి వచ్చిన ఆలీ దేశంలోని అప్పటి సంస్థానాధీశుల ఆహ్వానంపై పరిశోధనలు సాగించాడు. 180 పక్షుల వివరణలతో “భారతదేశపు పక్షులు” అనే పుస్తకం ప్రచురించాడు.

ఆ తరువాత మరో పది సంవత్సరాలపాటు విస్తృతంగా పర్యటించి “భారత ఉప ఖండంలో పక్షులు” అనే పేరుతో పది సంపుటలు వెలువరించాడు. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఈ గ్రంథాలకు విశేష ఆదరణ లభించింది.

ఈ నెలతో తొంభై సంవత్సరాలను పూర్తి చేసుకుంటున్న సర్మిఆలీ ఇప్పటికీ పరిశోధనలో లీనమయి పున్నారు. గత నూటవిభై సంవత్సరాలుగా మనుషుల కంట పడకుండా పోయిన ‘నేలనెమలి’ అనే పక్షి కోసం హిమాలయాల్లో వెతుకుతున్నాడు.

శ్రీ చీర్స్ టు దిస్ గ్రాండ్ ఓర్డమాన్ ఆఫ్ ఇండియా.

— డా॥ దుగ్గరాజు శ్రీనివాసరావు

కుల సంస్కృతిని కూర్చేద్దాం (23వ పేజీ తరువాయి)

దర్శించే పరిస్థితి రాలి. అందుకు మూలమయిన దేశాన్ని, దేశ సంస్కృతిని ప్రేమించగలాలి. “స్వధర్మాన్ని ప్రేమించలేనివాడు స్వజాతిని స్వదేశాన్ని ఎలా ప్రేమించగలడు ?” అని అడిగిన జోలగంగాదరతీలక్ మాటలు అందరికీ శిరోధార్యం కాగలాలి. ధర్మం పట్ల వచిత్ర భావన అభివృద్ధిచేసుకుని మనోవికాసం కలుగుతుంది. వికసించిన మనస్సు వైవిధ్యంలో ఏకాత్మను దర్శించగలుగుతుంది. ఏకాత్మ భావన సమాజాన్ని సంఘటిత పరుస్తుంది. సంఘటిత సమాజం కలతలకు దూరమవుతుంది. ఇందుకోసం శ్రమిద్దాం.

మానవ కుటుంబంలో నామ రూపాలలో సామ్యం వుండనే వుంది. అలాగే భాషా కుటుంబంలో కూడా నామ సామ్యత కనిపించడం మనకు వింతగా తోస్తుంది. పగటివేళలకంటే రాత్రిళ్ళు వనలను ఎక్కువగా పీడించే “ దోమ ” ను సంస్కృతంలో “ మళక ” అంటారు. అల్పాలైన యీ కీటకం ఆశ్రమాల్లోని మహర్షుల మధ్య చేరి తద్వారా వేదాల్లోకి ప్రాకింది. ఈ “మళకమ్” అంతటితో ఆగిపోక, మస్కిట్ (Mosquito) నామాంతరంతో ఆంగ్ల వదకోశానికెక్కింది. ఇవాళాత్ర చరిత్రతో కాస్త పరిచయమున్న వారందరికీ మరో సత్యం కనిపిస్తుంది. ఆంగ్ల భాషలోని ముప్పాతిక వంతు పదాలు ఇతర భాషానుండి సంక్రమించినవే. ఈ “మస్కిట్” స్పాన్ ష్, ఫ్రెంచి భాషలనుండి 15 వ శతాబ్దంలో ఆంగ్ల నిఘంటువుల కెక్కింది. అతి ప్రాచీనమైన ల్యాటిన్ భాషలోని “ ముస్క ” (Musca) నుండి యీ పదం పుట్టిందంటారు. ఈ విధంగా యీ అల్ప ప్రాణులు సంస్కృత, ల్యాటిన్ భాషలలో దాదాపు ఒకే పేరుతో చలామణి కావటం ఆశ్చర్యం. అంటే మానవులకూ దోమలకూ గల చుట్టరికం చాలా ప్రాచీనమైనదని రూఢిగా చెప్పవచ్చును.

ఈ “మస్క ” లేదా “మళక ” అన్న పేరుతో సాచ్చాత్క దేశాల్లో “ మస్కెట్ ” అనే మారణాయుధం వెలిసింది. అంటే తుపాకీ. ఈ మస్కెట్ తో కొందరి ప్రాణాలు తీయచ్చు “ మస్కిట్ లోలు ” తలచుకుంటే పేలాది ప్రజలను హతమార్చవచ్చు. ఈ మస్కెట్లు దరించిన వీరులు “ త్రీ మస్కెట్స్ ” గా చరిత్ర కెక్కారు.

హిందువులకే కాక జైనులు, బైసీయులకు కూడా అలార్కుడైన వినాయకుని వాహనం “ మూషికమ్ ”

అంటే ఎలుక. గ్రీక్ భాషలో, మూస్ (Mys) లాటిన్ లో కూడా మూస్ (Mus) అయిన ఎలుక, ఆంగ్లంలో “ మౌస్ ” (Mouse) అయింది. సంస్కృత బాషీయుల మూష(క) శబ్దం ముష్ (దొంగిలించు) దాతువు నుండి పుట్టిందనటంలో వాస్తవం లేకపోలేదు. ఈ మూషక సామ్రాజ్యం అంతర్జాతీయంగా విస్తరించిందని జీవశాస్త్ర వేత్తలంటున్నారు.

“ కొక్కులు ” (కాస్త పెద్ద ఎలుకలు) కథ మరో విధం. ఇంగ్లీష్, ఫ్రెంచి, జర్మన్ భాషలలో “కొక్కు” “ ర్యాట్ ” (Rat) గా వ్యవహరింపబడుతున్నది. క్రీ. శ 10 వ శతాబ్దంలో ఉత్తర యూరోపియన్ భాషలైన ఇంగ్లీష్, జర్మన్ మున్నగు భాషల్లో ప్రవేశించిన “ర్యాట్” కాలక్రమంలో ఇతర భాషలను చొచ్చి చివరకు ల్యాటిన్ భాషలోకి అడుగు పెట్టింది.

ద్రావిడ భాషల్లో ఎలుక పలు రకాల పేర్లు సంతరించుకుంది. తుళు భాషలో “ పెర్లుడే ” గా వుండే ఎలుక కన్నడంలో “ హెగ్గణ ” అయింది. పెర్లుడే (కుడి) తుళు భాషలో బొరియులు తోడే పెద్ద ప్రాణి.

తెలుగుభాష నుండి ఆంగ్లేయులు పదికొక్కును సంగ్రహించి ముద్దగా ‘ బ్యాండికూట్ ’ అని పేరు పెట్టుకున్నారు చిట్టెలుకలను మాత్రమే అడివరకు చూచిన తెల్లదొరలు పండుల్లాంటి పందికొక్కులను ప్రసవమంగా తెలుగుదేశంలోనే ఎదుర్కొన్నారు కాబోలు. ఈ మహా మూషికం పందిలా గుర్రమంటుందని గమనించి ఆ పేరు పెట్టి వుంటారు.

‘ కస్తూరి తిలకం, లలాట ఫలకే ’ అంటూ అభిమతింప బడుతున్న మన దేవదేవుడు ధరించే సుగంధ ద్రవ్యం కస్తూరి. అతి విలువైనది. భోగ్యవస్తువు కాబట్టి శ్రీనాథ కవిసార్వభౌముడు కస్తూరి యుక్త తాంబూ

లానికై అద్రులు చాచే వాడంటారు. ఈ 'కస్తూరి' ని ఆంగ్లంలో 'మస్క్' (Musk) అంటారు. పొట్టలో కస్తూరిని దాచుకుని హిమాలయ ప్రాంతాల్లో విహరించే కస్తూరీ మృగాల వల్ల లభించే కస్తూరికి దేశ విదేశాల్లో ఎంతో గౌరవం ఉంటుంది. ఇంగ్లీష్ లోని మస్క్ పాఠశాల బాషలో 'ముష్క్' అయి యూరోప్ దేశాలకు వెళ్ళింది. ఆరణ్యులు యీ 'కస్తూరి'ని ముష్క్ అన్న పేరుతో విదేశాల్లో ఎక్రయించేవారు. సంస్కృత పదమైన 'ముష్క' (అంధకోశం) నుండి 'మస్క్' పుట్టిందనవచ్చు. కస్తూరీ మృగం యొక్క అండమునుండి లభించినదన్న ప్రత్యుత్తరం యీపేరుపెట్టారేమో.

భారోష్ జనుల మూల నివాసం గురించి వాదోపవాదాలు యింకా పాగుతూ వున్నాయి. కాని భారతీయులు మొట్టమొదట నెలకొన్న ప్రదేశంలో ఎలుగు, అడవిపంది, తోడేలు వంటి వన్య ప్రాణులుండేవనటంలో సందేహం వుండ నక్కరలేదు.

ఎలుగుబంటిని సంస్కృతంలో 'ఖల్ల' అంటారు. ఆంగ్లంలో బేర్ (Bear) జర్మన్ భాషలో 'బర్', డచ్ భాషలో బీర్ (Beer) అంటారు. భాషల్లో రంల మధ్య వినిమయం సాధారణంగా వుంటుంది. ప్రాక్-ఇండో జర్మన్ భాషలలో 'బేర్' అంటే గోధుమరంగు (బ్రౌన్) అన్న అర్థమిచ్చే ఎలుగుబంటి రంగు.

తోడేలు సంస్కృతంలో 'వృకం' అంటే ఆంగ్లంలో వుల్ఫ్ (Wolf) జర్మన్ భాషలో వోల్ఫ్, ల్యాటిన్ లో 'లూపస్' గ్రీక్ భాషలో లైకస్ (Lykos) యీ పదాలన్నీ 'వృక' పదం యొక్క దాయాది కుటుంబాలకు చెందినవే.

మనం ఊద్ర జంతువని విశ్వసించే తోడేలు ఒకప్పుడు గౌరవంగా బ్రతికి వుండవచ్చు. అందు వల్లనే వీముడు 'వృకోదరుడు' గా పేరు గంచాడు.

మీ కు తెలుసా ?

70 సం॥ పాము మనిషి జీవించిఉంటే, అతని గుండె 27 కోట్ల శ్లేష్మ రక్తాన్ని 'పంప' చేస్తుంది. రక్తం గుండె ద్వారా సరఫరా చేయబడి శరీర మంతటా రక్త నాళాలగుండా వయవించి మళ్ళీ గుండె చేరుతుంది. ఇలా చేస్తే వీటి దూరం 70 సం॥ లో 5 కోట్ల మైళ్ళు. గుండె అదే కాలంలో 290 కోట్ల సార్లు కొట్టుకుంటుంది.

* * *

తుపాకీని పేల్చినప్పుడు అందులోని లోహపుగుండు సెకండుకు 500 గజాలు దూసుకొనిపోతుంది.

* * *

ప్రతి సెకనుకు 65 కోట్ల 50 లక్షల టన్నుల హైడ్రోజన్ 65 కోట్ల టన్నుల హీలియం పదార్థంగా మారుతుంది. మిగిలిన 50 లక్షల టన్నుల హైడ్రోజన్ కాంతిగా మారుతుంది. అదే మనకు కనిపించే సూర్యకాంతి.

* * *

చంద్రుని వ్యాసం 2,059 మైళ్ళు, భూమి వ్యాసం 7,900 మైళ్ళు చంద్రుడు భూమి చుట్టూ తిరగడానికి 27 1/3 రోజులు పడుతుంది.

* * *

ప్రపంచంలో అతి చిన్న భగవద్గీత గ్రంథం ముక్తమండల్ ఆశ్రమం స్వామి గంగేశ్వరానంద వద్ద ఉంది. అది పదిసై నల నాణెమంత పుది. దీని విషయం బెర్లిన్ దేశపు సంస్కృత విశ్వ విద్యాలయం బయటకు తెచ్చింది. దీనిని జర్మన్ లో ప్రచురించారు. గంగేశ్వరానందస్వామి దీనిని చిన్న లాకెట్టులో అమర్చి, చదువుకొనడానికిగాను చిన్న భూతద్దాన్ని అందు అమర్చారు. దీనిలో 15 చిన్న చిన్న బొమ్మలు కూడా ఉన్నాయి.

పది దేశాల ఎడారి

బరోపా ఖండానికి, ఆఫ్రికాకి మధ్య వున్న సహారా ఎడారి క్రీస్తు పూర్వం వెయ్యి సంవత్సరాల క్రితం అంటే, దాదాపు 2986 సంవత్సరాల క్రితం ఏర్పడిందని అంచనా వేశారు. అంతకు మునుపు, అంటే 5 నుంచి 9 వేల సంవత్సరాలకి పూర్వం మనుష్యులు వంటలు పండిస్తూ అక్కడ నివసించేవారు.

సహారా విస్తీర్ణం 100 కోట్ల హెక్టార్లు. పది దేశాలలో వుంది ఇది. మొరాకో, అల్జీరియా, టునీషియా, లిబ్తా, ఈజిప్ట్, మాలి, నైజర్, చాడ్, సూడాన్, మరియు నియా దేశాలు ఆ పది.

మల్లని పెండ్లప్రక్కన

సహారాలో పెట్రోల్, ఖరీదయిన లోహాలు లభిస్తాయి. లిబ్తాని సహారాలో పెట్రోల్ లభ్యమవుతుండటం వల్ల ఆ దేశం ప్రపంచంలోని పెట్రోల్ వెలికి తీసే వదన పెద్ద దేశంగా పరిగణింపబడుతోంది. అల్జీరియా ఆఫ్రికాలో వెలికి తీసే పెట్రోల్లో 20 శాతం ప్రపంచానికి అందిస్తోంది. మేంగనీస్, ఇనుము, రాగి, తగరం, యురేనియం, జిప్సమ్ మొదలయిన లోహాలు కూడా సహారా నేలలో లభ్యమవుతున్నాయి.

అల్జీర్స్ నుంచి నైజీరియా దాకా సహారా ఎడారిలో 3,260 కిలోమీటర్ల పొడవుగల రోడ్డు వేయబడింది. ఏర్కండిషన్ బస్సులలో సహారా ఎడారిని చూపించే టూరిస్ట్ కంపెనీలు యూరప్లోని ఏడు దేశాలనుంచి నవంబర్ నుంచి ఏప్రిల్ వరకు టూర్స్ కండక్ట్ చేస్తున్నారు. ఆ సమయంలో 100 డిగ్రీల ఫారీన్ హీట్ మించి వుండదు ఎడారిలో.

అల్జీరియా ప్రభుత్వం ఒయాసిస్సుల దగ్గర టూరిస్టుల కోసం హోటళ్ళని కూడా కడుతోంది. చాలాభాగం ఒయాసిస్సులు మనుష్యుల చేత నిర్మితమయినవే. నేలలో బావులు తవ్వి, నీరు వెలికి తీస్తున్నారు. సహారా ఎడారి భూమిలో 1:00 కోట్ల క్యూబిక్ మీటర్ల నీరు వుందని అంచనా వేశారు.

ఈ ఎడారిలో 20 లక్షల జనాభా వుంది. అంతా ఒయాసిస్సుల చుట్టుప్రక్కలే నివసిస్తున్నారు. ఖచ్చారపు వళ్ళే వీళ్ళ ముఖ్య ఆహారం. వీటినే ఎగుమతి చేసి వ్యాపారం చేస్తున్నారు. ఒయాసిస్సు పరిణామాన్ని చుట్టుప్రక్కల గల ఖచ్చారపు మొక్కల సంఖ్యతో పోలుస్తారు. జీతాలు ఖచ్చారపు వళ్ళతో చెల్లిస్తారు. ఖచ్చారపు చెట్టు క్లాక ఈతచెట్టు, గడ్డి, ఫిర్, బోగన్ వెల్లా మొదలయిన చెట్లుంటాయి.

అక్టోబరు రంజనిమాల సమాధానాలు

అడ్డము 1. నాగార్జునసాగరు 4. ఉవ్వరము 5. పల్నాడు 6. నాగావళి 8. జయ పూరు 10. గౌతమీ గోదావరి 13. కొండవీడు 15. కటారుపల్లి 16. జగ్గయ్యపేట 18. ఓరుగల్లు 20. నర్సాపురము 24. కోలలపూడి 25. కోలారు 26. గుంతకల్లు 27. కొత్తకోట 28. జనగాం.

నిలువు : 1. నాగపట్టణము 2. సారనాథ్ 3. బోరవెల్లి 4. ఉదయగిరి 7. వసిష్టగోదావరి 9. మాడుగుల 11. తళ్ళికోట 12. వజ్రకరూరు 13. కొండపల్లి 14. విజయనగరము 17. పాములవాక 19. గద్వాల 21. సాలూరు 22. గండికోట 23. ఆలూరుకోవ

విధి లీలలు చాలా విచిత్రంగా ఉంటాయి - అనుకోవడం మానవ సామాన్య లక్షణం.

కాని లోకంలోని ప్రతి పనీ కార్యకారణ సంబంధంతోనే ముడిపడి వుంటుందనీ, జరిగే ప్రతి కర్మకూ మానవుడి కర్తృత్వ శక్తియే బాధ్యత వహించవలసి వుంటుందనీ నిశిత పరిశీలన నిరూపిస్తుంది. రాజు-మరణం ద్వారా కథ దాదాపు అలాగే జరిగింది.

రాజు తన పరిశోధనలవల్ల ఒక కొత్త ఆయింట్ మెంట్ కనిపెట్టాడు. దాన్ని పేటెంట్ గా తానే పంపిణీ చేసే ఒక సంస్థను స్థాపించాడు. దానికి రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్క్ వగైరా అన్నీ ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. అది చూస్తుండగానే ప్రజాదరణను పొందింది. ఇలావుండగా ఒకనాడు నారాయణగూడా తాజ్ లో నరసింగరావు కాఫీ తాగుతూ కూర్చోనివున్నాడు. అదే సమయానికి శ్యాం ఆయ్యంగార్ కూడా వచ్చాడు. 'రండి - రండి' రావు శ్యాంను అహ్వానించాడు.

దేశ్ డి ముదిగోలు
శివప్రసాద్

ప్రేమనిటి
ఘట సేత్

శ్యాం వచ్చి నరసింగరావుకు దగ్గరగా కూర్చున్నాడు. వచ్చిన సర్వర్ కు మసాలా దోశే ఆర్డరిచ్చి బాతాఫానీలో పడ్డాడు శ్యాం. ఆ మాటా ఈ మాటా వచ్చి రాజు కని పెట్టిన ఆయింట్ మెంట్ ప్రసక్తి వచ్చింది.

"బొంబాయి కంపెనీ వారి ఆయింట్ మెంట్ కు ఇది డూప్లికేటులా వుంది."

ఉలిక్కి పడ్డాడు శ్యాం.

"ఆ నైజా పేరు పెట్టడం కూడా సరిగ్గా దానికి ఇమిటేషన్ లాగే వుంది."

ఇక నరసింగరావుతో మాట్లాడ బుద్ధి పుట్ట లేదు శ్యాంకు. ఎలాగో దోసె తిని వస్తానని కూడా చెప్పకుండా లేచి ఇవతల పడ్డాడు. సరిగ్గా వారంకూడా తిరగక ముందే బొంబాయి కంపెనీ వారినుండి రాజుకు కోర్టు నోటీసు వచ్చింది తమ జగద్వాస్తవ మైన మందును అవమాన పరచి వ్యాపారార్థం ఇమిటేషన్ తో చౌకరకం సరుకును ప్రజానీకానికి అమ్మజూపుతున్నందుకు గాను నష్టపరిహారం చెల్లించి ఆ పేరూ, నైజా రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్క్ మార్పుకోవలసిందిగా ఆ కంపెనీ వారు ఆదేశించారు. రాజు దెబ్బకు బియ్యపడిపోయి లాయర్ని సంప్రదించాడు.

ఆయన పరిశీలించి ' దావా నడుపుదామంటే నాకభ్యంతరం లేదు కాని అంతిమ విజయం ఎలావుంటుందో తెలియదు ' అని అనుమానంగా చెప్పాడు. నోరుమానుకొని బొంబాయి కంపెనీ వాళ్ళకు తగిన నష్టపరిహారం చెల్లించి తన మందు పేరూ వగైరా అన్నీ మార్చుకున్నాడు. " నీవు కోర్టుకెక్కితే ఇంకా చాలా నష్టపోయే వాడివి- అలాకాకి ఉచిత సలహా ఇచ్చి విన్ను రక్షించి నందుకు గాను నా ఫీజు కూడా చెల్లించు " అని ఆతని వ్యాజ్యానికి ఫీజు తీసుకుని వక్కాబోయాడు లాయరు నల్లకోటును సవరించుకుంటూ

" ఇదంతా ఆ మకరంద్ చేసిన పని- నాకు రూఢిగా తెలుసు " శ్యాం అయ్యంగార్ మండిపడుతూ అన్నాడు.

" ఆరోజు హోటల్లో నరసింగరావు వెక్కిరించి నప్పుడే అనుకున్నాను- ప్రొఫెషనల్ జలసీతో విషం కక్కుతున్నాడురా అని- వీళ్ళే ఆ బొంబాయి వాళ్ళకు వ్రాశారు- వీళ్ళే మన నిట్లా నష్టంపాలు చేశారు- "

ఇదంతవరకు నిజం? మకరంద్ బొంబాయికి ఈమందు గూర్చి వ్రాశాడా? ప్రొఫెషనల్ గా రాజుకూ, మకరంద్ కూ పోటీ నడుస్తున్నాడా? అనలు రాజు మనస్సులో ఈ మందుకు ఈ పేరు పెట్టడంలో దాన్ని స్ఫురింపజేయాలనే ఉద్దేశమే లేదా ?? ఎవరు చెప్పగలరు ??

" కర్మ- ఏం చేస్తాం " అన్నాడు రాజు కోపంగా- అయితే ఈ స్వయం కృతావరధి కర్మం ఇంతటితో పోలేదు. రాజుకు వైద్యవృత్తి మీద ఎప్పుడూ విశ్వాసం లేదు. కేవలం ఇదొక గ్లామర్ తో నడుస్తున్నదనీ సినీతార భవిష్యత్తులా ఏ క్షణాన నైనా ఇది నశించవచ్చుననీ ఆయన భావం. అందుకే వైద్య విజ్ఞానంగా మలకోపేట కవతలా, పైదాబాదు కాలనీవద్దా, నాగార్జునసాగర్ రోడ్డు మీదా యాదగిరిగుట్ట వైపు ఘటకేసర్ దగ్గర ప్లాట్లు కొనడం ఆమ్మదం ప్రారంభించాడు. అందులో కలిసి వచ్చింది. వెంటనే యువతీమండలి దగ్గర ఓ హోటల్ లాడ్జీ ప్రారంభించాడు. అదీ కలిసి వచ్చింది. హోటలును ఇంకా విస్తరింప జేశాడు. రాజు కొత్తగా కలిపెట్టిన మందు బహుళార్థ సాధకంగా ఎన్నోరకాల పనిజేస్తుందని

(జరిగిన కథ)

డా॥ రాజు మాతురు రాజీ, రవి అనే యువకుణ్ణి ప్రేమిస్తుంది. శ్యాం ట్రీట్ చేసిన యాదగిరికి బాగా సీరియస్ కావటంతో పోచయ్య తండ్రిని డా॥ రాజు దగ్గరికి తీసుకొస్తాడు. శ్యాం కూడా యాదగిరి పరిస్థితి సీరియస్ గా వుండటం గమనించి డా॥ రాజుని పిలుద్దామనుకుంటే ప్రయివేటు రూమ్ లో లతతో మాట్లాడుతుంటాడు. హేళవగా మాట్లాడి యాదగిరిని, పోచయ్యని పంపేస్తాడు శ్యాం. వాళ్ళు డా॥ మకరంద్ దగ్గరికి వెళ్తారు. మకరంద్ యాదగిరిని ప్రమాదం నుంచి అతి ప్రయత్నంమీద రక్షించకలుగుతాడు. పోచయ్య మనస్సు మాత్రం రాజు, శ్యాంల యెడల విషాన్ని కక్కుతుంటుంది.

(ఇక చదవండి)

సుందీ ప్రకటనలో. తల తిరుగుడుకూ, వాంతులకూ, కడుపునొప్పికి కూడా పని చేస్తుందని ప్రచారం చేయించాడు రాజు. విచిత్రమేమో తెలియదుగాని రాజు పెట్టిన " రాణీ విహార్ " హోటల్లో భోంచేసిన ప్రతివాడూ రాజుగారి మందుసీసా ఒకటి కొనుక్కొని బయటపడేవాడు. ఒక రోజున పోచయ్య పూర్తిగా బజారున పడి నానారభసా చేశాడు " ఈ రాజుగారు హోటలు పెట్టింది ఫలహారాలు అమ్మడం కోసం కాక మందులు అమ్ముకోవడం కోసమేనని. దీనివల్ల రాజుకు వ్యాపారం పై సలూ మాట ఏమైనా చాలా చెడ్డపేరు వచ్చింది పులిమీద పుట్ర అన్నట్లు ఇంకో ప్రమాదం ముంచుకొచ్చింది- రాణీ విహార్ చాలా గొప్పహోటల్ ని సినీతారలు కూడా ఇక్కడ దిగుతుంటారనీ వదంతి వ్యాపించింది. నిజంగానే ఓగుతారా ? అయితే ఎవరు ? హిందీవా ? తెలుగువా ?

ఇలా చర్చలు ప్రారంభమైనాయి. “ అంతా ఆ బద్ధం-
హోటల్ గ్లామర్ పెంచుకునేందుకు రాజు వస్తుతున్న
నాటకం ” అని మరోవర్గం ప్రచారం ప్రచారాలు వాదో
పవాదాలు ఇలా జరుగుతూ వుండగా ఉన్నట్లుండి ఒక
రోజున పోలీసులు ఈ లాడ్జీమీద ఆకస్మికంగా దాడిచేసి
కొందరిని అరెస్టు చేశారు. వాళ్ళ హుస్సేనియా ఆలయం
కమాన్, బంజారాహిల్స్ కు చెందిన వేశ్యలు. వాళ్ళ మీద
చార్జీషీటు దాఖలు చేయడం ఓగిలిన తతంగం అంతా నడి
చింది. దీనివల్ల రాణీ విహార్ కు ఎంతో అప్రతిష్ట వచ్చింది.
“ ఈ వ్యాపారంకూడా రాజుగారి మందుల వ్యాపారానికి
ఒక సాధకమే. వాడు పెన్ను పెప్పరిష్టు అని బోర్డు పెట్టు
కున్నాడు. ముందు ఇలా రోగాలను తానే వాప్తి చేయించి
మళ్ళీ తానే వాటికి చికిత్స చేయడం- ఆటూఇటూ రెండు
వైపులా డబ్బు గుంజడం - ఇదీ బిజినెస్ ” అని రాజు పై
అభిందాలు ప్రారంభమైనాయి.

పోచయ్య నారాయణగూడా వద్దా, నల్లకుంభ కోరంటి
ముందూ కాచిగూడా చౌరాస్తా, దగ్గరా, వై. యం. సి. ఏ
దగ్గరా ఇలా అవాకులూ చవాకులూ వాగడం శ్యామయ్యం
గార్ దృష్టికి వచ్చింది - తానే స్వయంగా ఒకసారి
విన్నాడు కూడా - “ ఇదంతా కూడా మకరంద్ గాడి పనే.
వాడు కావాలని మనల్ని బదనామ్ చేస్తున్నాడు. పని
కట్టకొని దుష్ప్రచారం సాగిస్తున్నాడు. వృత్తిరీత్యా
స్పృహను పెంచుకున్నాడు ” అని శ్యాం రాజుతో చెప్పాడు.
రాజుకూ ఇది నిజమేననిపించింది.

“ వాడి అంతు చూస్తేనే కాని నే నూరుకోను ”
రాజు ప్రతిజ్ఞ పట్టాడు.

నిజంగా ఇదంతా మకరంద్ చేశాడా ?

తను కావాలని చేసిన తప్పులు ఉన్నాయా ? లేవా ?

ఎక్కడో ఏదో జరిగితే దాన్నంతా మకరంద్ పైకి
నెట్టడం కేవలం అతనిమీద తనకున్న కక్షకు కారణం
వెతకడంగా మాత్రమే కాదా ? ఇలా రాజు ఆలోచించి
ఉండడా :

ఆలోచించే వుంటాడు -

కాని మకరంద్ పైన రాజుకు ద్వేషం పుట్టకొచ్చింది.
ఆ ద్వేషాన్ని బలపరచుకొనేందుకు కొన్ని నాసిరకమైన
సంఘటనలు రావాలి. రాకపోతే కల్పించాలి. ఇప్పుడు
కల్పించ నక్కరలేకుండానే వచ్చాయి. రాజు స్వంత
విషయం ప్రతి దాన్తోనూ మకరంద్ జోక్యం కలుగజేసు
కుంటున్నాడు. కాబట్టి మకరంద్ ను అప్రతిష్టపాలు
చేయాలి.

వాడికి వై ద్యమే రాదని నిరూపించాలి.

వాడి ప్రతి స్వంత విషయాన్ని బజారుకెక్కించాలి.
నాటినుండి శ్యామయ్యంగారికి వివిధ కార్యక్రమాలతో బాటు
ఇదీ ఒక పని - వచ్చిన ప్రతివాడితోనూ మకరంద్ ఆస
మర్తక గూర్చి ప్రచారం చేయడం -

మకరంద్ దొంగ

లోగడ చాలా సర్కారీ దవాఖానాల్లో పని చేశాడు.
కాని మందులన్నీ దొంగవాటుగా అమ్ముకొని వట్టుబడిండు.
అందుకని పై అధికారులు డిస్మిస్ చేసినను- ఇదొక
కథనం-

మకరంద్ సూది పొడిసేచాలు మనుషులు నేరుగా
అంబరుపేట పోతారు (స్మశాన స్థలం)- గత సంవ
త్సరం అంబరుపేట శవాలలో సగానికిపైగా మకరంద్
దగ్గర మందులు తీసుకున్న వాళ్ళవే వున్నాయి. ఇతనికి
వైద్యం రాదు. ఆ వృత్తిమీద గౌరవము లేదు. ఇది
ఇంకో ప్రచారం-

మకరంద్ కు వైద్యం వైద్ బిజినెస్. దీని వెనుక
చాలా రహస్య కార్య కలాపాలున్నాయి. హైదరాబాద్
లోని వివిధ వర్గాలకు చెందిన సుందరీమణులను ఈ రకంగా
ఆకర్షించడం ఆయన లక్ష్యం. అందుకని మకరంద్ ను
చాలామంది చాలాసార్లు తన్నారు. ఒకసారి తం తే
(ఎవరో :) నెల పరకూ మంచం నుండి లేవలేదు-
ఇది మరో షరతు. “ వైద్య శాలల స్థానంలో వ్యాయా
మశాలలు పెంచడం జాతి సమస్యలకు పరిష్కారం ”
అని మకరంద్ చేసిన ఒక సభలోని ప్రసంగం పేపర్
కటింగ్- ఇలాంటి వాడు వస్తాడు అవుతాడు కాని దాక్ష
రెలా అవుతాడు : ? (స శే షం)

పాండవుల ప్రయాణం

ధృతరాష్ట్రుడు మహారాజు. అంచేత సముచితమైన చతురంగ బలంతోనే ఆయనను దర్శించాలని ధర్మరాజు నిశ్చయించాడు. తమతో శ్రీ జనమూ వస్తారు. వారికి పాట బండ్లనూ, వల్లకిలను సిద్ధపరచాలి. ఆ వృద్ధరాజును చూడగోరే పౌరు లందరూ కూడా తమతో రావాలనే ధర్మరాజు ఆభిమతం. వారిని సురక్షితంగా తమతో తీసుకొని వెళ్ళడానికి, వారి యోగ క్షేమాలను విచారించడానికి, సమర్థులైన వారిని నియమించాలి. బండ్లతో, దేరాలతో, రక రకాలైన భోజన వదార్థాలతో తమ ననుసరించి రావడానికి నిపుణులైన పరిచారకు లవసరమవుతారు. ఈ పనులన్నింటికీ తగిన వారిని నియోగించమని ధర్మరాజు సేనావతులతో చెప్పాడు. “రేపే ప్రయాణం” అని చాటించ మన్నాడు.

మరునాడు ధర్మరాజు యుయుత్సుని పిలిచాడు; కృపాచార్యుని, ధౌమ్యుని రావించాడు. “మీరిక్కడ పురరక్షణానికి నిలిచిపోవాలి.” అని మృదువుగా కాపించాడు.

గజ బలంతో నీవు బయలుదేరాలని భీమునితో చెప్పాడు. “ఓ అర్జునా! నీవు రణాలతో రావయ్యా! నకులా గుఱ్ఱపుబలంతో నీవు బయలు దేరాలి. సహదేవా, నీవు కాల్యాలంతో రావడం సముచితంగా ఉంటుంది!” అని నియోగించాడు. వారందరూ వాద్య ఘోషలతో, ఛత్రాల, జండాల రత్న కాంతులు నింగిని నిండగా, మహావైభవోపేతంగా బయలుదేరారు. ద్రౌపదీ ప్రముఖులైన శ్రీ జనానికి, మిగత భరత భార్యలకూ, అంతఃపురాధికారులు అందరిలనూ, పాటబండ్లనూ సమకూర్చారు.

మత్స్యాల గొడుగులతో మెరిసిపోతూ, నీల వాలఘ్నాలున్న వరునాడు శ్వేతాశ్వాలను పూన్నిన రథాన్ని ధర్మరాజు అధిరోపించాడు. వేణు వీణారవంతో, వివిధ

గాయకులగానంతో, వంది బృందాల వాక్యాలతో, దిశలన్నీ మంగళఘోషలతో నిండిపోయాయి.

వివిధ వాహనానూడై న పౌరులు ధర్మరాజు వెంట పయనాన్ని సాగించారు. అందరూ గంగానదిని దాటారు. కురుక్షేత్రాన్ని ప్రవేశించారు.

ఇంతలో ఎరిగినవారు శతయూవముని ఆశ్రమాన్ని, దానికి సమీపంలో ధృతరాష్ట్రుని ఆశ్రమాన్ని గుర్తు పట్టారు. పాండవులందరూ తమ తమ వాహనాల నుంచి దిగారు. అభిజనులూ, పురజనులూ వారిని అనుసరించి వస్తూండగా, పాండవులు పాదచారులై ఆశ్రుతతో ఆ వృద్ధరాజు ఆశ్రమాన్ని సమీపించారు. అక్కడి జనులను రుద్దమైన కంఠంతో ధర్మరాజు, “మా అయ్య యేడీ!” అని అడిగాడు.

ప డ లి మ ం దే శ్వ ర రా వు

“యమునా నదిలో స్నానానికి, పుష్పాలను, జలాన్ని సంగ్రహించడానికి, ఇలాగే వెళ్ళాదా యన!” అని అక్కడి జనులు చెప్పగా, పాండవులు వారు చెప్పిన మార్గాన వెడుతుండగా, ఎదురుగా వచ్చే ధృతరాష్ట్రుడాదిగా గల వారందరూ వారికి కనబడ్డారు.

దూరానఉన్న తల్లిని చూచాడు సహదేవుడు. అన్నలందరినీ గడచి ఒక్క వరుగున వెళ్ళి తల్లి కాళ్ళమీద పడి వెక్కిరిస్తూ యేడ్చాడు. కుంతి కూడా ఏడ్చును దిగ్గ్రుంగుకుంటూనే, అతనిని ఎత్తి కొనిబ చేర్చి, “వీరు నా పిన్న కొడుకు, సహదేవు” డని గాంధారితో చెప్పింది.

సహదేవుడు తన కడుపున పుట్టిన బిడ్డ కాడు. అయినా మాద్రీ భర్తతో సహగమనం చేయగా, నకుల సహదేవుల

నతి గారాబంగా పెంచింది కుంతి. పాండవులందరూ ఒకరికంటే ఒకరు ఒక్కొక్కయేదే చిన్నవారయినా, కుంతి కంటికి దర్మరాజు ఎప్పుడూ ప్రాజ్ఞునిలాగా, సహదేవుడు వసిష్ఠుని లాగా, కనబడతారు. పాండవులు వనవాసానికి వెళుతుంటే, కుంతికి బెంగ అంతా సహదేవుణ్ణి గురించే. అంచేతనే వీణ్ణి జాగ్రత్తగా చూసుకోమని ద్రౌపదికి అప్ప చెప్పాడు :

“ కడుఁ బసిబిడ్డ వీఁ దొకటి కా దవునా నెఱుంగుదు ముందరె య్యెడ నొక పా పెఱుంగఁ దెడ యెంకయుఁ గోమల మెప్పుడైన నేఁ గుడువఁగ బిల్తుఁగాని తనకుంగల యాకఁటి ప్రొద్దె ఱుంగఁ డీ కొడు కిటు పోకకున్ మనము గుండెడు నిన్ గని యూరితిల్లెడున్ ”
విరాట : 2-213

అని అంటుంది కుంతి.

అందుకే కుంతిరై సహదేవు డంత బెంగటిల్లి పోయాడు. ఆమె కనబడగానే పరిగెత్తుకొని వెళ్ళి ఆమె పాదాలమీద వ్రాలాడు.

ఇంతలో మిగతా పాండవులూ అక్కడకు చేరు కున్నారు. ఇదిగో వీరు, వీరు వచ్చారని అక్కడి వారు ధృతరాష్ట్రానికి గాంధారికి ఎరుకవరచారు. పాండవు లందరూ తల్లి పాదాలకు నమస్కరించగా, కుంతి కన్నీళ్ళతో కరిగిపోతూ వారి కన్నీళ్ళు, తుడుస్తూ వారందరినీ కొగిటవట్టింది.

మహారాజు నమజైన మెలగడ మెలాగో తెలిసిన లోక జ్ఞుడు సంజయుడు. అతడు తన చూపులోనే పాండవు లను పలకరించాడు. ఆ చూపులోనే దర్మరాజు పట్ల తన వినయాన్ని, భీమాదుల పట్ల గౌరవాదరాలను ప్రకటించాడు.

ఇతర శ్రీజనమూ వచ్చి ఆ కురువృద్ధునూ, గాంధారిని, కుంతిని కలిసికొన్నారు. ఆ వృద్ధుల చేతనున్న జం

కలశాలను ఇలా ఇవ్వడని పాండవులు అడిగి తీసు కొన్నారు. తమను అలా అనుసరించి వస్తూఉన్న పాండవులను చూస్తే, హస్తి నాపురంలో ఉన్నరోజులు తిరిగి వచ్చినట్టనిపించింది ఆ వృద్ధరాజుకు !

ఆశ్రమానికి అందరూ వచ్చేసరికి, ఆశ్రమం కలకల లాడిపోయింది. నమస్త బంధుజనంతో ఆశ్రమ స్థలం నక్షత్రాలతో శోభిల్లే గగన తలలలా ఉండగా, తాను, ఆ కురురాజు నిండు చంద్రునిలా మెరిసి పోయాడు. ఆ చేరువ తామసులందరూ, వచ్చిన రాజులనూ, రాజ బంధువులనూ చూడ నఖిలపించి రాగా, వారి నందరినీ పాండవులు సవినయంగా ప్రణామములతో ఆహ్వానించి, తగిన ఆసనాలను అమర్చారు. తాము ధృతరాష్ట్రాని పరి వేష్టించి ఉన్నారు. పనితా జనం అంతా తగు విధంగా నిలబడి ఉన్నారు.

వచ్చిన మునులు సంజయునితో పీఠెవ్వ రెవ్వరో తెలియవరచ మని కోరారు. అతడు వారికి ఒక్కొక్కరినీ ఎరుకవరచాడు.

“ ఓ మహర్షులారా ! బంగారు చాయతో, వలుచని దీర్ఘమైన మేనూ, చెలువారే నాసికా, విశాల నేత్రములు కల్గిఉండి సింహ రేఖతో కనులకు పట్టరానంతటి ఈ మహా తేజస్వి దర్మరాజు.

“ కడు నెఱ్ఱవైన భుజాలతో పెద్దపెద్ద చేతులతో, విశాలమైన వక్షంతో శోభిల్లే ఈయన భీముడు.

“ ఈయన్ను చూసారకదా ! ఈ ఉజ్జ్వల సుందరమైన ఈయన నల్లటి శరీరం వారణేంద్రుని తలపించగా, కన్నుల కాంతి కలువల్ని జ్వలికి తెస్తుంది. ఈయనే అర్జునుడు.

“ చూచారా ! కుంతికి ఇరుప్రక్కలా ఇంద్రునిలా, ఉపేంద్రునిలా ఇద్దరు కూర్చున్నారు. తమ కెందునా అందంలో సాటి గలవారు లేరన్నట్లుగా కనబడే వీరు, మహా వినయ భూషితులు, నకుల సహదేవులు !

“ నల్లకలువల చాయగల మేను; నవ వద్మదళాలను తిరస్కరించే మెరిసే కండ్లు; మద్యత్వమున ప్రవేశించే

ప్రాయంతో, సహజ సౌందర్యంతో, భాగ్యాల రాగిగా కనబడే ఈమె పాంచాలి. ఆమె ప్రక్కనే ఎఱ్ఱని మేనుతో, ఉజ్జ్వలాకృతితో మెరిసిపోయే వర్ణముఖ సాక్షిత్వా నారాయణుని చెలియలు, సుభద్ర, అర్జునుని వల్లభ!

“ వీరి ప్రక్కనే మేలిపి బంగారు బొమ్మలా ఉన్న ఈమె ఉరగరాజు కూతురు, ఉలాపి; ఆ ప్రక్క గౌర వర్ణముతో నున్న ఆమె పాండ్యరాజు సుత చిత్రాంగద. ఈ ఇద్దరూ కూడా అర్జునుని భార్యలే! ”

“ నల్ల కలువ చాయతో నున్న ఈమె వీముని భార్య. గౌరాగి అయిన ఆమె సహదేవుని గృహిణి. ‘ మేవక నవ కుమారు ’ వర్ణానికి సరివచ్చే కాంతి గల యీమె సహదేవుని తరుణి. ”

“ వారి ప్రక్క పాపటలు లేక తెల్లటి చీరలతో నున్న వారంతా అంబికేయుని కోడండ్రు. వారిలాగే ఉండి, సుభద్ర నానుకుని ఉన్న ఆమె - ద్రోణుడు, కర్ణుడు మొదలైన కురువీరుల దైర్యాన్ని హరించలేసి, తెగిన మహావీరుడు అశిమన్యుని ప్రియ, ఉత్తర! ”

* * *

సంజయుడు మునులకు విజానికి ఎవ్వరినీ పరిచయం చేయలేదు. పరిచయం చేయడ మంటే ఒక్కొక్కనిలోని వ్యక్తిత్వాన్ని అవిష్కరించి చూపాలి. అది వారి శీలానికి కాని, సాదించిన విజయానికి కాని, పొందిన వరాజయానికి కాని సంబంధించి ఉండాలి. ఇలా పరిచయం చేయడంలో భారత కవులు ముటికులు. ఎఱ్ఱన నిర్వహించిన అరణ్యవర్షంలో సైంధవుడు ద్రౌపదిని బలాత్కారంగా ఎత్తుకుని పోతుంటే, వానిని వెన్నంటి పాండవులు వచ్చారు. “ నీ కింక మూడిం ” దని ద్రౌపది ధర్మరాజులను గురించి సైంధవునితో చెబుతుంది. అందులో ధర్మరాజును గురించి ఏ మన్ననో గమనించండి:

కన్నీళ్ళు

పుడిసెడు కన్నీళ్ళే
పుట్టెడు దుఃఖభారాన్ని దించేస్తాయి.
మేలు చేశామని తిరిగి
మామూలు మనుషుల్లా దెప్పి పొడవవు.
గోడుగోడున విలపించే ఒంటరి ఆత్మకు
తోడు నిలిచే నిజమైన స్నేహితులవి.
ప్రతిఫల మాశించని స్వచ్ఛంద సేవకులవి.

— రమణ్

“ తను వృత్తాంగుడు శుద్ధ కాంచన సముద్యద్వర్ణుఁ డభ్యుల స
ద్వన జాతీయత చారుచనుడు దివ్యద్భురి
తేజో మనుం
డనముం డల్ల రథంబుపై వెలుగు పుణ్యాత్ముండు
దర్మాత్మజుం
డనిరోధ ప్రతిభా ప్రబోధ నిధిఁ యత్యాశ్చర్య
భార్యుం డనిన్.

“ కురుకుల శేఖరుండతఁడు మోర రణంబుల నెట్టి
శత్రులున్

శరణని పొచ్చిరేని విలసత్కురుణా మతిఁ గాదు !”

— అరణ్య : 6.207, 208

ఇదీ ధర్మరాజు వ్యక్తిత్వాన్ని చూపడమంటే. ఇలా చెప్పడం అక్కడ అవసరం. కాని ఇక్కడ సంజయుడు చేయవలసిన పని అది గాదు. అతడు ఇక్కడ వంది కావవసరం లేదు. ఆ మునులు వారి పేర్లు, ప్రతిష్ఠా వినే ఉన్నారు. అందుచేత ఎవరెవ్వరో చూపడమే సంజయుడు చేయవలసిన పని. అదే చేసాడు సంజయుడు. బాచిత్వాన్నే కాకుండా, సంయమాన్ని కూడా ఎరిగిన కథకుడు తిక్కన !

(స శే షం)

మన కళారంగం

మానవ జీవితంలో అనేక రంగాలు. కొన్ని ప్రాముఖ్యం గలవి, మరికొన్ని ప్రాముఖ్యం లేనివి.

సాంస్కృతిక రంగం చెందుతుంది మొదటిదానికి. సాంస్కృతిక రంగపు అభావంలో మానవ జీవితంలోని మిగతా రంగాలేవీ రాజీంపవు.

ఆ సాంస్కృతిక రంగానికి చెందుతుంది కళారంగం.

కళారంగం పొడవైంది, వెడల్పుయింది, ఎత్తయింది, రోతైంది. అయినా, పొడవులేని, వెడల్పులేని, ఎత్తు లేని, రోతులేని కళా సృష్టికూడా జరుగుతుంటుంది అన్ని దేశాల్లోను, అన్ని కాలాల్లోను.

డాక్టర్ సంజీవదేవ్

మానవ సంస్కృతిలో ప్రతిభా విప్లవాలకు కూడ సమాంతరాలే రేఖలవలె ప్రవహిస్తూనే ఉంటాయి వెలుగు చీకట్లుగా.

అందువల్ల కళారంగం ఓసారి కళ తప్పటం, తప్పకుండా ఉండటం కూడ జరుగుతుంటుంది. తప్పకుండా ఉండటం ఎక్కువగా, తప్పటం తక్కువగా జరుగుతుంటుంది.

పై సత్యం ఒక కళారంగానికి కాదు, మానవజీవితపు అన్ని రంగాలకూ సమానంగా వర్తిస్తుంది. అసలు అది మానవ జీవితానికి వర్తించినప్పుడు జీవితంలోని ఒక ప్రముఖభాగమైన కళారంగానికెందుకు వర్తించదు ?

కళారంగం అనగానే ఏ కళారంగం అనే పళ్ళు లేస్తుంది సాహిత్యరంగమా, సంగీతరంగమా, చిత్ర, శిల్ప రంగాలా, నాటక, నృత్యరంగాలా అని. ఇవేకాదు, ఇంకెన్నో ఉన్నాయి కళా రంగాలు.

కనుక కళారంగం అన్నప్పుడు ఈకళలన్నిటికీ సంబంధిస్తుంది. వీటిలో కొన్ని సృజనాత్మక కళలు (Creative

arts), మరికొన్ని ప్రదర్శనాత్మక కళలు (Performing arts). సంగీతం, నాటకం, నృత్యం మొదలైనవి ప్రదర్శన కళలు; సాహిత్యం, శిల్పం, చిత్రం, వాస్తు మొదలైనవి సృజనాత్మక కళలు.

మిగతా కళాకారులను కళాకారులు అంటారు కానీ సాహిత్యకారులను కళాకారులనరు. ఇందుకు ప్రధాన కారణం, సాహిత్యం మిగతా కళలకంటే ఎక్కువ భాగం మనసుకు సంబంధించింది. మిగతా కళల్లో నిర్మాణ శిల్పం ప్రధానం, సాహిత్యంలో ప్రధానం భావాభివ్యక్తి. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే మిగతా కళలది ఎక్కువగా సంవేద (Sensation), సాహిత్యానిది భావన (Ideation)

ఇతర కళల్లో విషయ వస్తువును తొలగించినాకూడ రూపం మిగులుతుంది. సాహిత్యంలో ఎక్కడోకాని, ఎప్పుడోకాని ఆ విధంగా కుదరదు.

అందుకే కాబోలు ప్లేటో మహాశయుడు తన రిపబ్లిక్ లో కవికిచ్చిన స్థానం మరో కళాకారునికన్నా తక్కువగా కూడ కళాకారుడే అయినప్పటికీ.

అంద్ర ప్రదేశ్ లోని కళారంగం ఎక్కువ భాగం ప్రదర్శన కళలకే చెందిఉంటుంది. తక్కువభాగం సృజనాత్మక కళలకు. ప్రాచీనాంధ్రలో అవీ ఇవీ అన్నీ సరిసమానంగానే ఉండేవి.

నేడు ప్రజల్లో నృత్యకళమీద కనిపించే వ్యామోహం చిత్రకళమీద కనిపించదు. నృత్య ప్రదర్శనానికి హాజరైనంతమంది ప్రేక్షకులు చిత్రప్రదర్శనాలకు హాజరుకారు.

నృత్య కళలో ప్రదర్శించబడేది సజీవ మానవులు, చిత్రకళలోది కదంబి మొదలని రంగులరూపాలు, రూపాల రంగులు.

ప్రదర్శనాత్మక కళలు వ్యాప్తి చెందటం అవాంఛనీయం కాదు, కానీ వాటితో పాటు సృజనాత్మక కళలు కూడా వ్యాప్తి చెందాలి.

అన్ని కళల్లోకి నేడు సాహిత్యకళ అధికంగా పెరుగుతుందనేది నిజం. ప్రత్యేకించి కల్పనా సాహిత్యరంగం సారంలో కంటే సంఖ్యలో బాగా పెరుగుతుంది. కల్పనా సాహిత్యంలో కొందరి రచనలు కాంతిమంతంగా వెలుగుతుంటే మరికొందరిని మసకగా ఉంటున్నాయి. నవలల కంటే కథానికలు ఎక్కువ కౌశలాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నాయి. నేడు వెలువడుతున్న మిసీ కవితలు అదో రీతిలో అకర్షకంగా ఉంటున్నాయి.

కవిత్వరంగంలో వచన కవితలూ, ఇటీవల ప్రవేశించిన మిసీ కవితలూ ఒక విశిష్ట అభివ్యక్తితో రాజీస్తున్నాయి. ఆధునిక కవితలో కొంత అన్నప్రకటన ఉంటుందనేది అసత్యం కాదు. కవితలో అటువంటి అన్నప్రకటన పూర్తిగా కాకపోయినా కొంతయినా ఉండటం శోభనిస్తుంది.

ఆధునిక సాహిత్యంలోని వీటన్నిటినీ గమనిస్తే మన సాహిత్య కళారంగం కళతప్పటం లేదని విశదమవుతుంది.

ఇక సంగీత రంగాన్ని తీసుకుంటే, ఒక వైపున శాస్త్రీయ సంగీతం విస్తరిస్తున్నట్లే మరోవైపున లలిత సంగీతం, జానపద సంగీతం కూడ వికసిస్తున్నాయి. సూతనంగా కర్ణాటక సంగీతం మాత్రమే కాకుండా హిందుస్తానీ సంగీతం కూడ ప్రజాదరణను పొందుతుంది.

గాత్ర సంగీతం ఎంతగా పెరుగుతుందో అంతగా పెరుగుతుంది జంత సంగీతం కూడ. వీజావాదన, వై లిన్ మృదంగం, మటవాద్యం మొదలగు తాళవాద్యాలు కూడ, తగినంత వికాసం చెందుతున్నాయి. ఈ రంగంలో కొందరు లేత వయస్సువారు ప్రదర్శిస్తున్న దక్షత క్లామసియం.

నేటి రంగస్థలంలో కూడ యువ నటీనటులు, నవ నటీనటులు ఎన్నో నవ్య ప్రక్రియలను ప్రవేశపెట్టి సామాజిక చైతన్యాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని ప్రేక్షకులను రంజింప చేస్తున్నారు. సమాజ ప్రగతికి ప్రేరణ కల్గిస్తున్నారు.

నాటకం కంటే నాటిక నేడు ఎక్కువ ప్రాబల్యాన్ని అందుకొంటుంది. రంగస్థలం మీద ప్రదర్శితమయ్యే దృశ్యనాటికలేకాక రేడియోద్వారా ప్రదర్శితమయ్యే శ్రవ్య

నాటికలు కూడ ఇతివృత్తంలోను రచనా శిల్పంలోను కమనీయంగా చూపొందుతున్నాయి.

ప్రదర్శనాత్మక కళల్లో అన్నిటికంటే నర్తనకళ విశిష్టంగా పెరుగుతుంది. ఈ రంగంలో సంఖ్య పెరిగిన కొద్దీ సారం తరుగుతుందేమో అనిపిస్తుంది. అయినా, ఈ లోపం చెప్పుకో తగినంత లోపం కాదు. కారణం, ఈ కళలోని ఔన్నత్యాన్ని కాపాడటంలో విమగ్నులై ఉన్నారు.

శ్రీ ప్రధానమైన లాస్యం విస్తరించి సంతగా పురుష ప్రధానమైన తాండవం తగినంతగా వికసించటం లేదేమో అనిపిస్తుంది. శాస్త్రీయ నృత్యంలో అభిరుచి పెరుగుతున్నట్లే జానపద నృత్యంలో కూడ పెరుగుతుంది.

ఒకప్పుడు మనప్రాంతంలో బాలికలకు ఎక్కువగా సంగీతం నేర్పబడుతుండేది. నేడు దాని స్థానాన్ని నృత్యం ఆక్రమించినట్లు కనిపిస్తుంది.

ఇక సృజనాత్మక కళలైన చిత్ర, శిల్పకళా రంగాన్ని గురించి విచారిస్తే, ఇప్పుడు వ్యాప్తిలో ఉన్న ప్రదర్శనాత్మక కళలంత వ్యాప్తి చెందకపోయినా, ఒక విధమైన ఉన్నత పథంలోనే అవి పయనిస్తున్నాయి అనక తప్పదు.

మన ప్రాంతపు కొందరు ఆధునిక చిత్రకారులు ఏదే శాస్త్రో కూడ తమ సృజనాత్మక నైపుణిని దక్షతతో వ్యక్తపరుస్తున్నారు, అంతర్జాతీయ కీర్తిని ఆర్జించుకొంటున్నారు. ఏదే శాస్త్రో కీర్తిని ఆర్జించుకోటం మాత్రమే ఒకరి ఘనతకు ప్రధాన లక్షణం కాకపోయినా అదికూడ ప్రధాన లక్షణాల్లో ఒకటి.

నేడు ప్రపంచాన్నంతా ఆక్రమించి ఉన్న ఆధునిక చిత్ర, శిల్ప కళలు మనదేశంలో కూడ వ్యాప్తి చెంది ఉన్నాయి. చిత్ర, శిల్పకళల రంగాల్లో ఈ ఆధునిక రీతి అనబడేది ఎంతవరకు సమర్థనీయమో తెలియదు కాని చాలా వాటికి ఉన్నట్లే దీనికి కూడా రెండు దశలున్నాయి, వాంఛనీయదశ అవాంఛనీయదశ అని. ఈచర్చ చేరే విషయదశ. వీటన్నిటి నను సరించి కొన్ని విషయాల్లో నడవక తప్పదు, మరికొన్నిటిలో కాల రీతిని అతిక్రమించక తప్పదు.

ఆ డ పి ల్ల

అందమున్న ఆడపిల్లా
చదువుకున్న ఆడపిల్లా
ఉద్యోగమున్న ఆడపిల్లా

గర్వపడకండెవ్వరూ -

ఈ కాలంలో కట్నం ఇచ్చుకోవాల్సిందే

అందరూ !

(శ్రీశ్రీ గారికి శ్రమావళి తో)

- ఐ. ఎల్. ఎన్. చంద్రశేఖర్

ఏది ఏమయినా, మనప్రాంతంలో సంగీత, నాటక, నర్తన కళలంతగా చిత్ర శిల్పకళలు వికసించకపోయినా, మిగతా ఏ ఇతర ప్రాంతాలకంటే తక్కువగా మాత్రం లేదు.

వాస్తవ చిత్రణ, నైరూప్యచిత్రణ కూడ సమానంగా వృద్ధిపొందుతున్న ఉన్నాయి. నవభారత కళ అనే విధానంలో, పంగదేశంలో, ఈ శతాబ్దపు మొదటి భాగంలో ప్రారంభించ బడినతరువాత వికాశం చెందిన ప్రాచ్యచిత్ర కళా శైలి, బొంబాయి కళా విద్యాలయాల్లో ఆ రోజుల్లో నేర్పబడే పాశ్చాత్య చిత్రకళా శైలి కూడ మన ప్రాంతం లోని చిత్రకారులచేత సమానంగా అనుసరించబడి రాణించాయి.

అదేవిధంగా నేడు అమల్లోఉన్న ఆధునిక చిత్రకళకూడ.

ఆధునిక చిత్రకళలోని ఒక శోచనీయ విషయం ఏమంటే, అది చాలామంది చిత్రకారుల కుంచెల క్రింద మౌలిక సృజనగా కంటే అనుకరణగా ఎక్కువ రూపొందింది. దృశ్యజగత్తును అనుకరించటం ఉత్తమ చిత్రకళ కాదంటూనే ఇతర చిత్రాలను అనుకరించటం గర్హనీయ విషయం.

ఒకరి ప్రభావం మరొకరిపై పడవచ్చు కాని ఒకరి చిత్రాన్ని మరొకరు అనుకరించటం వాంఛనీయం కాదు.

పెనుకటి కంటే ఇప్పుడిక్కడ కూడ పొట కచేరీలు, వృత్త్య ప్రదర్శనాలంత విరివిగా కాకపోయినా, చిత్రప్రదర్శనాలు ఎక్కువగానే జరుగుతున్నాయి. వీటిని దర్శించే ప్రేక్షకుల సంఖ్యకూడా పెరుగుతున్నా ఉంది.

చిత్రకారుల కంటే చిత్రాన్ని చూచి ఆనందించేవారి సంఖ్య పెరగటం అవసరం. అప్పుడు కాని చిత్రకారుల సంఖ్య కూడా పెరగదు. చిత్ర రసాస్వాదన పెరిగితేనే చిత్ర రచన కూడా పెరిగేది. ఇదే శిల్ప కళా రంగానికి కూడా చెందుతుంది.

నేటి చిత్ర, శిల్పకళలు దేశ భేదాలను, జాతి ప్రభేదాలను దాటి ఒక విశ్వజనీన స్వేచ్ఛావాతావరణను అందుకొన్నట్లే నేటి వాస్తు కళ కూడా ఒక విశ్వజనీన విధానాన్ని పొంది ఉన్నది.

సాంప్రదాయక భవన నిర్మాణ సూత్రాల నడిగమించి ఉపయోగ రీతికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యాన్నిచ్చింది. ఆధునిక వాస్తు కళ సౌందర్య తత్వానికంటే ప్రయోజన వాస్తవాన్ని ఎక్కువగా అనుసరిస్తుంది. ఇందులోని సౌందర్య తత్వం ఇంటిలోని వివాస సౌకర్యానికి అద్దం రానంతవరకే అవలంబించబడుతుంది. సౌందర్యమూ ఉపయోగమూ వాస్తు నిర్మాణంలో సహజీవనం చేయటం వాంఛనీయం. కాని, సౌందర్యం ఉపయోగానికి అడ్డు తగిలితే మాత్రం సౌందర్యాన్ని తగ్గించి ఉపయోగాన్ని హెచ్చించటం అవసరం. ఇదే ఆధునిక గృహ నిర్మాణ కళ ఆదర్శం.

మన కళారంగం పరిపూర్ణంగా ఉన్నదని అనటం దుస్సాహసమే అవుతుంది. కారణం, మానవ జీవితమే పరిపూర్ణమైంది కాదు. విశ్వ సృష్టియే పరిపూర్ణం కాదు. అటువంటప్పుడు మానవ జీవితంలో ఒక భాగమైన కళారంగం మాత్రం పరిపూర్ణంగా ఉండటం ఎట్లా జరుగుతుంది ? కనుక మన కళారంగాన్ని గురించి నైరాశ్య వాదాన్ని పెంచుకునే అవసరం లేదు.

మన కళారంగం అపుడప్పుడు కళ తప్పినట్లు భ్రమ కలిగినా, అది కళ తప్పలేదు ; కళ తప్పితే అది కళారంగమే కాదు ; అవుతుంది కళ లేని రంగం !

పరిష్కారం (మ నీ క థ)

చిర్ర రాజేంద్రప్రసాదరెడ్డి

“ వెళ్ళిన పని ఏమైందండి ? ” ఆత్మతగా అడిగింది కాంతం.

“ ఆఁ మామూలే ! పది వేలకు తగ్గనంటున్నారు ” అన్నాడు చలవతి.

“ అప్పుచేస్తే నా ఈ సంబంధం ఖాయం చెయ్యాలి. కనీసం ఖర్చులతోనహా పదిహేను వేలదాకా అవుతుంది ” అందామె.

“ ఈ రిటైర్డ్ అయిన గుమాస్తాకు ఎవరప్పిస్తారే ? ” దీర్ఘంగా నిట్టూతుస్తూ అన్నాడు చలవతి.

నల్గొండ హెచ్ పోస్టాఫీసులో గుమాస్తా గిరిచేపి రిటైరయిన చలవతికి సంపాదన తక్కువే అయినా నంసారం పెద్దదే. నలుగురు కొడుకులను కష్టపడి చదివిస్తే రెక్కలందగానే ఎవరి దారిన వారు వెళ్ళిపోయారు. ఉన్న ఒక్కకూతురి పెళ్ళి ఎలా చెయ్యాలా అన్నదే చలవతికి నమస్కగా మిగిలిపోయింది. కూతురికి ఇరవై అయిదు సంవత్సరాలు వచ్చినా పెళ్ళి చెయ్యలేక పోతున్నామనే బాధ ఒకటి మనసులో తొలుస్తూనే వుంది.

* * *

“ కొత్త సంబంధం ఖాయం చెయ్యండి ” అంది కాంతం.

“ అలాగే ?? అన్నాడు చలవతి డబ్బు ఎలా సంపాదించాలో తెలిక.

ఎవరో ఒకరు అప్పు ఇస్తారన్న ధీమాతో ముహూర్తం పెట్టింబాడు. ముహూర్తం దగ్గరకొస్తున్న కొద్దీ ఖంగారు ఎక్కువై పోసాగింది.

తన తోటి ఉద్యోగి కామేశం దగ్గరకి వెళ్ళాడు.

“ రావోయ్ చలవతి ! కూతురి పెళ్ళి చేస్తున్నావుట ”.

“ ఆఁ, ఇప్పుడెలా వుంటున్నావు ” అన్నాడు చలవతి.

“ ఆఁ ఏమింది పెన్షన్ లతో చేసిన అప్పులు సగం తీరాయి ” మామూలు మధ్యతరగతివాడి ఆక్రోశం.

అతన్ని అప్పడగటం భావ్యం కాదనుకున్నాడు చలవతి.

నమ్మడిగా పెలవు తీసుకుని ఇంటిదోపపట్టాడు చలవతి.

“ ఏమిండి పెళ్ళికింకా మూడ్రోజుల టైమ్ మాత్రమే వుంది. అమ్మాయిని పెళ్ళికూతుర్ని చెయ్యాలి. ” అంటూ ఆ రోజుకి కావాల్సిన లిస్ట్ తీసుకొచ్చి చేతిలో పెట్టింది.

“ అన్నట్టు ఎక్కడన్నా డబ్బు వుట్టిందా ? ” అంది ఆత్మతగా.

“ లేదు చూస్తున్నా ” అంటో సంచీ తీసుకుని బజారు బయల్దేరాడు.

ఆలోచనలోవున్న చలవతి రోడ్డుమీద వెళున్నాడు. రాంగ్లెన్డ్ లో వస్తున్న లారీని చూడలేదు. గబుక్కున తలని తి చూసేసరికి ఎదురుగా పెనుభూతంలా లారీ.

“ అమ్మా ? ” అన్న ఆర్తనాదం చలవతి నోటివెంట ఆఖరిసారిగా వచ్చింది.

బజారుకెళ్తున్న కామేశం గుమికూడివున్న జనాల్ని చూసి లోపలకి తోసుకెళ్ళి చూస్తే “ చలవతి ”, నోటంట మాట రాలేదు.

‘ లారీ వాళ్ళతో మాట్లాడి చలవతి కుటుంబానికి పదిహేను వేల రూపాయలు ఇచ్చే ఏర్పాటు చేసాడు కామేశం.

చలవతికి దహన సంస్కారాలు దగ్గరుండి జరిపించాడు కామేశం.

ఆ పదిహేను వేలతో చలవతి కూతురి పెళ్ళి జరిపించి మిత్రుడిగా తన బాధ్యత నెరవేర్చుకున్నాడు కామేశం.

“ ఒక తండ్రి ప్రాణం విలువ ఒక కూతురి పెళ్ళి ” అన్న ఆలోచన రాగానే బాధపడ్డాడు కామేశం.

చలవతిలాంటి మధ్య తరగతి మానవుడి కూతురి పెళ్ళికి ఇదా పరిష్కారం !

అక్షరమిక్ష

శ్రీ అడివి బాపిరాజు నవలా సాహిత్యానుశీలనము

రచయిత : డా॥ మన్నవ సత్యనారాయణ

వెల : ముప్పది రూపాయలు

ప్రతులకు: డా॥ మన్నవ సత్యనారాయణ

లేబర్ కోర్టు దగ్గర

గుంటూరు - 522 006

ఇది ఒక పరిశోధనా వ్యాసం. తెలుగు సాహితీ ప్రియులు గర్వింపజేసే కవి, నవలాకారుడు, చిత్రకారుడు అడివి బాపిరాజు నవలలపై మన్నవ సత్యనారాయణగారు సమర్పించిన సిద్ధాంత వ్యాసం! నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం నుండి పిహెచ్. డి. డిగ్రీని పొందిన ప్రశం! పుంభాను పుంభాగా పరిశోధనాగ్రంథాలు వెలువడుతున్న ఈ రోజుల్లో ఇది రాళ్ళల్లోరవ్వ! రచయిత డా॥ మన్నవ సత్యనారాయణ బాహ్యదృష్టి కొరవడిన వ్యక్తి, అయితే తీక్షణమైన అంత ర్మేత్రాలు కలవాడు బాపిరాజు జీవితంలోని వివిధ ఘట్టాలను, బాపిరాజు ఆలోచనలను, ఆశలను, ఆదర్శాలను, సిద్ధాంతాలను, అన్నింటినీ వివిధ వ్యక్తులద్వారా, ముఖా ముఖినూ, ఉత్తర ప్రత్యుత్తరముల ద్వారాను తెలుసుకొని తన సిద్ధాంత వ్యాసంలో పొందుపరచగల్గడంకే, అది ఆయనలోని సాహితీ పిపాసను, అకుంతిత కార్యదీక్ష నూ స్పష్టం చేస్తుంది. అందుని చేసి విది ఆతనివట్ల తొలుత చిన్నచూపు చూసినా, సరస్వతీ సమారాధకునిగా చేసి, విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రాధ్యాపక స్థానాన నిలిపి తను చేసిన తపస్సును సవరించుకున్నది.

ఇది ఒక సిద్ధాంత వ్యాసం గనుక, దీనికంటూ ఒక పద్ధతి ఉన్నది. మిగిలిన సమీక్షలకు, ఈ వ్యాసానికి చాలా

భేదం ఉంటుంది. ఉండితీరాలి కూడా! జల్లెడతో జల్లించిన విధంగా ఒకే విషయాన్ని ఎన్నో కొణాలలో పరిశీలించి గుణదోష వివేచన చేయటం, ఇలాంటి సిద్ధాంత వ్యాసాలకు ప్రధాన లక్షణమవుతుంది. డా॥ మన్నవ సత్యనారాయణ ఈ సిద్ధాంత గ్రంథాన్ని అయిదు ప్రధాన అధ్యాయాలుగా విభజించారు. తొలి అధ్యాయంలో బాపిరాజుగారి వ్యక్తిగత జీవితాన్ని, ఆయన బహుముఖ ప్రజ్ఞను రచయిత విశదంగా వివరించారు. ఒక ప్రిన్సిపాల్ గా, కళాదర్శకునిగా, పత్రికా సంపాదకునిగా, చిత్రకారునిగా, నవలా రచయితగా, కథాకారునిగా, గేయకర్తగా, నాటక రచయితగా, వ్యాసకర్తగా జాతీయవాదిగా, వ్యక్తిగా బాపిరాజు ఎలా ఆదర్శమూర్తి అయినారో, డా॥ సత్యనారాయణ విరూపించుచున్నాడు. రెండవ అధ్యాయంలో నవలకు నిర్వచనమిస్తూ, తెలుగు నవలావిర్భవాన్ని గురించి చర్చించాడు తెలుగులో తొలి నవల ఏదన్న విషయాన్ని ప్రసావిస్తూ, సరహరి గోపాల కృష్ణమ్మ చెట్టిగారి శ్రీ రంగరాజచరిత్రం, శ్రీ కొక్కాండ వెంకట రత్నంగారి మహాశ్వేత, శ్రీ కందుకూరి వీరేశలింగం గారి రాజశేఖర చరిత్ర- ఈ మూడింటిలో రాజశేఖర చరిత్రయే మొదటి నవలగా నిర్ణయించాడు. ప్రధానాంశానికి దూరమై పోతాయన్న శంక వలన గామోసు సహేతుకమైన వివరణను మాత్రం రచయిత దీనికి ఇవ్వలేదు

అపైన మూడవ అధ్యాయంలో అడివి బాపిరాజు సాంఘిక నవలలను గురించి, నాలవ అధ్యాయంలో చారిత్రిక నవలలను గురించి విశదంగా చర్చ జరిగింది. సాంఘిక నవలలైన నారాయణరావు, తుపాను, కోనంగి, జాజిమల్లి, నరుడు లోని సామాజిక చైతన్యాన్ని, రాజకీయ వాతావరణాన్ని రచయిత విపులంగా చూపాడు.

1930 వ సంవత్సరంలో చెలరేగిన స్వేచ్ఛాప్రణయ సిద్ధాంతాన్ని బాపిరాజు గారు తన నవలలో ఎలా ప్రతిఘటించారో చూపాడు. పరస్పర వ్యవస్థకు బాపిరాజు ఎలాంటి విముఖతను చూపారో, ఆయన రచనలను శూద్ర్యమంగా చేసుకొని రచయిత చూపాడు. అదే విధంగా ఒక జాతీయవాదిగా, ఉద్ధరుపదకడాన్ని, ప్రచారం చేయడాన్ని, ఆయన నవలలో ఎలా చూపారో, గాంధీ ఉప్పు నత్యాగ్రహాల్ని

గురించి, ద్వితీయ ప్రపంచ మహా సంగ్రామాన్ని గురించి, ఎలా తన రచనల్లో చులుచుకుంటూ వివరించాలో కూడా రచయిత సోదాహరణంగా చూపాడు.

హిమబిందు, అడవిశాంతిశ్రీ, అంశుమతి, గోనగన్నా రెడ్డి బాపిరాజుగారి చారిత్రిక నవలలు. ఈ నవలల్లోని కథాంశాలను, పాత్రలను గురించి చర్చిస్తూ, కథా స్వభావాన్ని బట్టి వానిలో వచ్చిన మార్పులను రచయిత చూపాడు. అయిదవ ఆచార్యులలో ఆంధ్ర నవలా వాఙ్మయంలో బాపిరాజు స్థానాన్ని సోదాహరణంగా సహేతుకంగా చూపటం జరిగింది.

ఇక లోప సరామర్మ అనే ఉప శీర్షిక క్రింద, అవ సరమైన చోట్ల, బాపిరాజు ఎక్కడెక్కడ ఏకాగ్రతను కోల్పోయి, ఏ యే దోషాలను చేకూర్చి చూపటం జరిగింది. ఇది నిస్సందేహంగా ప్రశంసనీయమైన గ్రంథం! కాని సామాన్య పాఠకుని దృష్టిలో పెట్టుకొని, దీన్ని పుస్తక రూపంలో తెచ్చే అవ్వుడు రచయిత కొన్ని మార్పులుచేసి ఉంటే బాగుండేది! కొన్ని చోట్ల చర్చా భాగం సామాన్య పాఠకునికి విసువు కలిసింది. ఉదాహరణకు తెలుగు నవలా విహంగ వీక్షణం - "ఇర్వోఫ్యా" లా అనిపించదు. ఇలాంటి విషయాలలో ఇంకా కొద్దిగా శ్రద్ధ చూపి ఉంటే, ఇది కేవలం విమర్శనా దృష్టి గలవారికి మాత్రమే కాక, అందరికీ ఉపయోగపడి ఉండేది! కాని నిస్సందేహంగా ఇది చక్కని పుస్తకం! అందరూ చదవ దగ్గది!

- డా॥ మాదిరాజు రామలింగేశ్వరరావు

★ ★ ★

రామాయణ పాత్రలు

ధర్మమార్గం చరిత్రేణ, జ్ఞానమార్గంతునామతః

తథా భ్యానేన వై రాగ్యం, ఐశ్వర్యం

స్వస్వపూజనాత్ ॥

అను వ్యాస మహర్షి సూక్తి సనుసరించి ధర్మమార్గాను గామియగు శ్రీరామచంద్రుని పవిత్ర చరిత్ర అన్నివర్గాల వారికి ఆదర్శమై నాటినుండి నేటివరకు సర్వ ప్రపంచ ప్రజలకు అనుసరణీయమైనది. ఇట్టి రామాయణ గ్రంథము నందలి కొన్ని ప్రధాన పాత్రలను పరిశీలించి వారి స్వరూప స్వభావాంతోపాటు ఆదర్శమగు వారి ఆచరణ విధానమును

కూడ శ్రీయుతులు కొమరగిరి కృష్ణమోహనరావుగారు నేటి యువతకు మనన యోగ్యమగునట్లు సులభ శైలిలో "రామాయణ పాత్రలు" పేర ఆంధ్రుల కందించినారు. ఆ యా పాత్రల పరిశీలనాంశములందు ప్రధానమైనవి పేర్కొనుచూ, నేటి మానవజాతికి నిత్యజీవితములో అవసరమై, ఆచరణీయములగు సన్నివేశములను చక్కగా వివరించినారు. ఈ రచయిత శ్రీరామ భరతుల మైత్రి, శ్రీరామ లక్ష్మణుల మైత్రి చక్కగ వివరించి ఆనందముల ఆదరాభిమానములు నేటి కాలాని కాదర్శప్రాయములని నిరూపించిరి సాధు హృదయులగు శ్రీ కృష్ణమోహనరావు గారు దర్శక రత్నములకు, నీతి రత్నములకు ఆకరమైన రామాయణ మహా సాగరమున మునకలుచేసి ఆనంద రత్నములను వెలికితీసి వాటి దివ్య కాంతులను విస్తరింప జేసిరి ప్రసిద్ధ ముట్టుములందలి "రామం దశరథం విద్మి...." "నాహం జానామి కేయాదే...." వంటి ప్రధాన శ్లోకములను ఉదహరిస్తూ బాలల హృదయాలకు హత్తుకొనునట్లు దార్మిక, నైతిక సారాంశములను జోడించిరి. వీరి పాత్ర పరిశీలనా పద్ధతి రామాయణమును సమగ్రముగ పరింపజేసి వారికి చాలా ప్రయోజనకరమేగాక రామాయణమంతటిని చదివనలయునను అసక్తి కలిగించును. అమర భాషలోని రామాయణ పాత్రల పవిత్ర చరిత్ర ఆంధ్రుల హృదయమున స్థిర ముద్ర అగునట్లు యీ రచయిత చేసిన కృషి ప్రశంసనీయము. ఇట్టి గ్రంథమును పాఠ్య గ్రంథముగ ప్రభుత్వము నిర్ణయించి దర్శక దీప్తిని, నైతిక బలమును బాల బాలికలకు కలిగించుట ఓక్కిలి యవసరము. అశాంతి తాండవిస్తున్న ఆధునిక కాలమున ప్రశాంతతను కలగించే పవిత్ర పాత్రల ప్రవర్తన, సంభాషణ అందరికీ సంస్కరణీయమే. ఎవడు శ్రీరాముని చూడడో, ఎవనిని శ్రీరాముడు చూడడో వాని జన్మ వ్యర్థమను మాట ఈ గ్రంథము చదివినవారికి స్పష్టము కాగలదు. ఇట్టి భారతీయ సంప్రదాయ ప్రతిబింబితములగు మరెన్ని గ్రంథములను రచించి యీ రచయిత తాను తరించుచూ లోకమును కూడ తరింపజేయాలని మామంటివారి అభిలాష.

రామాయణ పాత్రలు-వెల : రు. 6-00

ప్రతులకు : జయప్రద పబ్లికేషన్స్

24-51 రామానాయుడుపేట, మచిలీపట్నం

- మల్లాప్రగడ శ్రీరంగారావు

జ్యోతిషం

నిర్వహణ : దైవజ్ఞుల వాస్తవజ్యోతిష విద్వాన్
క వి తా కా మే శ్వ ర శ ర్మ

అ వ ని గ డ్డ - 521 121

డి. సత్యనారాయణ నందిగామ

ప్రశ్న : సంతానము ఏ సంవత్సరములో కలుగును.

సమా : జాతకం చాలా వివరంగా పంపినందులకు అభి
నందనలు. చాలా శ్రమచేసి పంపినారే? సంతానం
వర్తమానంలో జరుగుచున్న రాహు భుక్తి (శు+రా)
లేదా గురు భుక్తి (అటపిమ్మట) లో కలుగును.

ప్రశ్న : ప్రమోషను సుమారుగా ఏ సంవత్సరములో
వచ్చును.

సమా : 1987 పూర్తి లోపల రాదగును.

ఎన్. వి. కె. కేశోర్ బాబు నూజివీరు

సమా : తమరు రెండు కూపనుల బంపిన రెండుకు
స్వామీ ! ఒకటి చాలుగదా ! పోతే : కోర్టులోని దావా
మొత్తంమీద మీకు అనుకూలమే. వ్యాపారం వద్ద
బాబుగారూ ! జనరల్ గా ప్రశ్న కాలశ్రేణి జాతక గోచర
ములు రెండూ బాగుండలేదు. జాయంటు మీకు కలిసి

జ్యోతిష వాణి

పేరు

పూర్తి చిరునామా.....

లేఖ వ్రాయు తేది.....

ప్రేము వగలు/రాత్రి.....

జనన తేది.....లేనిచో సుమారు వయస్సు

రాదు. కష్టమో సుఖమో ఎప్పుడైనా మీ కాళ్ళమీద మీరు
విలబడవలసినదే - యంకా 2 సం॥ వరకు మీకు యాతి
బాధలుంటవి. అయినా ఏదో Job లో చేరుతారు.

బొద్దేటి పూర్ణేశ్వరరావు వి. మాడుగుల

సమా : పరీక్ష పాసవుతారు. ఉద్యోగం వల్ల జీవనం.
ఎలెక్ట్రికల్ డిపార్ట్మెంటులో Job కాదగును. మీరు
జాతకం పంపినారు. మహదశా శేషం పంపలేదు. నాకు
పని కల్పించారు. మహదశాశేషం మాకు ఆయుధం
వంటిది ఫలాలు చెప్పటకు. మీరే కాదు కొంతమంది
యీలాగే చేస్తున్నారు. ఏం చేస్తాం ! పూర్ణేశ్వరా !

సిహెచ్. మేఘశ్యామరావు బందరు

సమా : మీ Job లో మార్పు ఉంటుంది. బ్యాంకు
పరీక్షలు వ్రాస్తూ ఉండండి. నెలకు అవుతారు. వివాహం
1987 అనుకూలం. గణపతిని, శ్రీరాముని సేవించండి.
మీకు దగ్గరలో ఉండే ఉంటారు బహుశా.

ఎన్. శ్రీదేవి అనంతపురం
(నా కర్మ యింతేనా ?)

సమా : ఎవరి కర్మకు వారే బాధ్యులు. “ ఎడవక
పూర్వజన్మమున యే మిథునంబును బాంబుచేసి వారడలగ
వవ్వితిన్, ఆ అఘ మూరక పోవునే లక్ష్మణా ” అని సీత
చేత అనిపిస్తాడు కంకంటి పాపరాజు. ఈ పద్యానికి అర్థం
తెలుస్తూనే ఉందిగా కష్ట సుఖాలు ప్రారబ్ధినములు.
“ అవశ్యమనుభోక్తవ్యం కృతం కర్మ కుబాళభం ” గౌరీ
దేవిని ఆరాధించండి. తులసి ప్రదిక్షణములు చేయండి.

శివకోటి సూర్యప్రకాశరావు కొణకంచి

సమా : ఇంకా ప్రైవేటువు చదువుతారు. ఉద్యోగం
ఇతర రాష్ట్రంలో చేస్తారు. భవిష్యత్తు బాగుంటుంది.
చూడండి - పేరు మార్పిడి జరిగినా - జాతక ఫలాలు
మారవు. ఉత్తర నక్షత్రం మంచిదే జనరల్ గా. నారా
యణి ప్రోత్రం - లేదా దుర్గా వస్త్ర శ్లోకి పారాయణ
చేస్తూ ఉండండి - నర్వ విధాలా మంచిది.

శ్రీ జగదీష్ చంద్రబోస్

ఈ ఆధునిక ప్రపంచంలో లోకవ్యాప్తంగా క్రింది గడించిన శ్రీ జగదీష్ చంద్రబోస్ మహా దేశభక్తుడు, గొప్ప శాస్త్రవేత్త.

జగదీష్ చంద్రబోస్ నవంబరు 30, 1858 బెంగాలు రాష్ట్రములోని ఏకమపూరులో జన్మించెను. తండ్రి శ్రీ భగవాన్ చంద్రబోసు. పరీదుపూరు జిల్లా కలెక్టరు. అతి బాల్యము నుండి జగదీష్ చంద్రబోసు సర్వాపసిద్ధమైన దృశ్యములను పర్యవేక్షించుట, పరీక్ష చేయుటయందు ఎక్కువ అభిలాష చూపుచుండెడివాడు. తండ్రి కూడా తన కొడుకును అట్టి వాతావరణములోనే ఆతని అభిరుచుల కనుకూలముగానే పెంచి ఉన్నత స్థాయి చదువులకుగాను ఇంగ్లాండు పంపెను.

1888 లో జగదీష్ చంద్రబోసు కేంబ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాలయము నుండి రసాయన శాస్త్రములోను; పృథ్వీశాస్త్రము లోనూ పట్టభద్రుడై ఇండియాకు తిరిగి వచ్చెను. కలకత్తా లోని ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీలో అధ్యాపకుడిగా పని చేసెను.

జాతీయ భావములతో కూడిన మనస్తత్వముగల వాడు కాబట్టి, జగదీష్ చంద్రబోసు ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీలో జీతభత్యములు లేకుండగనే ఘోషాదు సంవత్సరములు గణనీయముగా పనిచేసెను. యూరోపియన్ అధ్యాపకుల కిచ్చు వేతనముల కంటే తక్కువ తీసికొననని దీక్షతో పుండి మహా విలువగల సేవలను చేసిన మహానుభావుడు. కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయము కూడా ఆయన కార్య దీక్షకు మెచ్చుకొని యూరోపియన్ అధ్యాపకుల వేతనముల ప్రకారామే ఘోషాదు సంవత్సరముల వేతనములు జగదీష్ చంద్రబోసుకి చెల్లించెను. ఆ ద్రవ్యమును కలకత్తాలో ఒక పెద్ద లే బ రే టరీ నిర్మాణమునకై వినియోగించి ప్రఖ్యాతి గాంచెను.

వైర్లెస్ టెలిగ్రాఫ్ యొక్క అద్భుతములను విశదీకరించి ప్రపంచమునకు చాటి చెప్పిన ప్రప్రథముడు - అని ప్రతీతి. ఆంగ్లేయుడు కానందున జగదీష్ చంద్రబోస్ కంత ఘనతను బ్రతీఘువాడు గుర్తించవలసింది.

క్రో వి వెంకటరత్నం

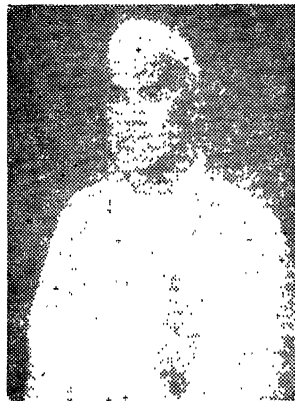
ఏది ఎట్లున్నను జగదీష్ చంద్రబోసు ఎలక్ట్రోమెగ్నెటిక్ రంగమునందు, పృథ్వీశాస్త్రమునందు ఎక్కువ పరిశోధనలు చేసి క్రింది గడించిన మహాపురుషుడు. జంతు జాలము లేవిదముగా స్పందనశక్తి కలిగియున్నా అదే విధముగా చెట్లు చేమలకుగూడ స్పందనశక్తి (పీల్లింగు) ఉన్నదని నిర్ధారణచేసెను. మరియు ఉక్కు, రాళ్ళు కూడా జంతువుల పలెనె పెన్షన్కు గురి అవుతాయని నిర్ధారణ చేసెను. అనేక పనిముట్లను చెల్లెవిధముగా సంకలన మవునో కనుటకు కనిపెట్టి నిర్మాణము చేసెను. యూరస్ దేశములోని అనేక విశ్వవిద్యాలయములలో ఉపన్యసించి అనేక సాంకేతిక భావాలను ప్రపంచమంతట వెదజల్లెను. ఎంతమాత్రము సంకుదితభావము లేని శ్రీ జగదీష్ చంద్రబోసు యొక్క తెలివితేటలకు ప్రపంచమంతయు మెచ్చుకొనెను. 1917 లో ఈయనకు నైట్ హూడ్ బిరుదము నిచ్చిరి. అదే సంవత్సరములో రూ. 5 లక్షలు ఖర్చుపెట్టి బోస్ విజ్ఞానభవనము నిర్మాణము చేసెను. 1938 లో శ్రీ జగదీష్ చంద్రబోస్ ఈ సంస్థకు రూ. 15 లక్షలు ఇచ్చి దివంగతుడాయెను. సార్థక జీవి కారణజన్ముడు గదా !

భాషా సమైక్యతకు కృషి చేస్తున్న
యు. పి. న్యాయవాది

శ్రీ

సూర్యనాథ ఉపాధ్యాయ

నేను ఈ మధ్య పవిత్ర త్రివేణి సంగమమును సందర్శించాను. ఆ సందర్భమున అల్లాబాద్‌లో నివసిస్తున్న తెలుగు వారిని కలుసుకునే సద్భాగ్యం నాకు కలిగింది. ఎవరినోట విన్నా శ్రీ సూర్యనాథ ఉపాధ్యాయ పేరే. అప్పుడు ఆయనను కలుసుకొని తీరానే కుతూహలం నాకు కలిగింది. కొంతమంది తెలుగు మిత్రులతో కలిసి వారింటికి వెళ్ళాను. ఆయన ఒక ప్రముఖ హైకోర్టు న్యాయవాది. ఇల్లు పార్టీ ల తో కిలకిలలాడుతున్నది. నిరాడంబరత ఆయన ముఖంలో ఉట్టిపడుతూ వున్నది. మిత్రులు నన్ను ఆయనకు పరిచయం చేశారు. ఎంతో ఆనందంతో నన్ను తెలుగులో పలుకరించారు. ఒక యు. పి. న్యాయవాది తరుముకోకుండా తెలుగులో మాట్లాడటం నన్ను ఆశ్చర్యచకితుణ్ణి గావించింది. తెలుగు భాషమీద ఆయనకుగల మహాకారం, గౌరవం వర్ణించడానికి నా మాటలు చాలవు. అది 12 సం. క్రిందటి ఉదంతం. దక్షిణాది రాష్ట్రములకు వెళ్ళి హిందీని ప్రచారం చేయాలని ప్రముఖులు ఆలోచిస్తున్న తరుణం. అటువంటి పెద్దలు మన ఉపాధ్యాయను కలువగా “మనకు హిందీ ఎంత అభిమానమో, ఎవరి భాష వారికి అంత ముఖ్యం. ఇతర భాషల వారిని హిందీని నేర్చుకోవాలని కోరుతున్నప్పుడు మనం దక్షిణాది భాషలో ఏదో ఒక భాషను నేర్చుకుంటే బాగుంటుంది గదా ! అప్పుడు భాష సమైక్యతతోపాటు భాషా సమైక్యత కూడా ఏర్పడుతుంది. జాతీయ సమైక్యతకు దోహదం చేసినవారమవుతాం.” అని స్పష్టం చేశారు. అభిప్రాయాలను వెలిబుచ్చడంతో

సంతృప్తి చెందక తెలుగు భాషను నేర్చుకుని తీరాలని వారు సంకల్పించుకున్నారు. దక్షిణం తీరుబడిలేని ఆ న్యాయవాది అకుంతిత దీక్షతో తెలుగు అధ్యయనం చేయడం ప్రారంభించారు. తెలుగు దీప్లమా పరీక్షలకు వెళ్ళి ఉత్తీర్ణులయ్యారు. పరీక్షలతోనే సంతృప్తి చెందక తెలుగు భాషా విజ్ఞానాన్ని తనివితీరా ఆస్వాదించారు. అనేక తెలుగు నవలలు, సాహిత్య ప్రబంధాలు, పురాణాలు చదివారు, అర్థం చేసుకున్నారు. శ్రీ చిపుకుల పురుషోత్తంగా రచించిన “ఏది పాపం” నవలను హిందీలోనికి చక్కగా అనువదించారు. దానికి కేంద్ర మంత్రివర్గులు శ్రీ పి. వి. నరసింహారావుగారు చక్కటి పీఠికను వ్రాసి పంపడం విశేషం. హిందీలోనున్న పీఠికను వారు చదివి వినిపించారు. ఉపాధ్యాయగారి తర్జుమా ఎంత సుందరంగా వున్నదో శ్రీ పి. వి. గారి పీఠిక వలన నాకు బోధపడింది. మన ఉపాధ్యాయ 1985 సం. లో వారణాశి విశ్వవిద్యాలయంలో జరిగిన తెలుగు రణతోత్సవ సభలో తెలుగులో ప్రసంగించి వారందరినీ ఆశ్చర్యచకితులను గావించారు. ఆ నాటి షివార్ గవర్నర్ తెలుగువాడైన శ్రీ పెండేకంటి వెంకట సుబ్బియ్యగారు మాత్రం ఆ తెలుగువారి సభలో ఇంగ్లీషులో మాట్లాడారు.

శ్రీ ఉపాధ్యాయ జీవితం R. M. S. లో సార్థర్ గా ప్రారంభమైంది. అంతకు పూర్వం మెట్రిక్యులేషన్‌లో

కూడా ఉత్తీర్ణుడవ్వని వ్యక్తి M. A., LL. B. స్వయం కృషిలో (1943-1951) ఉత్తీర్ణుడై నేడు అల్లాబాద్ హైకోర్టులో ఒక ప్రముఖన్యాయవాదిగా చెలామణి కావడం ఆయన అకుంతిత దీక్షకు నిదర్శనం. మరల ఇప్పుడు తెలుగు భాషాజ్ఞానాన్ని సంపాదించి ఒక తెలుగు నవలను హిందీలోకి తరుమా చేసిన ఘనతను ఆయన సంపాదించారు. అంతేకాదు- తెలుగు, భోజపురి భాషలలో గల పోలికలను వివరిస్తూ ఒక చక్కటి కరవక్రమును తెలుగులో కూడా ప్రచురించారు. అల్లాబాద్ జిల్లా ఆంధ్ర అసోసియేషన్ కేంద్రస్థానం వారిగృహమే. వారు దానికి ప్రధాన సలహాదారు మరియు పోషకులు కూడాను. వారి గృహంలో తెలుగు పుస్తక గ్రంథాలయమునకు ప్రత్యేకంగా ఒకగదిని కేటాయించారు. భాషల విషయంలో వారి అభిప్రాయములను పరిశీలించితే ఆయన ఎంతటి సర్వ భాషాభిమానో బోధపడుతుంది. ఆయన ప్రచురించిన కరవక్రంలో “ మన దేశమునకు ఏదైన భాషా సమస్య ఉంటే, దాని కోసం ముఖ్యమైన బాధ్యత మది అంటే ఉత్తర భారతంతో నివసించే వారిదే. మన సంవిధాన ప్రకారంగా హిందీ మన రాష్ట్రభాష. అందువలన హిందీనేర్చుకొనుట అందరి భారతీయుల కర్తవ్యం. కాని ఈ కర్తవ్యం మాత్రమే హిందీపై సహజమైన అభిమానము కలిగించలేదు. అది కావాలంటే హిందీవారు ఇతర భారతీయ భాషలపై ప్రత్యేకంగా దక్షిణ భారతీయ భాషలపై తగిన అభిమానం, సన్మానం చూపించవలెను తప్పకుండా సంపూర్ణ భారత వాసులు హిందీని మాతృభాషగా సన్మానించాలంటే, హిందీవారు కూడా ఇతర భాషలను కనీసం పినతల్లి భాషగా అంగీకరించవలెను. ” అని ఉపాధ్యాయగారి దృఢమైన విశ్వాసం. భాషా సమస్యపై నేడు జరుగుతున్న వాదోపవాదాలు, ఏర్పడుతున్న వైషమ్యాలు వీరి భావాలను సహనంతో స్వీకరించినప్పుడు మటుమాయమై భావ, భాషా సమైక్యతలతో పాటు జాతీయ సమైక్యతకు దోహదం చేసిన వారమవుతాం. ఆ శుభదినం కోసం ఎదురు చూద్దాం. ఈ మహాప్రయత్నం కొన సాగిస్తున్న శ్రీ ఉపాధ్యాయగారికి నా కృతజ్ఞాభివందనలు.

నిత్య సత్యాలు

- * స్వార్థమును దరికి చేరనీయరాదు. స్వాభిమానం అవరచుకోవాలి.
- * సరైన ఆనుభవం లోనికి రాని విద్య, విజ్ఞానం ఎంత పుష్టా ప్రయోజనం కూన్యం.
- * బోగముకంటే త్యాగమే ఎక్కువ మధురమైనది.
- * ఇతరుల దోషాలను విన్నవించి క్షమించడం చేత కాకపోతే మన దోషాలు కొండంతలుగా పెరిగిపోయే ప్రమాదం ఉన్నది.
- * బానిసకు బాధలు ఎక్కువ, స్వతంత్రుడికి బాధ్యతలు ఎక్కువ.
- * యాచించడం నేర్చకూడదు; జీవించడం నేర్పాలి. వరులపై ఆధారపడటం నేర్చకూడదు ; తన కాళ్ళపై నిలబడటం నేర్పాలి.
- * నిరాడంబరమే మానవుని వెలలేని ఆభరణము.
- * కోపంవల బుద్ధి మందగిస్తుంది. కోపానికి వసులమైపోతే యద్ధాన్ని చూడగల శక్తివి కోల్పోతాం. దానివల్ల వినాశనం పొందుతాం.
- * దయగల హృదయమే దైవమందిరం.

ఈ శుభ సమయమున అల్లాబాద్ ఆంధ్రా అసోసియేషన్ వారిని అభినందించకుండా ఉండలేను. ఒక చంప తెలుగును మరల పోకుండా, పోషించుకుంటూ, హిందీ వారితో సఖ్యతతో జీవితాన్ని గడుపుతున్న వారు విశంగా అభినందనీయులే. వారు తెలుగు భాషాభివృద్ధికోసం పడుతున్న తపన, ఆవేదన ఐర్వ నాతీతం. అసోసియేషన్ కు ఒక శాశ్వతమైన భవనమును ఏర్పర్చాలని, ఒక మంచి తెలుగు గ్రంథాలయమును అభివృద్ధి చేయాలని ఎంతో పట్టుదలతో కృషి చేస్తున్నారు. వారి ప్రయత్నం సత్వరమే సఫలీకృతం కావాలని కోరుకుంటున్నాను. అల్లాబాద్ లోనున్న తెలుగు మిత్రులు నాయకుల కనపరచిన ఆదరాభిమానములకు సర్వదా కృతజ్ఞుడను.

— కొ మ ర గి రి

స్వీకారం

“చైతన్య కవిత” (కవితవ్య పత్రిక)

వార్షిక సభ్యత్వం : రు. 10.00

సంపాదకులు : తంగిరాల సుబ్బారావు

ప్రతులకు : డా॥ టి. వెంకట సుబ్బారావు

తెలుగుశాఖ, డెంగుళూరు యూనివర్సిటీ

జ్ఞానభారతి, డెంగుళూరు-560 056

“కాంతి కాంతి”

వెల : రు. 30.00

రచన : కొండిపర్తి శేషగిరిరావు

ప్రతులకు : కొండిపర్తి వీరరాఘవయ్య

బి 2093, హిల్ కాలనీ-508 202

“మిరియాలు” వెల : అమూల్యం

రచన : శ్రీ “కాట్రగడ్డ”

ప్రతులకు : ‘కవితాజ్వాల’, శ్రీ “కాట్రగడ్డ”

విలూరు - 534 002

“శ్రీశ్రీశ్రీ నారాయణస్వామివారి జీవిత చరిత్ర”

రచయితలు : శ్రీ గుండెపూడి వెంకటలక్ష్మీనరసింహ

మూర్తి, శ్రీ అబ్బరాజు శ్రీనివాసమూర్తి

ప్రతులకు : శ్రీ పతికటారి బొల్లయ్య

సత్యనారాయణస్వామి గుడి వీధి,

పాత గుంటూరు, గుంటూరు-22 010

“పాంచజన్యము - దేవదత్తము”

వెల : రు. 5.50

“శ్లోకాలు - శ్లోకాలు” వెల : రు. 2.00

రచన : వజ్రల కాళిదాసు

: ఆంధ్ర విజ్ఞాన సమితి

No. 68, 'O' Road, Bistupur,

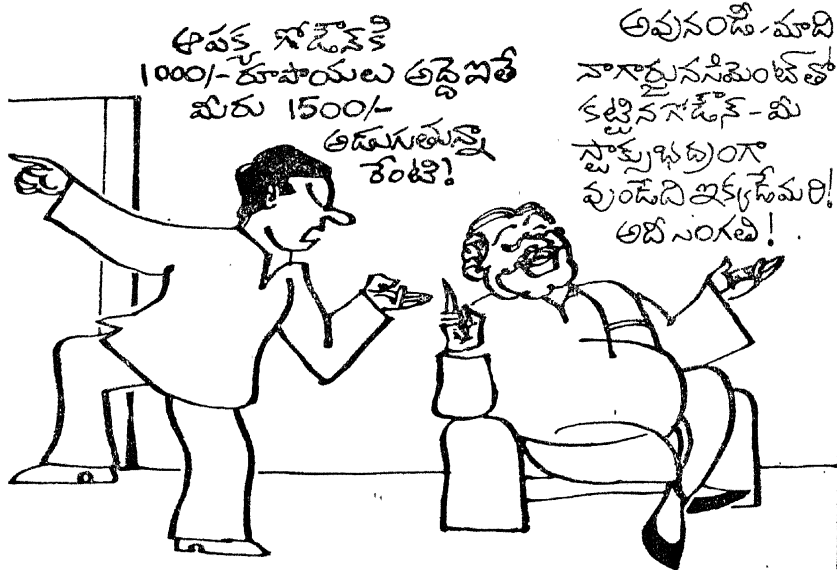
JEMSHEDPUR - 1

“భావచిత్రాలు” వెల : రు. 8.00

కృతికర్త : కొట్ర మల్లిభాద్రినశర్మ

ప్రతులకు : కె. యజ్ఞప్రసాద్

30-8-14 దాదా గార్డెన్స్, విశాఖపట్నం

అందరికీ నమస్కరించు.....

1986 సంవత్సరం నవంబరు (నవకొండవ) శ్రీవాణి సంచికను అందజేస్తున్నాను. డిశంబరు సంచికతో రెండు సంవత్సరాలు పూర్తి అవుతాయి. 1985 జనవరిలో "శ్రీవాణి" ప్రారంభించినప్పటి నుండి ఎన్ని ఆర్థిక ఇబ్బందులెదురైనప్పటికీ క్రమం తప్పకుండా అన్ని సంచికలను సకాలంలో అందింపగలిగాను. వక్రికా నిర్వహణ అందులో ముఖ్యంగా సాహిత్య, సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక, విద్యా, విజ్ఞాన మాసపత్రికను నడవటం అంత తేలిక కాదు. సహృదయుల సహకారం ఉండటంవలన నిర్వహించ గలుగుతున్నాను. సహకారం అందిస్తున్న సహృదయులందరికీ కృతజ్ఞతాభివందనలు. భవిష్యత్తులో గూడా తమ సహకారం అందించి "శ్రీవాణి" ని ప్రోత్సహిస్తారని

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

చాలా నెలల నుండి "శ్రీవాణి" చందాను రెన్యూల్ చేయనివారు చాలామంది ఉన్నారు. వెంటనే రెన్యూల్ చేసి "శ్రీవాణి" ని ప్రోత్సహిస్తారని ఆశిస్తున్నాను. రోజురోజుకూ కాగితం ధరలు, ప్రింటింగ్ రేట్లు పెరిగి పోతున్నాయి. ఇటువంటి తరుణంలో ఉత్తమ సాహిత్య, సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక పత్రికను నడవడం కష్టంగా! సహృదయులతో ఆలోచించి వెంటనే రెన్యూల్ చేస్తారని భావిస్తున్నాను.

జీవిత సభ్యత్వం

కొంతమంది పెద్దలకు, అమ్మయిలకు, గౌరవనీయులకు "శ్రీవాణి" ని పంపుతున్నాను. సహృదయులతో ఆలోచించి జీవిత సభ్యులుగా చేరి సాహిత్య, సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక, విద్యా ప్రచారానికి చేయూత నిస్తారని విశ్వసిస్తున్నాను. అట్టివారి పోల్లోలు పంపిన యెడల "శ్రీవాణి" లో ముద్రించబడుతాయి.

రచయితలకు మనవి

ప్రముఖ రచయితలకు శ్రీవాణి ని ఉచితంగా పంపుతున్నాను. చాలామంది తమ అమూల్యమైన రచనలను పంపి శ్రీవాణి ని ప్రోత్సహిస్తున్నందుకు అభినందనలు. రచయితల నుండి చందాలను ఆశించడం లేదు. అమూల్యమైన రచనలను మాత్రం ఆశిస్తున్నాను, ఆహ్వానిస్తున్నాను. అచ్చులో రెండు పేజీలకు మించకుండా ఉండే విధంగా వ్యాసములు పంపి సహకరించ ప్రార్థన. ఆమోదించని

రచనలు తగినన్ని స్టాంపులతో చిరునామా కలదు ఎలలనా వారికి మాత్రమే తిప్పి పంపబడును. సుదిర్ఘమైన కథలు, వ్యాసములకు అవకాశం తక్కువ. గమనించప్రార్థన.

మినీ కథలు, కవితలు

మినీ కథలు, కవితలను ఆహ్వానిస్తున్నాను. అచ్చులో ఒక పేజీకి మించకుండా మినీ కథలు ఉండాలి. కవితలు కాలముకన్నా మించిన వాటిని ఆమోదించడం కష్టం. సహకరించ ప్రార్థన.

పుస్తక సమీక్ష

పుస్తక సమీక్షకు రెండు ప్రతులు విడిగా పంపవలెను. పుస్తక సమీక్ష చేసి పంపేవారు అచ్చులో ఒక పేజీ కన్నా మించరాదు.

శ్రీవాణి వార్షికోత్సవము

శ్రీవాణి ద్వితీయ వార్షికోత్సవము 1987 జనవరి 12 వ తేదీన విజయవాడలో వైభవోపేతంగా జరుప నిశ్చయించినాము. ఆ సందర్భమున ప్రత్యేక సంచికను తీసుకొని రా సంకల్పించాము. రచయితలు రచనల ద్వారా ; వ్యాపారస్తులు, పారిశ్రామిక వేత్తలు ప్రకటనల (Advertisements) ద్వారా సహకారం అందిస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

భవదీయం

కొమరగిరి కృష్ణమోహనరావు
సంపాదకుడు